ပန်းချီ
မောင်ငြိမ်းချမ်း

ရိုင်းဇေဒါ

စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်

ဃာဧပတိုက်

စပါးဆို့သည့်မှာ စာယေကို ဆော်ခြင်းဖြစ်ပြီး ဖောင်ဖော သည့် စာယေဖြူ ဖြိုးကို စာယေဖြစ်သူကပါ လီဆန်ကို သဘောတူယုံမကြာ ချစ်ခဲ့ကြတာ လီဆန်တစ်ယောက် ကံကောင်းသည့်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ထင်လေသည်။
ငါ တစ်ယောက်ထဲ ဝိတ်စိတ်တစ်သူ လီဆန် ငါလေ လီဆန်ကိုပဲ ချစ်တယ်.. ငါ ဖောင်ဖော က သည့် လီဆန်ကိုပဲ သဘောတူ့ ဖြတ်တယ်
၄
ငါ့ စာဒေနို့ တော့ တောင်ယာဖြိုး ချိန်သိုက စာဝေးကြီး ဟိုပြဲ လီဆန်... လီဆန် ကို ငါ ဒီပဲချစ်တယ် စာရှဲ ငါ ရောက်လာပါ ချစ်တယ် လီဆန် ရယ်
ဒွိ..ဖြိုး နင် ဒွားကြီး စာပြော ကောင်းတာပဲ စာသူကော နှိပ်နို့ ငါ ယောက်ဟပါပြီး သလိုပဲ ပာကျယ် စပါး ပြောသလို မင်္ဂလာပွဲကိုရတော့ တောင်ယာ ဖြိုးဖောင် ဖောဆို့ပဲ့ ပေါ်ကျယ်
လီဆန်က ဖြိုး ရင်ခွင် စာတွင်း ချိုင်းတိုး ထဲကာ ရက်ဝှ ရယ်ကျဲလေးဖြင့် ပြောသည်။

ဖိုးဦးက လီသနိ၏ မျက်နှာလေးကို ငုံ့ကြည့်သည်။ မို့မောက် ဖောင်းကြွ လေအေးကလေးသည်။ လီသနိ၏
ဆံထုံးသော်လည်း နီနီ သည် ဆံပင်များကို ဖို့ရှေ့ သွား သဖြင့် ရင်ခုန်သံ ကြားလေးတွေ ပျက်ပြား
နေသည်။ ပြည့်ပြည့် ဖိုးသော ပါးပြင်လေးက မျှော့ညှင်း စီးခဲ့ကို ဖြင့် ထင်းထင်း ပေါ်နေပြီး မျက်လွှာ
ပင့်ကာ ဝင့်ကြည့်သော မျက်ဝန်းနက် စိုစိုကလည်း ဖိုးဦး ကြည့်ကာ တောက်ပနေကြသည်။

တို့က လက်ထပ်
ကြတော့မှာ ပြောတော့ကော
ဘာဖြစ်လဲ
ဒို့ မပြောနိုင်လေ
ချက်ချင်းကြီး လက်ထပ်
ကြတော့မယ်ဆိုပေမယ့်
ခုလက်မထပ်ရသေးတော
ကိုကြီးက မိအေးနိုင်ကို
တခါတခါ ပွေ့ဖက်ချစ်ခဲ့
အချစ်ပဲဟာ
ဘာဖြစ်လဲ
ကိုကြီးမှာသတ္တိ
ရှိတာပဲ
ဒို့.. ကိုကြီးမှာ
ရှိတဲ့ အချစ်က

ဝိုင်း၏ ဘယ်ဘက် လက်မောင်းရင်း သို့ တွင် ရှိသော လက်တစ်စုံအား အလွယ်
တကူပင် ဖယ်ထုတ်လိုက်ပြီး အမှတ်ကြီး မှာသည်။ ဘာ ဖြစ်ရမှန်း မသိ.
ဝိုင်း ရွှေ ကတောင်းက ပါလာသော အမှတ် ဖြစ်၍ ဝိုင်းကို လှုပ်ထားသည်။
ဖြစ်ပြင် ကြောင်း ရုပ် ပျော်ကြီး သူမ ရှားက ပြောင်းခင်း ကြုံပူး လေသည်
ကဲ လာ ဝိုင်း
ပြန်ကြစို့ တော်ကြာ
အဖေ က ပြောင်းဖူး
သွားခူးတာ ဘာလို့
ကြာနေလဲ ဆိုပြီး
သူဆူနေဦး မယ်
ထိုအခါက ဝိုင်း ရင်ခွင်မှ အသာ ထကာ ပြောင်းဖူး အပြည့် ထည့်ထားသော ပလိုင်းကို
ကျောတွင် ပိုးပြီး ပလိုင်းကြိုးပြားကို နဖူးတွင် တင်လိုက်လေ၏. ဝိုင်းက လည်း
သူ့ ပလိုင်းကို ကျောထက်လွယ်ကာ သစ်တုံးကြီး နံဘေးတွင် ထောင်ထားသော တူမီးသေနတ်ကို
လက်တစ်ဖက်က ကောက်ကိုင်လိုက်၏.

မနက်ဖြန်ဆိုရင် ဦး သစ်တောထဲမှာ ရှိမယ်
သစ်တောထဲ ဦး ဘာလုပ်ဖို့ သွားမလို့လဲ ဟင်

ဒုံ.. ဒုံ.. ဒုံ
သစ်ရွက်ဝါသည့် ချိုင့်မြောင်
ဖြာသည့် တောင်ယံကို ပဲ့တင်
ဒိုက်ချက် ဝုန်းချက် ပြန်ပြန်
ထွက်ပေါ် နေ၏။
ယခုတော့ တောပိုင်း ကြိုးဝါးဖို့ မထိခိုက်မှု တောပိုင်း
မဟုတ်လေတော့သည်။ တစ်ခေါင်း နှစ်ခေါင်း
အိမ် ကျူးကျော် ဆောက်လုပ်သူ တို့၏ ဓားသွား
ကြောင့် သစ်ကောင်းကို ခုတ်၍ ရသမျှ ထုတ်နေပြီ။
ယခုနေသော အိမ်က
ဘူပြင်မှာမို့ ခြံဝင်း ကျယ်
တော်လှသည်။ သား မိသ
နှစ်ယောက်တည်းမို့ အိမ်
ကိုးချဲ့ထားခြင်း မရှိ။ ကျွဲတဲ
နှင့် မြေကွက်ပိုသော အခြေ
အားဖြင့် တောင့်တောင့်
တင်းတင်း ဆောက်ထားသည့်
မျက်မမြင် ဝိုင်းကြီး ကြောင့်
အိမ် ကျယ်ပင် ဥယျာဉ်မကော
မိသားစု စားသောက်ရန်ကို
ထိုမှ ရသည်။
ထို့ကြောင့် အိမ်ကို ပတ်ချဲ့ဘဲ နေခဲ့ရ ယခုအခါတွင် ပိုသည်နှင့်
နှစ်ကိုယ်ပဲ တူ သစ်သားချ နေရတော့မည် ဆိုသော အခါ..
အဘိုးရသည့်သော သစ်သား ပုံကြီးကြီးက အသွားကြီး၍ အလေးချိန်
စီးသွေးသဖြင့် တစ်ချက် ထိတိုက်တိုင်း ထိချက်တွင် ပတ်ဝန်း
အသံ ဖြေးခနဲ ဖြေးခနဲ လွင့်ပျံကာ ထွက်နေသည်။

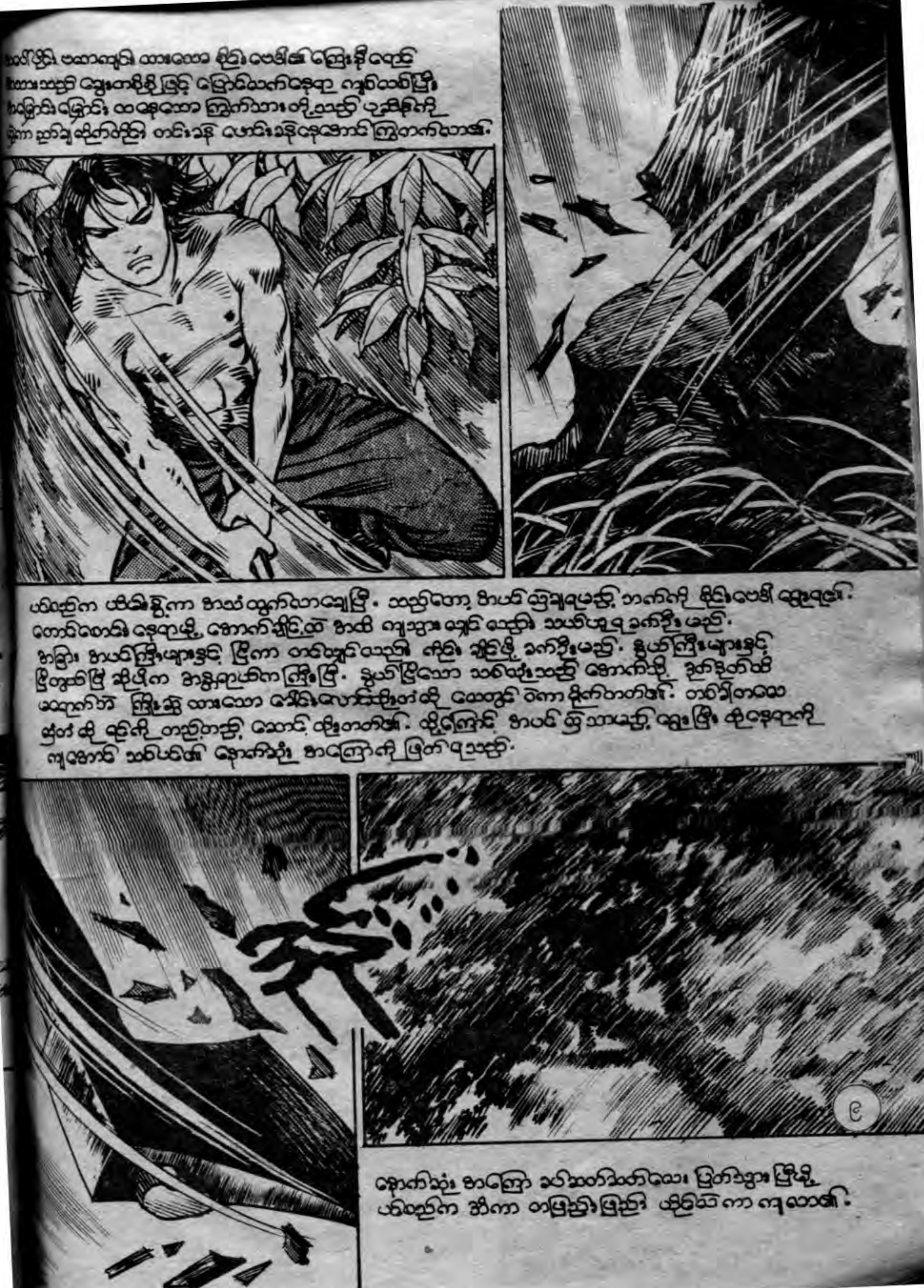

ဟာ...
ဟော... ဟော
ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လိုရောက်
လာမှန်း မသိသော ရှူဥပေါက်
အထုပ်တွေ အပိုးတွေနှင့် သစ်ပင်
ကြီးမည့် အောက် တည့်တည့်
ကျောက်လာ နေကြသဖြင့် ဗိုလ်ကြီး
အသံတကြား အော်ကာ သတိ
ပေးလိုက်သည်။
ဟာ... သွား
ပြီ..
သို့သော် အချိန်
ရှိသော
သတိပင်
ရှာပါကွ

သစ်ပင်ကို ဖမ်းကိုင်ထားသော ရှူယွန်းကြီးက ဒေါသ မာနဖြင့်
ဗိုင်း၍ အသံကထွက်ပြီး မာနထက်သက် ဖြစ်သွား သဖြင့် ထို လူကိုသည်
အသေအချာ ကြည့်မိသည်။ ပြောင်းပွားဖွေး လို နီကြန်ကြန်
အုပ်ပင်က ကောက်ကြွေး ဖြိုးဖြောက်ကာ ကျောင်းတွင် ကပ်နေပြီး
ခေါင်းထောင် စပ်စပ် ပျက်စီးသွားတွင် ပျက်သည့်က ပြဲ၍ကာ နီကြောင် နေ၍
ရက်တာရက် ကြည့်လျှင် ပျက်လုံး နီ ကို အရင် တွေ့ရသည်။
သစ်ပင်မှာ တုပ်ခိုင် လှမြီး ချိုးဖြတ် ဖျင်အကျီ ကြောင့် ကိုယ်လုံးကို
မမြင်ရသော်လည်း အဝတ်ပေါ် လက်မောင်း ကြီးကား ဘောဖင်ကြောင့်
တွေ့ဖြင့် ယှဉ်၍ မြောင်က တုပ်ခိုင်၍ နေလေသည်။
ဒီတော ထဲမှာ ဘယ်သူမှ
ဦးအူး မှ..ပြီးတော့
သစ်ပင်ကိုသံ တချက်နိုး ချုန်း
ကြီး ရပ် အနားကို အရင်
မကပ်ရဘူး သတိရပ်သည်
အသံ ပေးရတယ်
ဒီတောထဲမှာ
မင်း တစ်ယောက်
တည်းများ နေတယ်
ထင်လို့လား
တော်ပြီး
ခင်ဗျားတောက် ငါ
တို့က ညွှဲ့သည်
တွေ့ကြပါ
၁၁

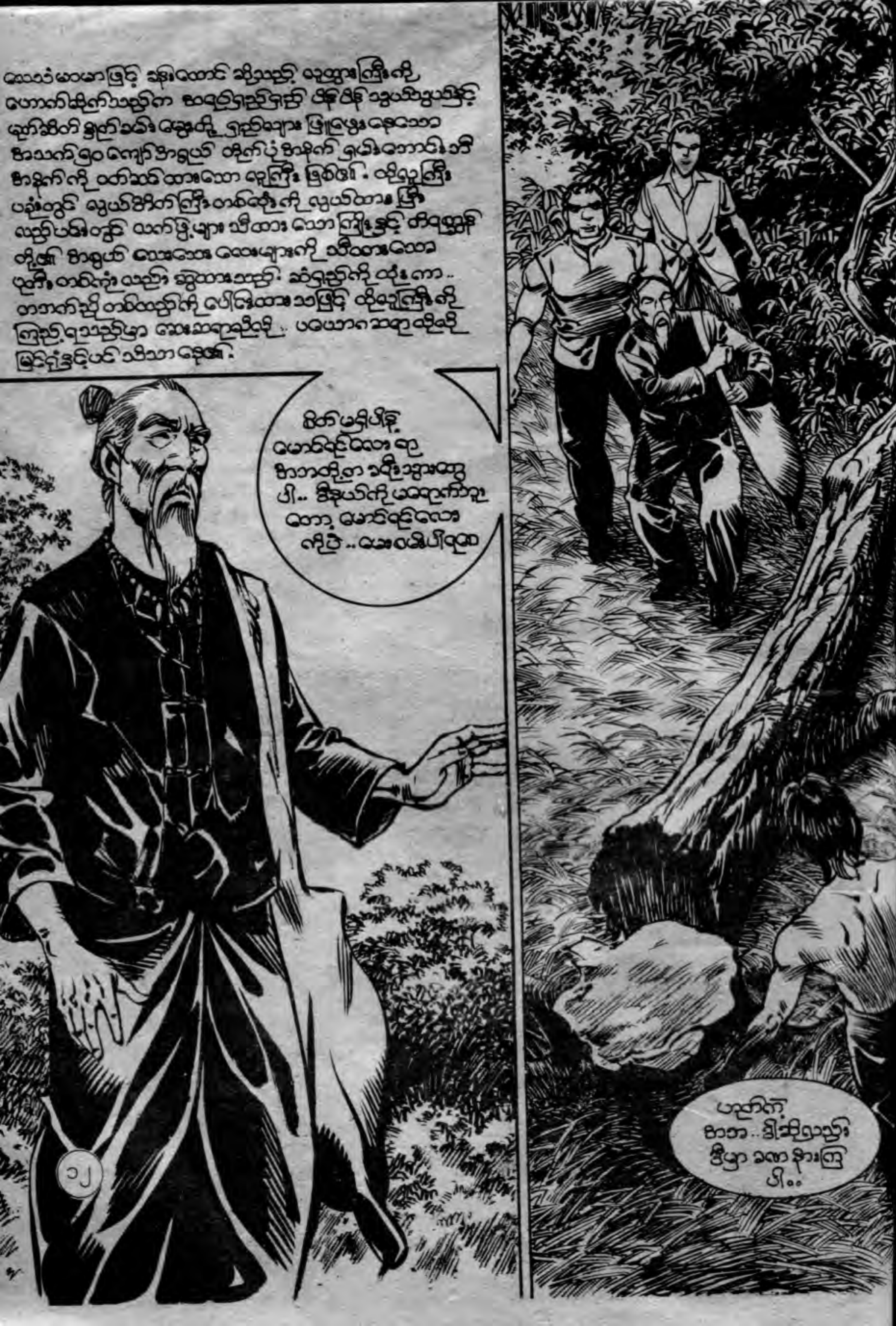
သေသပ်မာမာဖြင့် ခန့်ထောင် ဆိုသည့် လူထွားကြီးကို
ယောက်ျားဆိုက်သည်က စရည်ရှည်ရှည် ပိန်ပိန် သွယ်သွယ်နှင့်
ရှပ်အိတ် ဖြူသခိုး ချေးကို ဂျည်များ ပြုပြင်နေသော
အသက် ၅၀ ကျော်အရွယ် တရုတ်ပုံ အင်္ကျီ ရှမ်းဘောင်းဘီ
အနက်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူကြီး ဖြစ်ပေ၏ ။ ထိုလူကြီး
ပခုံးတွင် လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံးကို လွယ်ထားပြီး
လည်ပင်းတွင် ယက်ဖြူများ သီထားသော ကြိုးနှင့် တိရစ္ဆာန်
တို့၏ အစွယ် သေးသေး လေးများကို သီထားသော
ပုတီး တစ်ကုံး လည်၌ ဆွဲထားသည်။ ဆံရှည်ကို ထုံး၍ က..
တအက်ညို တစ်ခုထည်ကို ပေါင်ထားသဖြင့် ထိုလူကြီးကို
ကြည့်ရသည်မှာ ဆေးဆရာဆိုလို.. ပယောဂဆရာ ဆိုလို
မြင်ပုံနှင့်ပင် သိသာနေ၏။
စိတ်မပူပါနဲ့ မောင်ရင်လေး ရဲ့ အဘတို့ဟာ ခရီးသွားတွေ ပါ.. ဒီနယ်ကို မရောက်ဘူး တော့ မောင်ရင်လေး ကိုပဲ.. မေးမြန်းပါရစေ
ဟုတ်ကဲ့ အဘ.. ဒါဆို ရွာသို့ ဒီမှာ ခဏ နားကြ ပါ..

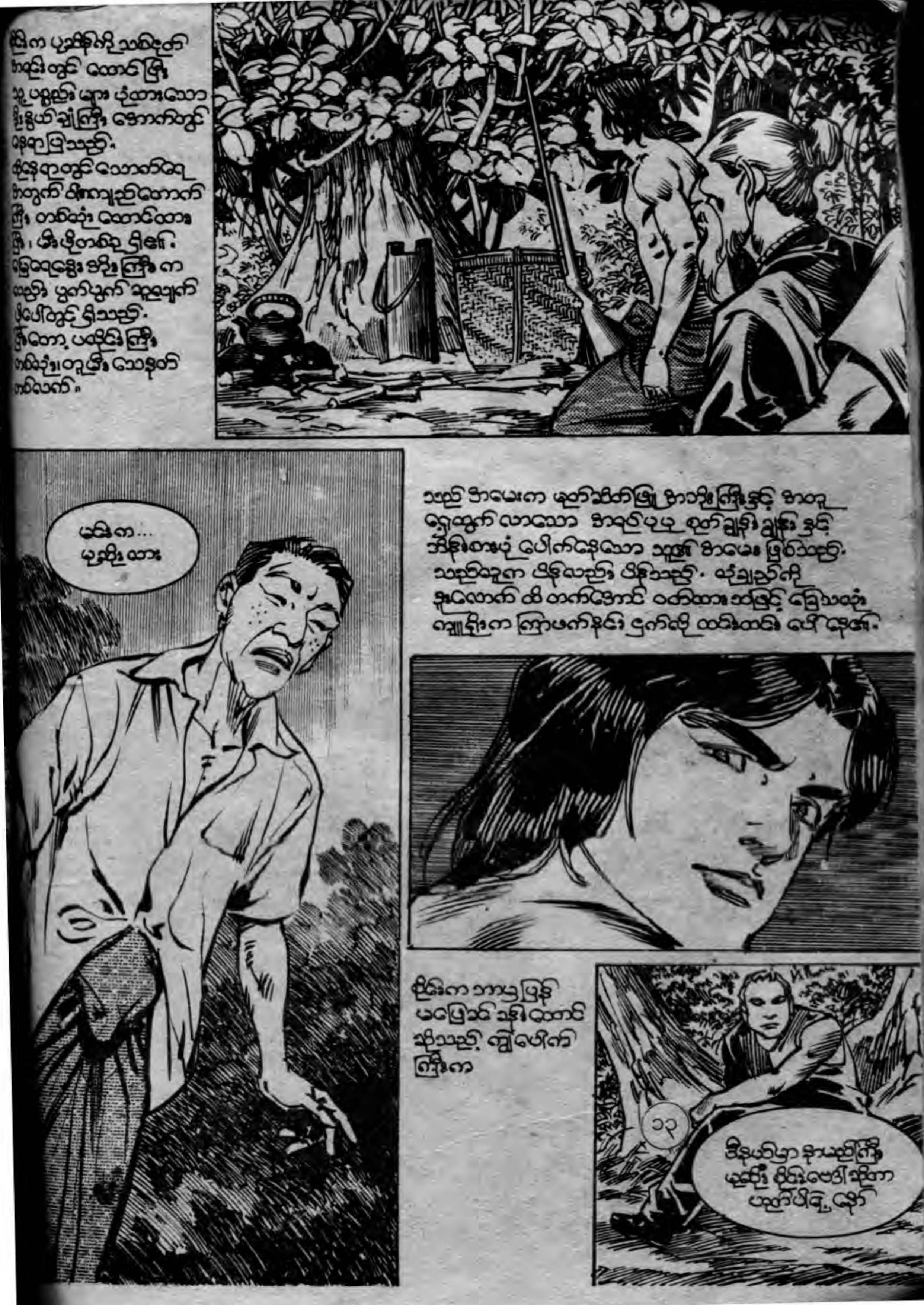

ဒီပေမယ့် ကျနော်တော့ ပတ်သက် နေတာပဲ.. အဟဲ..ဟဲ ..ဟဲ...ဟဲ

ဗျူဟတ၏ ခြောက်ကပ်ကပ် ရယ်သံကြောင့်
ဖြိုး ထိုလူကြီးကို ကြည့်မိ ဖြစ်ရသည်။
မျက်လုံးက မီးတောက်ငယ် ပြေးလောင်နေသည်။
တွန့်ခေါက်နေသော တောခွေး မျက်လုံးလို
စူးရှရှိတော့ နိုင်လှသည်။
ဗျူဟတ .. ဗျူဟ စိုးယ
မှာ.. ကျွန်တို့သည် မိမိတို့
သား မီးခဲ တစ်ခဲသော ကာလတွင်
ရှေ့သို့ တက်ခြင်း တစ်ပန်းဆုတ်၍
ရှေ့သို့တက်ခြင်း ပဒေသညွှန်းသော
ကြောင့် ဗျူဟစိုးယာ ဆိုသည်
လို့ မှတ်ပြီးတော့ ဖြစ်ခဲ့တယ်...
ဗျူဟ.. ကျွန်း စိုးမှ
သွားခြင်း တဲ့ အဲဒီ
မီးတောက်ဆိုတာ မျက်စိမှာ
၂၀ ရ မှာ မှတ်မိသေးတော
သူ့အကြောင်း ဘာမှ
မသိရသေးသော် နာမည်
တစ်ခုနဲ့ ညွှန်ပြ ထိုင်းဖေ
ပေါ်ခြင်း စိတ်တော် ရှုပ်သွားပါ။
၁၅
ကဲ ထားပါတော့
မီဘ နာမည်...
မီဘ ဘာသိချင်တာ
လဲ...

မောင်ရင့်၊
လက်မောင်းပေါ်က
ဒီဒဏ်ရာက ဘာ
ဖြစ်တာလဲ ဟေ..
ဘာမှ ဖြစ်တာ
မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်
မွေးကတည်းက ပါလာ
တာလို့ ဘိုးဘွားတို့
ပြောတာပဲ
ဟောက်...
ဟုတ်လိုက်လေကွာ
ငါတော့ ကံဇာတာ
တက်ပြီ ထင်တယ်
တကယ်ပဲ
မွေးကတည်းက
ပါတာ...
ဟုတ်ပါတယ်
ဘဘ..

ဟုတ်.. ဟုတ်.. ဘဘတို့ ကြောင့် မောင်ရင်လေး၊ ဘာမှ စိတ် အနှောင့် အယှက် မဖြစ်စေရ ပါဘူး
မောင်ရင်လေးနဲ့ သည်၊ ထွေထွေ ထူးထူး စကား ပြောချင်လို့ပါ
ကိစ္စ မရှိပါဘူး ကွာ ဘဘတို့ ဘယ်နေရာ မဆို နေလို့ ရပါတယ်
မလိုဘူး.. မလိုဘူး ဘဘတို့ကို ကူညီပေးတာ ဘဘတို့ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေအောင် နေပါ့မယ်

သူတို့ မိသားစုတွေ စားဖို့ တက်နိုင်သမျှ ရှာဖွေရသည့် အလုပ်အကာ ထို့ဖြစ်၏။ ပြောသည့်ရောက်လျှင် ရက်
ကုန်သည်။ တညနေ ဦး ရှင့် တောင်း ပျော်လေသည်။ ပြင်းပြီး ထုံးစံ မရှိ။ ဘိသိ မသိသိ ရှိတော့ ချ ရွေ့ပြီး ဖေါ်ပြီး စုံနှင့်
ကောင်တို့ကို ပြော့သည်ကို ယော၍ ပိုးသစ်သုံး ခိုးကာ ပဲပုံဘော ကျေးပြီး ပြေါ့ဝတ် ကျေတက်သည်။
သူတို့က မိသ၏ ဦးရာ ဖေါ်ခြေဖြူ ဦးတိုင်း ချင့်ပေးခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ဦးဖူဂျာ က ဝမ်းသာလျှင်ပုံ
ပြီး ဒီပြန်သပါတွင် ကျွန်နှင့် ခွဲယူ ရမည့် သစ်တုံးကို သူတစ်ယောက်တည်း ကြိုးချည်ကာ ခွဲယူပေးခဲ့
သသည်။ သည်တော့သည်း ခန်းဝေတင်၏ ချွန်ဒ်ားပလ္လင့် သနိမာခြင်းကို စိုင်း ခုံ့ ဖြူ ရသည်။

တကိုယ်ရည် စကားကြောင့် ဦးညို ခေါင်းသက်သက်တော့ ဖြစ်သွား မိသည်။ သို့သော် ကိုယ့်ဘူ ကြည့် မရတာ မှန်သော်လည်း တစ်ခါတည်း အတူ သွားသည့် အပေါ်ကိုတော့ တကိုယ် ဘာတွေ မပြောသင့်ဟု ဦးညို ထင်သောသည်။

စိုင်း ယိခင် ပေါ်နိုနို မှာကြိုက မျက်စိ မမြင်တော့ အသြား အချို့ ခံစားမှုများ ပို၍ ထက်မြက် နေသည်လား မသိ. မြေသံကို သိသလို၊ အမောနှုန်း လှုပ်ရှားမှု ယခုစားနိုင်သော အနံ့အသက်ကိုလည်း သိတတ်၏.

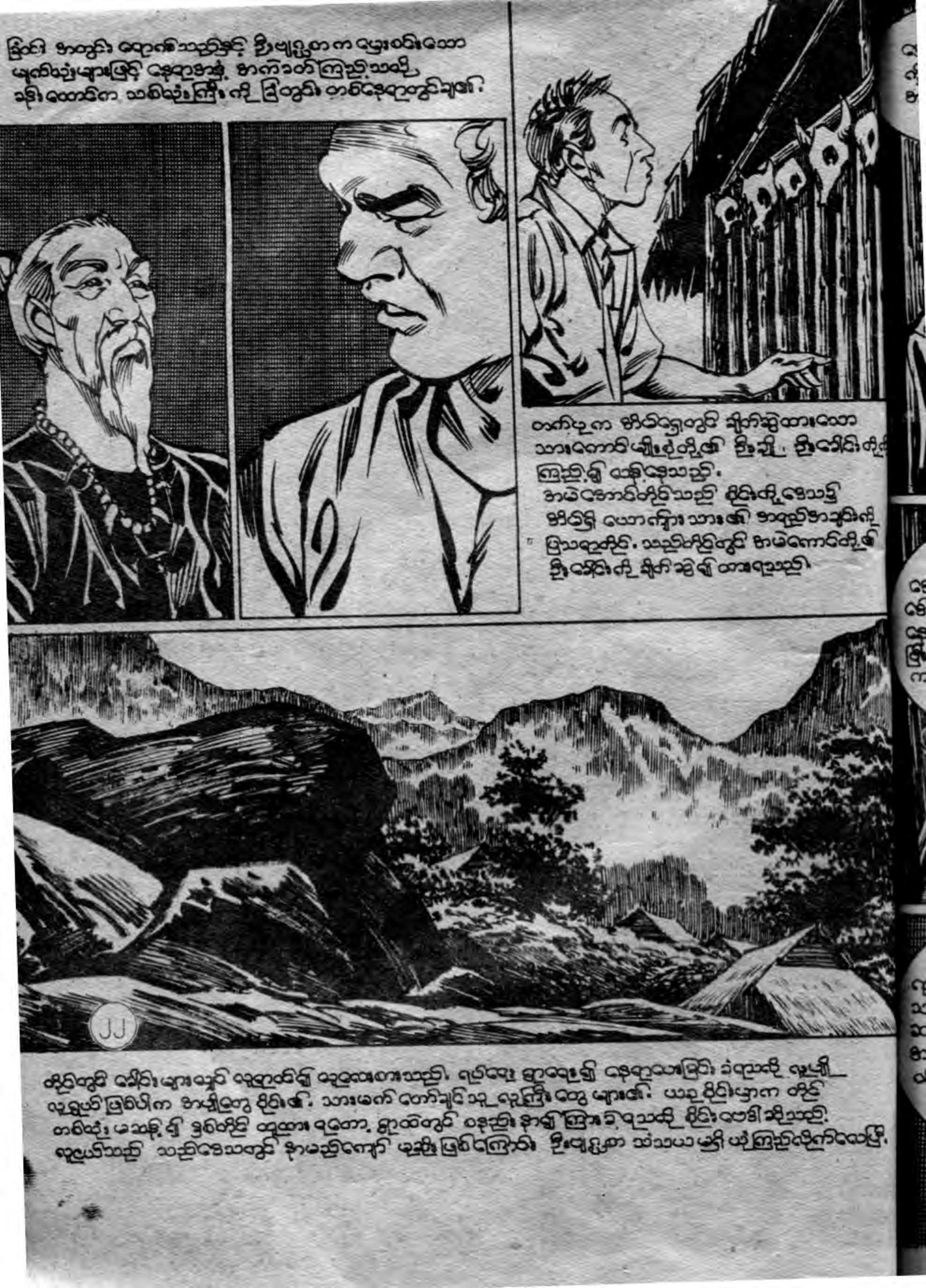
ခြံဝင်း အတွင်း ရောက်သည်နှင့် ဦးဗျူဟာ က ပြေးဝင်းသော
မျက်လုံးများဖြင့် နေရာအနှံ့ အကဲခတ်ကြည့်သည်။
ခဏ ထောင်က သစ်လုံးကြီး ကို ခြံတွင်း တစ်နေရာတွင်ချထား၏။
တက်ပုက ဗိမ်ဝင်ရွေတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော
သားကောင်မျိုးစုံတို့၏ ဦးချို၊ ဦးခေါင်းတို့ကို
ကြည့်၍ ရပ်နေသည်။
အမဲလိုက်မုဆိုးတို့သည် ထိုင်းတို့ဒေသ၌
ဗိမ်၌ ယောက်ျားသား၏ အရည်အချင်းကို
ပြသရန်တိုင်း၊ သည်ဗိမ်တွင် အမဲကောင်တို့၏
ဦးခေါင်းကို ချိတ်ဆွဲ၍ ထားရသည်။
တိုင်တွင် ခေါင်းများသွင် ရေကျောက်၍ သွေးလေးတားသည်။ ရပ်ဝေး ရွာဝေး၍ နေရာသော့ခြင်း ခံရသလို ရွာမျိုး
လူရှုပ်ဖြစ်ပါက အချိုတွေ ထိုင်း၏။ သားမက် တော်ချင်သူ လူကြီးတွေ များ၏။ ယခု ထိုင်းမှာက တိုင်
တစ်လုံး မသန့်၍ ဒွစ်တိုင် ထွေထား ရတော့၊ ရွာထဲတွင် စနည်း နာ၍ ကြား၍ ရသလို ထိုင်း ပေဒါ ဆိုသည်။
ရှုလိုသည် သည်ဒေသတွင် နာမည်ကျော် မုဆိုး ဖြစ်ကြောင်း ဦးဗျူဟာ သံသယ မရှိ ယုံကြည်လိုက်လေပြီ။

ဦးဗျူဟာ က သူ့ လွယ်အိတ်ထဲမှ ပုလင်း သေး ငါးမျိုး ကို ထုတ်ယူပြီး ပုလင်း တစ်လုံးမှ ဆေးမှုန့် ကို ရေနွေးကြမ်း ပန်းကန်ထဲ သို့ ကျပ်သီး သုံးသန့် ထည့်ပေးသည်။

ကျွန်တော် မသိဘူး ဆရာ
လွယ်ပါတယ်ကွာ
တောစပ်တောင်စောင်းတွေမှာ
ပေါက်တတ်ပါတယ်.. အဲဒီ
ဟာ... ဆရာ သိပြီ

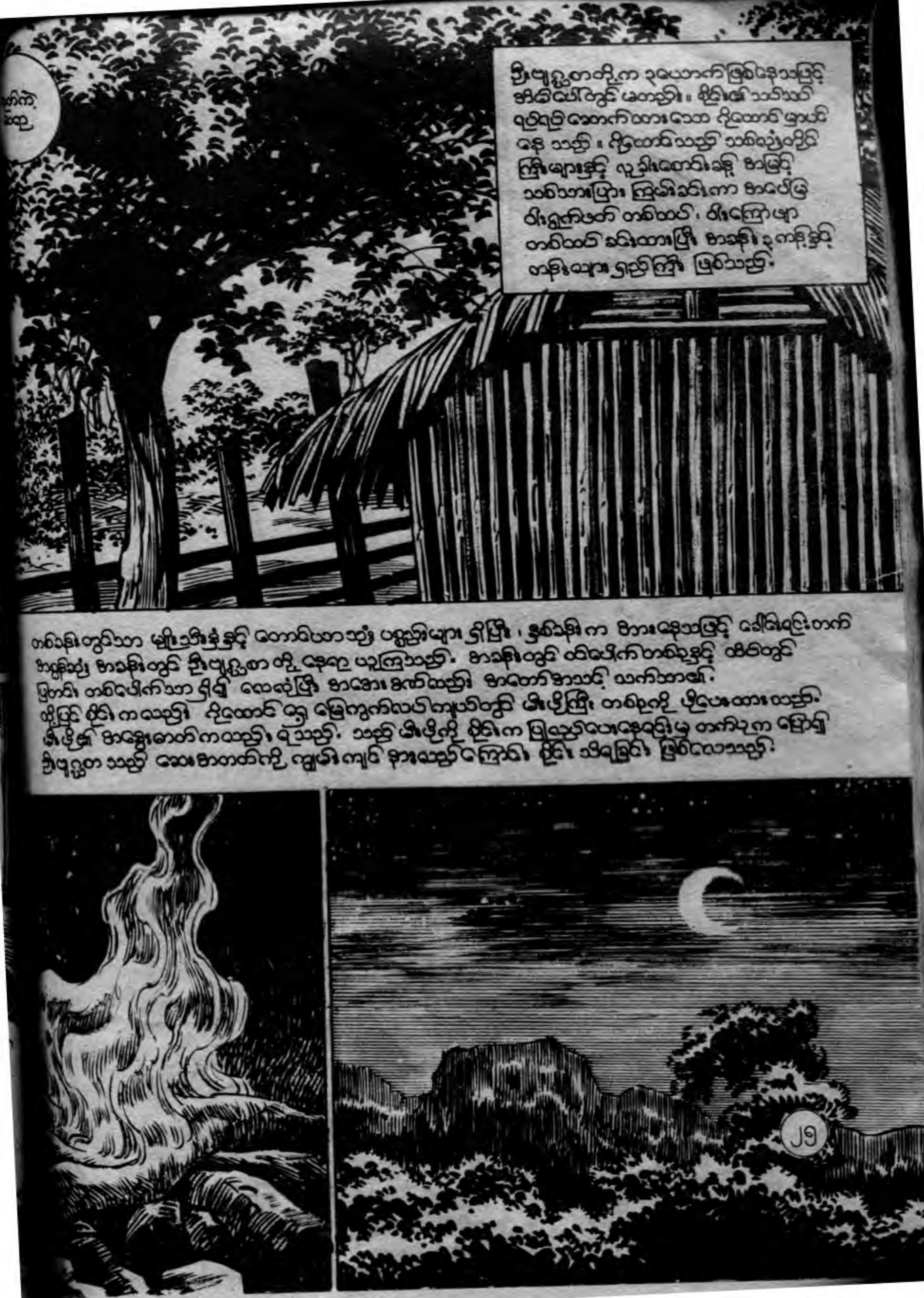
ဦးပုဗ္ဗတတို့က ၃ယောက်ဖြစ်နေသဖြင့်
အိမ်ပေါ်တွင် နေကြသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဦးဗျဂ္ဂတ ပေးသော လိမ်းဆေးကို ဒေါ်နှိုးမှုန့် လိမ်းသည်။
ဗိုက်က ဆေးကမြင်းရှက် အသွေး ထွက်သည်။

တစ်ရက် နှစ်ရက် အတွင်း ဒေါ်နှိုးမှုန့်၏ အကိုက်အခဲ ဝေဒနာတို့ သက်သာလာသည်
ဆေးကမြင်း ရှက်နှင့် ဓာတ်လုံးကို ပိမ်ပေးသောကြောင့် ပျောက်သည်။ အဝါရောင်သမ်း
အသားအရေတို့ တည်း ပြောင့်ကျလာ၏။ အသိအလုံးကား ညှပ်မိခြင်း ခံရသလို
မကြာခဏ အောင့်တက်သော ရင်ဘတ်အောင့် ဝေဒနာ ဆုံး၀ ပျော်မလာခြင်း ပင်
ဖြစ်လေသည်။ သည်တော့လည်း သားအမိ နှစ်ယောက်စလုံးက ဦးဗျဂ္ဂတ ကို
ယုံကြည် လေးစား အားထားမိကြလေတော့သည်။

ဟင်း၊ ကျုပ်က သေချာ
ကယ်တော်ထိုက် လို့ ကယ်ခဲ့တာ
ကြတယ်လို့ မှတ်ပါတယ်
ဒေါ်နုနု မှုန်ခိုင်ကို ကျုပ်
တစ်ခု မေးပါရစေ မှန်မှန်
ဖြေပါ နော်
မေးပါ သခင်ကြီး
ကျွန်မ မညာပါ
ဘူး

ဒါဆိုရင်
တွေ့ပေါ့ကွာ
ဒါပဲ
ဟို ရှေးခေတ်က တရုတ်
ဟုတ်ပြီ
ဟုတ်နေပါပြီ
ဘာဟုတ်တာလဲ
ဘထွေးကြီး
မင်း ဟာ ထူးခြား တယ်လို့
ပြောတာပါ ..
ငါ ထင်နေတာ
ကျွန်မတော့
အဲဒီ ရှင်ယနတ်တောင်
သွားချင်ပြီ..

ရှင်မနတ်တော် ဆိုတာ ဒီဒုပင်မှာ ... မကြားဖူးဘူး..ဆရာကြီး ဒါ နတ်တောင်ချောင်း ဆိုတဲ့ ချောင်းတစ်ခုတော့ ရှိတယ်...
ငါ ဖတ်ရတာ .. .. ချောင်း မဟုတ်ဘူးကွယ့် တောင်လို့ ဆိုထားတယ်
အဲဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် စုံစမ်း မေးမြန်း ကြည့်ပါ ဦးမယ်
ငါ့အထင်တော့ ... မှာ မဟုတ်ဘူး ကွ ... တို့ သုံးလေးရွာ ဝင်ပြီး ... စုံမေး ကြည့်ပြီးပြီ အားလုံးက ... ဒီမှာ မသိဘူး ... ကိုသာ သွားမေး ဆိုလို့ ငါတို့ ရောက်လာတာ..
ထည့်ထားသော ပလိုင်းငယ်ကို မာနိုးတွင် ချပြီး ဝင်ဖို့ကာ ပြောသည်။
ဘာဖြစ်နေတာပါလိမ့်!

ယမိုက်ရက်မပသည့်
တော်လေသည်၊ လေငြိမ်က
မြူမှုန်တို့ မထိုးဖောက်
နိုင် အမြင့် မြေပြင်သည်
မှောင်မိုက် ဘုံလီး နေ၏။
သစ္စာဝင် တစ်ကောင်၏ ဝါးကျော်၊ သံ့နှင့် ဖကွ
အိပ်နောက်ပေး ခြံထဲမှ ဆိတ် တစ်အုပ်၏
အော်ဟစ် ငြူစူးကာနှင့် တညှိုးညှိုး ၊ ကြက်သားလေးကို
မကြိုး၏ အတောင်ခတ်သံ တပြောင်းပြောင်း တို့
ကြောင့် တစ်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်နေသော ကိုဗသ
လန့်နိုး သွားသည်။
၃၀

ဝါးခေါင်းသံကြီးနှင့် ကိုတုတ်ကား ပါးစပ်မှ ထိုက်သံ အသံ သတိရ၍
ကာရံထားသော တန်းများ ကိုကျော်၍ သတိတစ်ချောင်းကို
အဆုံ့တကြား ဖော်သံပါ သက်တိုက် ထွက်ပေါ်လာသဖြင့်
ကိုဗလ ထထိုင်ကာ အနီးတွင် ထောင်ထားသော သေနတ်ကို ဆွဲယူပြီး
ဆိုင်ရာကို လှမ်းသတိကာ မီးမသေသေးသော မီးဖိုမှ မီးဖြင့်
ကညွှန်သီ မီးတုတ်ကို မီးညှိ ပြီးကာသည်။
ဟာ
ဟိုတုတ်၏ အသံကြောင့်ဖြင့် မြင်လိုက်ရသည်က ရဲရဲနီ တောက်နေသော မျက်လုံးကြီး နှစ်လုံး။
ဟာ... ကျ..ကျ... ကျား
ကျားကြီးကို မှန်းချိန်၍ ကိုဗလ သေနတ်ကို မြှောက်လိုက်စဉ် မှာပင် ကျားကြီးက အမြီးပစ်ကာ စည်းဦးကို ခုန်လွှားကာ ပျောက်ကွယ် သွားလေတော့သည်။
၃၁

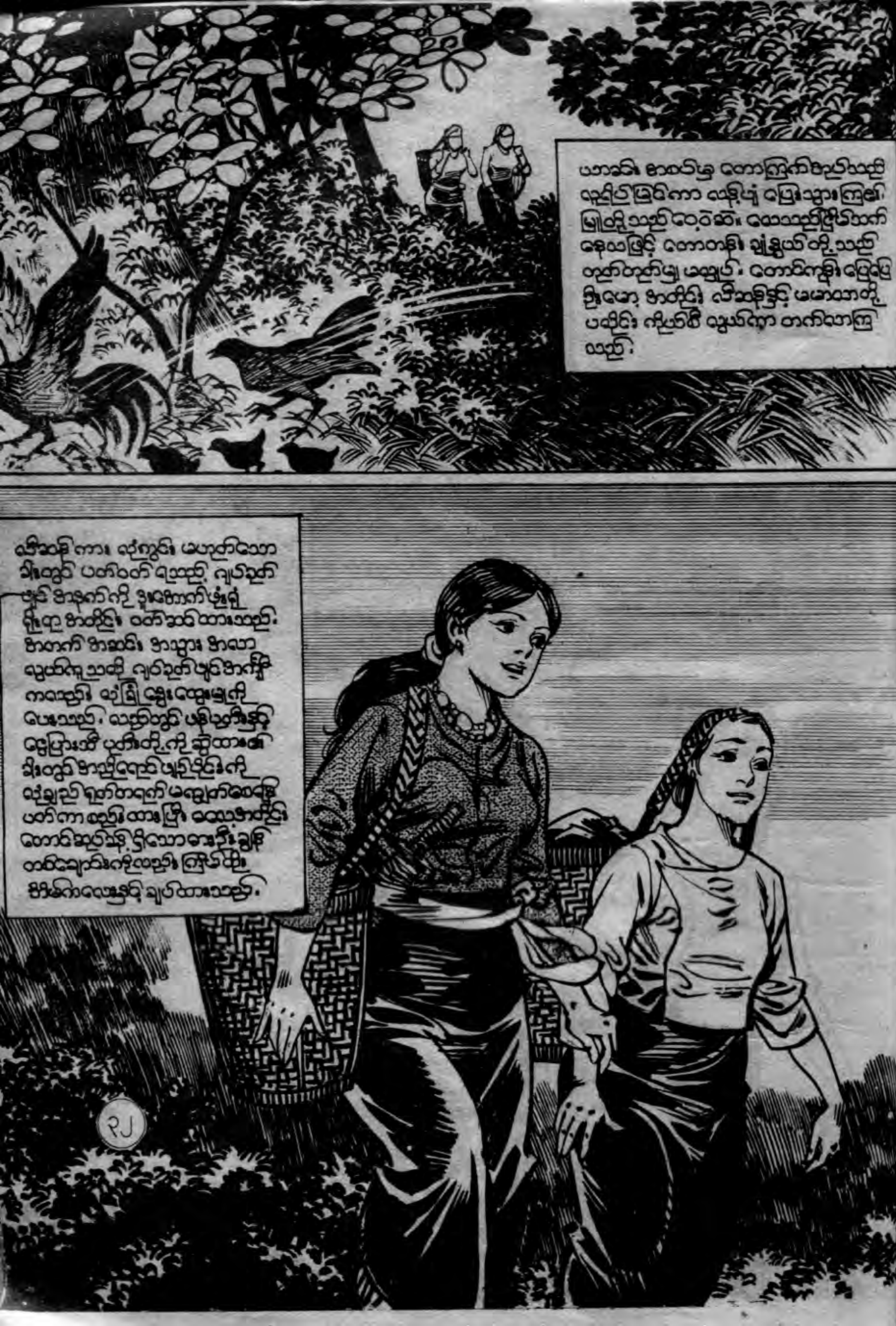
ယာခင်း ဧာဆပါ်ခြ တောကြက်ဖုပ်ပါသည့်
ရှည်ပြည့်ဖြင့်ကာ ယှဉ်ပုံ ပြေးသွားကြ၏
မြူတို့သည်ပင် ပဲ့ဝိုင်း၊ တောသည်ပြီးမြင်သက်
နေသဖြင့် တောတခါ ချိုးသွယ်တို့သည်
တူက်တူက်မြူ မစွဲပ်။ တောဝိုက်ခွဲ ပြေပြေ
ငြိမ်ညောင့် ဒိတိုင်း လီသုစ္စင့် မယောသတို့
ပယိုင်း ကိုယ်ပါဖိ လွယ်ကြာ တက်သောကြ
သည်။
ဟီဿပြီကား ထုံကျင်း မယာတော်သော
ဒီးတွင် ပတ်ဝတ် ရသည့် ချစ်ချက်
ပျို ဒိသုက်ကို ဒူးမောက်ဖုံးရှ
ရှုရှ ဒိတိုင်း ဝတ်ဆင်ထားသည်။
ဒိတက် ဒိဆင်း ဒိသွား ဒိလာ
လွယ်ကူသည့် ချစ်ချက်ပျို ဒိကျွ
ကသောညိ သုံးဖြိ ရွေးထွေးမှုကို
ပေးသည်။ သန္တာတွင် ပန်းသွင်းနှင့်
ငွေပြားဒိ ပုတီးတို့ကို ဆွဲထားဧ
ဒီးတွင် ဒိသည်ရှောင် ပျော့ပိုင်းကို
သုံးချည် ရုတ်တရက် မတွေ့ရက်စေရန်
ပတ်ကာ စည်းထားပြီး ခေသေဒိတိုင်
တောင်ဆည်သို့ ငှိသော ဓားဦးချွန်
တစ်ချောင်းကိုလည်း ကြိုးဖြင့်
ဒိဒိကာလေးနှင့် ချိတ်ထားသည်။

အရိယ မာယာ ဟာက
ဒါဆို ပြောခဲ့ပေးမယ် လေ...

ပြောတာ မဟုတ်ဘူး
အစ်မ
မာလာ နော်
ဟဲ
တော်ပါတော့
အစ်မရာ...

ဗို့ ငါက ဟုတ်တာ ပြောကောပါ ဒီတစ်နယ်ရဲ့ လီဆန်ကို ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ အပျိုမ မရှိ ဆိုတာ တစ်ရွာလုံး လက်ခံ ထားကြတာပါ ကာလသား တွေဆို တောင်ကျော်ပြီး လာမှ
ကဲ ကောက်ပြီ သွားမယ်
ရွှေမှာက တောင်ကြော့ ကျွန်းသင်းလေး၊ သည့်အသင်း တွင် ချောင်းရိုးလေး တစ်ခု ရှိ၏ ချောင်း ကျေ့ ဒီဘက်ကမ်း ယာမြောင်လေး အဝိုင်း သွားသည့် ကိုပုလေးနှင့် မယားသာ တို့၏ ချောင်း ကို ဖြတ်၍ တစ်ဘက်ကမ်းသို့ တက်သွားသည့် ဆိုင်း၏ မြင်း ကျယ်ခြင်း အိမ်.
လီဆန် ရှင် မြန်မြန် ပြန်ခဲ့သော် ယခု မတွေ့ရတာ လေး ငါး ရက်ရှိပြီ မ ဟုတ်လား
ဒါမိမ မာလာရော်

ဟဲ့.. ငါက
အကောင်းပြောတာ
နင်က ဘာဘာမဆို ယုံ
ဖြစ်နေရတာလဲ
ကောင်မ ကဲ သွား
သွား
မမာလာက သူတို့ တောင်ယာတဲ ရှိရာဘက်သို့
အရင် ဦးစွာ လျှောက်သွားသဖြင့် ယိဒနီသည်
ချောင်း အတွင်း ဆင်းကာ အသာဖြတ်သန်း
လာခဲ့သည်။ ချောင်း သည် ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်
ကျယ်ပြီး ရေစီးအောက် ကျောက်တုံး ကလေးများ
နှင့် သဲမှုန်များကို အတိုင်းသား မြင်နေရ၏။
ယိဒနီက အဘတ်နိုင်ဆုံး ရေမြတို့ စေရန် ကျောက်တုံး
ကျောက်ပြားများပေါ် နင်း၍ ကူးခဲ့သည်။ ရေနက်သည့်
နေရာက လှတစ်ရပ်ဖြစ် မျှ ရှိ၍ ဖိတ်ခဲ့သည့် နေရာတွင်
တစ်ခွာ တံတောင် ဆိုဝေသာ်လည်း အေးလိုက်သည်မှာ
ရှူးရှူး စက်စက်။

ဦးမြဲ
ဦးဝင်း စာဝှက်း ဝင်ပြီကို ဖော်သည်နှင့် စာကြယ်ပါတစ်ခုမှ လှစ်ခနဲ ထွက်လာ ဖယ်း ချုပ်လာသော လူတစ်ယောက်ကြောင့် မိအေးနှင့် သက်ဝေတာ်လို့ ယရ. ခြေနှစ်ချောင်းလည်း မြေမှ ထွက်ကာ ယက်ကန် ယက်ကန် ဖြစ်သွားတော့
ဘုန်းမှာ လှသည် ။ နောက်မှ နေ၍ ဖယ်း ထားခြင်း မှ ၊ မိအေး တင်း ပြောကာ ပျက်သုံးကို လှနိုင်ကြည့် လိုက်တော့ တိရစ္ဆာန်ကြီး တစ်ကောင် ယာ ထွား ကျိုင်း လှသော လူကြီး တစ်ယောက် မှုန်း သိလိုက်ရသည်
ဦး..ဦး.. ရှင်..ရှင် ဘယ်သူလဲ ဦး..ဦး..
၃၇

ဟာ့ အိမ်ရှေ့က ဘယ်သူလဲ
ဘာ.. ဒီဒီ ကျွန်မ.. ဟို.. ကျွန်မ
ဟုတ်.. ဟုတ်ကဲ့ ဒီမှာ ဘယ်ပါက လူကြီးလဲ မသိ

အဲ.. ဒီ ချွေးမလောင်း ဟာ့ သူက လာနေကျ ကိ.. လာ လာ သမီး
ဒေါ်ခြင်းမှုန် ဝါးဒါးဖြင့် လီဆန်၏ အိမ်ဝင်းအတွင်း ပြေးဝင်သွားတော့ သခင်ဝေလောင်က ခေတ္တ ရပ်ကြည့်နေ၏။ လီဆန် နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မျက်ဝန်းနီနီကြီးနှင့် သူ့ကို စူးစူး ဝါးဝါး ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ ကြက်သီး ထအောင်ပင် ကြောက်သွားမိကာ ဒေါ်ခြင်းမှုန် အနီး ပြေးဝင်ကာ ထိုင်လိုက်၏။
ညတော့မှ သခင်ဝေလောင်သည်လည်း အိမ်ပေါ်ကို ရပ် ဒေါ်ဒါက်သို့ ထွက်သွားလေသည်။ လီဆန်ကား မျက်ဝန်း ချက် ရပ်ကွက် မပျောက်သေး။ ဒေါ်ခြင်းမှုန်က မဖြင့် ဝမ်းနှင့် လီဆန်၏ လက်မောင်းကို ဖမ်းသပ်ကာ ကိုယ်ရည် ဂုဏ်တို့ အကြောင်း ပြောပြသည်။ သူ့ ရောဂါ အခြေအနေ ကောင်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
မကြာမီ ဦးပုဂ္ဂိုလ်ကျော်နှင့် ဗိုလ်တို့ တောမြစ် ရွာရေမှ ပြန်ရောက် လာကြသည်။ ဗိုလ်က လီဆန် ကို တွေ့သောအခါ ဝမ်းသာ သွားသော်လည်း လီဆန် လည်း အားတက် သွားရသည်။

အဲ ဟုတ်ပြီ
ဆက်ပြောပါ..
ဗျာ.. ဆရာကြီး
အဲဒီ အပင်ကို
သိလို့လား
ကောင်းပါတယ်
မောင်ရင်

အဲ.. အဲဒါဆို ငါတို့ကို မင်း ပြောတဲ့ နတ်တောင် ချောက် ဆိုတာကို ခေါ်ပို့ ပေးနိုင်မလား
ခင်ဗျားက ကြမ်းပေမယ့် သဘောကြီး ပျော်ရွှင်တယ် ကျုပ်တို့ ဆိုက်ပို့ပေးပါ့မယ် ခင်ဗျာ.. ဒီလောက်ပဲ ကိုင်းဗျာ ...
မိတ်ဆွေတော တစ်ချက် စဉ်းစားကြ ဒီသားရဲရှိမယ်ကွ သတ္တဝါ ကြီးတွေ ဘာကြောင့် ပျက်စီး လား ... ...
ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး

ဖိုးဝိ.. နင့်ဇောက်ထိုးကို ဆရာကြီးက ယုကပ်မှ ကူပေးရင် နင် တကယ် သိုက်ကိုမှ ရှာယား
ဖိုပေးရမှာပေါ့ဟ ငါတို့ ကျောင်းမှာ ရှင်ဖြစ် နေပြီပဲ.. အမေ့ ယုတ်မိ ကောင်းရင် ငါ တက်ချင် တာ ကျောင်းမှာ အပေါ်ရ မှာပေါ့ဟာ နင် ဘာလို့ မေးကာလဲ ဟိုအခန်း
ဟဲ အဲဒီအကျည်း ကို ကြည့်ရတာ ငါ့ စိတ်ထဲမှာ ကြောက် နေလို့
ဟိုအချိန်က ခပ်လေးလေးမှာ တွေးတွေး သသ ပြောသည်၊ ဟိုအခန်း အပြန်ကို ဖိုးဝိက ချောင်းချိုးလေး အထိ လိုက်ပို့ ခြင်း ဖြစ်၍ အချိန်အနှားတွင် အပေါ်သူ မှ မရှိ၊ ရေစီး သံမှ ကျေးငှက်တို့ မြူးကြူးသံကိုသာ ကြားနေရသည်။
နင်က ဘယ်ကိုပို ဖြင်ပို့ပေ ဟိုအခန်း
ဟာ.. ငါ.. ပြောတော့ မပြောတတ်ဘူး.. ဟယ် ဒါပေမယ့် ဒီလူတွေတော မညီ့သားဘူး ထိုင် ငါထင်တယ်
နင်က မယုံ သက်ပ ဖြစ်နေတာနဲ့ တူပါ တယ် ငါ့ အော်အား ရင်ဘတ် အောက်က တောင် စာရင်းတော သက်သာ နေပြီဟ.. သေးမယ်း တဲ့ အချည်း ရှိမှာပါ...

ငါ့သမီး နင့်ယောက်ျား ယူဖို့ကို ပြန်ဖြစ်စေချင်ပါတယ် ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ နင့် သွားရမှာကိုတော့ စိတ်မချ ဖို့ပါ..
စိတ်ချပါ ယီဆန် ငါတို့ သွားသည့် တစ်ပတ် ၁၀ ရက်ဆို ပြန်ရောက်မှာပါ.. အဲဒီ နတ်တောင်ချောင်း အထိ ငါ မရောက်ဖူး ပေမယ့် ... နေမယ်ပါ ယီဆန်ရယ်
ယီဆန်၏ ... ဖြည်းဖြည်း ... ပေးသည်။
ရင်ခုန်တစ်ခါကောင်သည် ... ပျံသန်း သွားသည်။ ... မြင်နေ၏။

ခါတို့ ပိတ်သိမ်းကာ ကျနေသဖြင့် ရွာထိပ်ရှိ
ရှုပ်ယှက်သည့် ညည့် ဗိုလ်ဖျောင်ဒေါက်တွင်
ကျွတ် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်ဝပ်ကျနေလေပြီ။
ပတ်သည့် ငြိုး နေသော မောင်ကြီး
ပွဲ ညမို့ တောင်းပြီး နှင့် မြို့တို့ သည် ရွာကို
ချိုး လွှမ်း ခြုံ ပြီး ဖြစ်သော်လည်း
ညှာ မြို့ထူက ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော
ပိတ်သိမ်း နေသည်။

ထိုအခိုက်၌ အိမ်သည်ကား ရွာလယ်တွင်ရှိ၍ အိမ်ရှေ့သည် ရွာလမ်း
အိမ် နောက်သည် မိုးပိုချောင်းသို့ ဦးတည်နေ၍ ကျွက်
ကျွက် နောက်တွင် ယွန်းစိုင်ပင်ကျော် ဖြင့်သော ချုံးပိုး ကာထားပြီ
ချုံးပိုး နောက်တွင် ရွာ လယ်ကွင်းနှင့် တောစပ် ဖြစ်သည်။
အိမ်သည် ကျွန်းတိုင်လုံးများ ထူထဲသော ခြံဝင်းအိမ်ဖြင့်
ဖြစ်၏။ နောက်ထပ်သည် ဝေးဘက် လော်တံ အကာအရံ
မရှိဘဲ မောင်းတောင်းထိ ရှိ၏။ ကြိတ်စုံ ရှိ၏။

ချပ်ရည် ရောက်ကနိုးထိ ရှိ၏။ အိမ်အောက်သည် လက်သုပ်ဝတ်ဖေ့ဘင်
ဖြစ်၏။ အဆပ်အဆပ်တွင် မိသားစု ဗိုလ်ဆံ့ အိပ်ကြ၏။
ပေါ်ထပ် က ဗိုလ်ချုပ်၊ ဗိုလ်ချုပ် ဦးနှင့် ကယ်ချက်ကာ ဗိုလ်
အကာ မရှိသော ကပြင် ကျယ်ပါ။

အမလေး
အပါး ...

မကြာပါ ရွာထဲမှ သော်ဘ ကျားသံကို ကြားရပုံ ရပြီး ခွေးဟောင်သံ တုံးမောင်းသံ
သံပုံး တီးသံများ အူညံစွာ ထွက်ပေါ် လာသဖြင့် ကျားသံမှာ
အကင်လင်း မကြားရတော့ဘဲ ပျောက်ကွယ်တိတ်ဆိတ်သွားလေတော့သည်။
၄၇
ထိုညကား ဒေါ်ဒေါ်ခြွင်
အိပ်ပါ မပျော်တော့။
ကြောက်ထိတ်သည်မှာ
ရင်တုန် နေတော့သည်။

ဟုတ်-ဟုတ်ကဲ့
ဆရာကြီး

ကိုဗထေ၏ မယားသားနှင့် လီသန် က ရှာထားခဲ့သည့် ငရုပ် ကြက်သွန် တို့ကို ယူလာခဲ့ပြီးနောက် ။ သည်ကြားထဲ လီသန်နှင့်ကိုက်ကြွ ရေကျက်သာသော ယောက်ဆည့် ဖြင့် ချွ ဖျော်ဖျော် ဆေးဆေး စကား ပြောနေသည် ဖြစ်ရာ ။
သည်လိုနေ့တော့ ပေါ်ထွန်းပြီး အတွက် ကုမ်းရှုက်တစ်ခု ပေးပြီ လာရသည်ဖြင့် နေ မကောင်းသော ခါးခါးဝေဝေ ထွက်လာခဲ့ ပြီတော့သည်။
ဘုန်းသည် ကြည့်ဖော်နေ၏ ။ ခွက်ပဲ ထွက်သော ကလေး တစ်ပိုက်သည့် ဟောက်ငွေ့ ကိုဟိုနှင့် လီသန်တို့ ဝေလာက်တဲ့ တက်သွားကြ၏ ။
ဟော့ နှစ်ယောက်တစ်တွေ ပေါ်လာပြီ ဖေထိုနို့ ဖျော်
ဘာဖြစ်လို့လဲ စိတ်ပဲ လီသန် ကျွန်နော်တွေ့မှာ စိုးလို့လား
၄၉

ကလေး တစ်သိုက်က ပေါ်သနိုက်ကို
စကား ချိုးပေါက် ပြော သွားကြသည်။

ည်သည် ပျောက်သွားလိုက် ပေါ်လာလိုက် ဖြစ်နေရာမှ
း တစ်ချက်ချ၍ အထိ လီသန် ချောက် သွားပြီး ကော့
ချုံဝ ဖြိုခဲ့သက် သွားသည်။ သည်တော့ လီသန်
ချဆက် သွားတော့တာ.. ချောင်း ရေစပ်မှ ချုံပင်ကို
ကာကာ စီတွယ် ပြီး ချောင်း ရေပြင် တစ်လျှောက်
ကိုသာ ချောင်း ကြည့် လိုက်သည်။
ကျောက်တုံး ကျောက်ဆိုင်များနှင့် တဟဲဟဲ စီးနေသော
ရေ သည် အောက်ပိုင်းတွင် ပေါင်တောက်
ဒါးထောက် နက်သော ကျောက်ဆွက် ကျောက်ဆိုင်တို့
ရှိတတ်သဖြင့် ထိုနေရာများကို ဂရုတစိုက်
ကြည့် လိုက်သောအခါ လီသန် မျက်လုံးပြူး
သွားရတော့သည်။
ဟာ
သူ့ တွေ့လိုက် ရသည်က စိုး လည်း မဟုတ်
တောကောင် လည်း မဟုတ် ချောင်း ရေထဲတွင်
ကိုယ်တစ်ပိုင်း နှစ်ကာ ကျောက်ဖျာတစ်ခု ပေါ်
ပက်လက်လှန် ရေစိမ်နေသော လူသားကြီး
ခန္ဓာကောင်။

ဖြောင်း
ဝေါး
ဖြန်း။
ဘုန်း
ဝေါ
သစ်ကိုင်းကြီးတို့ ကျိုးပဲ့
ပြတ်ထွက်သွားကြ၏.
အမြစ်မခိုင်သော
အပင်ကြီး တစ်ပင် လဲ
ပြိုကျသွားသည်။
ပြောင်းခင်းသည့်မြေတွင်
ပြားပြားဝပ် ကပ်သွား
မတတ်သွက် ကျသွားပြီး
နေကြာပင်တို့ သည်
အဖူး အပွင့်တို့ ချာချာ
လည်ကာ ပဲ့ခြမ်း ထွက်
သွားသည်။
ဘယ်လိုမှတ်
မိုးလေက အချိန်
အခါ မဟုတ်ဘူ
ဟောလေ ပေပေ၊
ငါတို့ စတွေ့ကတ်တဲ့နေ့မှ
နိုင်ငံ မသေကောင်းဘူး
တင်တာမဲ့ ဆောက်ခိုမှမ
ဒိုက်ပီက ကိုပုလေ ကို ဦးလေး တော်သူ၏ ဆော်ဇူပ
(ဦးလေး) ဟု တစ်ခါ တစ်ခွံ ခေါ်ခဲ့ပြီး တစ်ခါတစ်ခွံ
ဦးဇူး ပ ဝလ ဟု ခေါ်တတ်၏။ သူတို့ ပြောသည့် အိုသည်း
ပြောရှေ ဖြစ်ပေါက် အောက်ပိုင်း မိုးကျခါမှ လေက
အယ်ပိုင်ရာနေ အယ်ဆီ ဖွေဖောက်၍ ရွှောက်သည် ယာ၊
သစ်ပင်တို့ လဲပြို ကျိုးပဲ့ လောက်အောင်ပင် တဖြည်းဖြည်း
တိုက်ခိုက် နေသည်။
၅၄

မြို့မကျဉ်းသေးဘူး မြို့တခါမ ရှုရှိုးမယ် အိုက်ပီရဲ့ အာဒီမျိုးမှာ တကိုယ်တခါသ လေပါ တတ်တယ်
ဗိုလ်ကော်ပါ ဝင်ပြောတော့ အိုက်ပီက ပြုံးမိ၍ နားထောင်ခဲ့သည်။
ဒီလောက ဒီမျိုးရဲ့ ရှုပြေး ဖြစ်နိုင်တယ် အတိတ်နိမိတ်တွေ မဟုတ်ပါဘူး
ဒီလိုမယ် ဗိုလ်ကြီး ဂုဏ်တို့ သွားမယ်၊ ဆေးက တော်ကောင်ပေါ် တယ်ရော ပြီးတော့ ကျည် ကလည်း ဒီကောင်တွေ ယိုက်လိုက်တဲ့ ကျည် ဖိတ်စိတ် မှုနိုတော့ ပိုပြီး ကြောက်စရာ ကောင်း ရေ
...ကို ဓာတ်သင့်တို့က ကျွန်းဟုခေါ် ...ဟု ခေါ်ဝေချင် ပိုပြီး ရှိရှုံသည်ဟု ...က နာမ်ခိုးမိ၍ တောတောင် ...များ နှုတ်သံ ဓွေး နားလွှတ်တို့ ...ဖြင့် ဒေသာအလိုက် အမျိုးမျိုး ...ကြသည်။
အဲဒီတော့ ဂျူနိုက်က မကြောက်ဘူး ဒိုးဖမလ .. ကိုဗိုလ် ရှိတယ် သောင်းကျန်းတဲ့ ကျား မှုခိုးသမျှ ယင်ကောင်းတွေ ကိုဗိုလ် အိမ်ရှေ့က တိုင်ပေါ် စာကပ် ရေးထားကော...

စိုင်းက တူမီးသေနတ် တစ်လက် ငါးပေခွဲ တောလျှိုက်ဓားနှင့် ယမ်းဗူး ယမ်းမှုန့်ထည့်သည့် ဝိုင်ချို ကျည်စေ့အိတ် စသည်တို့ပါသော ခါးပတ်ကို ခါးတွင်ပတ်ထားပြီး ကျောထက်တွင် ပလိုင်း တစ်လုံးနှင့် ကျောပိုး အိတ်ကို သိုင်းကာ လွယ်ထားသည်.
ကဲ
သွားကြရအောင်
ကိုဖလဲ့နှင့် ဗိုလ်ကပ်ပီက ဆန် အိတ်နှင့် ဗိုင်းလွက် ဆီ ဆား စသော ရိက္ခာခြောက် တောင်းနှက်ထုပ်ကို သင့်ကာ ထမ်းပိုး တစ်ချောင်းနှင့် ရှေ့နောက် နှစ်ဖက်ထမ်းသည်. ကိုဖလ ကျောထက်တွင် ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံးနှင့် တူမီး သေနတ် လွယ်ထား၏. ဗိုလ်ကပ်ပီက ဒူးလေးနှင့် ကြိုးဥက်ဓားကို လွယ်ထားသည်.
၅၆
စိုင်းက လီဆန် ရောက်မလာသေးမီ မြို့မြေ ပြင်ဗရမှာ တုံ့ဆိုင်းနေသည် လီဆန်နှင့် သူသည် သူ့ညဉ်ရက်
အလွဲလွဲ အချော်ချော် ဖြစ်ကာ မသုံး
သဖြင့် လီဆန်ကို စွတ်ဆက်ချပါသည်
ကဲ သွားမှာသာ သွား
လေတောင့်တာနဲ့ ဘာနဲ့
ချမယ့်နေ့ရှ မရောက်
မှောင်သွားဦးမယ်
လာရင်...ငါ အကျိုးအ
ပြောလိုက်ပါ့မယ်.
ပသွတ်ကဲ့
အစ်မ မာသော
လက်ဖောင်းကို လီဆန့်
အိမ်မှာ ထားထားပေးပြီ
မှာထားပြီ သား ဆေး
မှုန်ခွန် ပြီပြီပေး
ပါလို့.

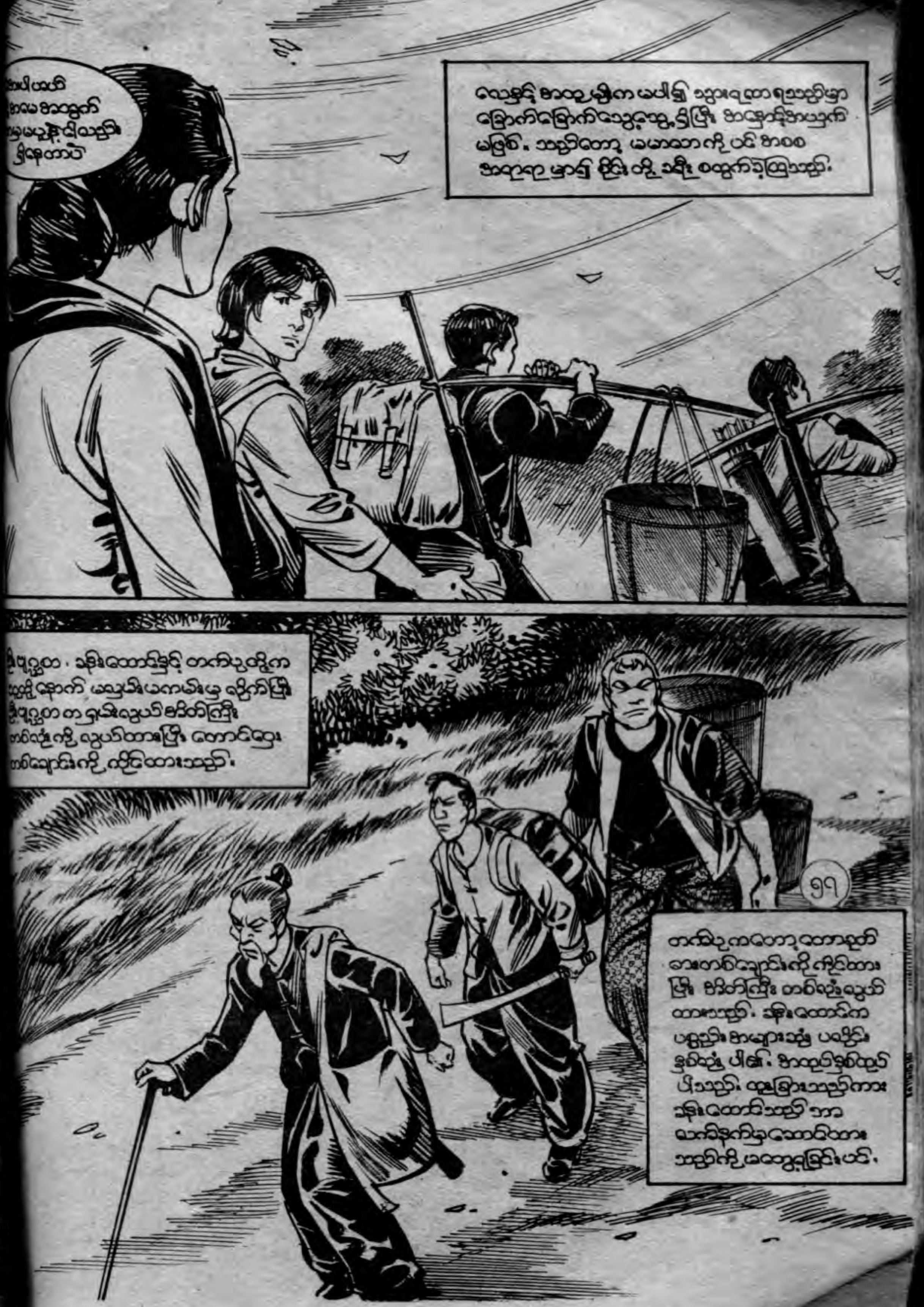
ပါပယတိ
တမေ အဝတ္တက်
မပွနိုင်ပါသည်
ရှိနေတာပဲ
လေနှင့် အတူ မြူက ယပါ၍ သွားရသော ရသည်မှာ
ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ နှင့်ပြီး အသွားရိုးအသည်းကပ်
မဖြစ်။ သည်တော့ မယာသော ကို ပင် အစစ
အရာရာ မှာ၍ ပိုး တို့ သည်း စတွက်ခဲ့ကြသည်။
ဦးပုဂ္ဂလ ၊ ခရီးတောင်းနှင့် တကာသူတို့က
သူတို့နောက် ယသွယ်းယကာမ်းမှ လိုက်ပြီး
ဦးပုဂ္ဂလ တ ရှမ်းလွယ်အိတ်ကြီး
တစ်လုံးကို လွယ်ထားပြီး တောင်ဝှေး
တစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားသည်။
တကာသူ ကတော့ ထောက်ရှည်
ဓားတစ်ချောင်းကို ကိုင်ထား
ပြီး အိတ်ကြီး တစ်လုံးလွယ်
ထားသည်။ ခရီးတောင်းက
ပစ္စည်း အများသုံး ပလိုင်း
နှစ်လုံး ပါ၏။ အထုပ်နှစ်ထုပ်
ပါသည်။ ထူးခြားသည်ကား
ခရီးတောင်းသည် အာ
ယောက်နက်မှ တောင်ထား
သည်ကို မတွေ့ရခြင်းပင်။

နေ့ခြမ်း တညီ ချိန် လောက်တွင် ကျောက်မြောင် စခန်းသို့ ဗိုင်းဝေ့ ရောက်၏။ သည်နေရာကတော့ ဗိုင်း တောလယ် အမဲပစ်ရင်း မကြာခဏ ရောက်တတ်သည်မို့ ဗိုင်း တို့ ထားသော သစ်သားတဲလေး ရှိပြီး ထိုနေရာတွင် နေ့လယ်စာ စားကြသည်။
ထို့မှ ခရီးဆက်ကြရာ နေ့ဝင်ကာနီး အချိန်တွင် ညအိပ် စခန်း ချရမည့် ကျောက်မဆင် တောင်ခြေသို့ ရောက်ကြလေသည်။ အားလုံး သစ်ခုတ်သူ ခုတ်။ တဲအမိုးအတွက် ဖက်ရှာသူ ရှာ ကိုညွာ က မီးမွေး၍ ညစာအတွက် ချက်ပြုတ် အားလုံး အလုပ်ရှုပ်ကုန်ကြသည်။
ဒီနေရာကို ဘာလို့ ကျောက်မဆင် လို့ ခေါ်တာလဲ မောင်ဗိုင်း
ကျွန်တော့် အဘိုး ယခင်က ပြောပြဖူးတာကတော့ ဟို အရင်အချိန်က ဆင်ရုပ်နဲ့ တူတဲ့ ကျောက်တုံးကြီး ရှိလို့ ခေါ်တာလို့ ပြောတာပဲ နောက်တော့ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ပြိုလဲ သွားတာတဲ့ တချို့ ရှေးကြီး တွေကသည်း ဒီနေရာမှာ တောဆင်ရိုင်းတွေ ပေါ်လို့တဲ့
အဘိုး ကျောက်ဆင်ရုပ်က ပုံနှိုး ပေါ်တယ်ကွယ့် အဖြစ်သာ ဒီနေရာဟာ ကျောက်ဆင်ရုပ် ရှိခဲ့တဲ့ နေရာဆိုရင် ဒီကနေ အရှေ့ ရှုရှု ကိုခရီး ဆက်ရမယ် မပါ..
၅၈

ဟား..ဟား..ဟား
ဟုတ်သလော.
ဟား..ဟား..ဟား
ဦးဗျူဟတ က အားရပါးရ အော်ရယ်သဖြင့် ဝိဒူးက နားမလည်နိုင်တော့ဘဲ အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွား၏။ ထင်းမီး တည်နေသော ကိုဗလ ကလည်း ထူးဆန်း သလိုဖြင့် ဝိဒူးတို့ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် စခန်း အပြင်မှ ချိုဆောင် သားကောင် တစ်ကောင်ကို ထမ်း၍ ပြေးဝင်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။
ကိုဗလ က ကားခနဲ ကတုန်း ပြေးကြိုကာ သားကောင်ကို မြေပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်တော့ ဝိဒူး အံ့တော်အံ့ဩ သွားပါသည်။ တောနက်ထဲ၌ အမြောက်အမြားပင် မတွေ့သော ချိုဆောင်သည့် ချေပေါက်ကြီး တစ်ကောင်ကို ဘယ်လိုပုံနည်းဖြင့် ရအောင် ဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်လာသနည်း။
ဝိဒူး အသေအချာကြည့်တော့ ချေပေါက်ကြီး လည်ပင်းတွင် သွေးများ ယိုစီး နေသည့် အပေါက်ကြီး နှစ်ပေါက်ကို တွေ့ရသဖြင့် ပို၍ပင် မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်သွားလေသ

တဖျောက်ဖျောက်ကို ကြားနေရသည်။
၆၁

အသနိုးတစ်ခုတည်း အဘတွင်း ဝိုင်း၏ ယိမ်းယိုင်ဖြစ်သွားကိုပင် ပေါ်၍ ဟိုဘက်တစ်ခြမ်း၊ သည်ဘက်တစ်ခြမ်း အိပ်နေရသည်ပင် ဝေါ်ဖူးဖူး မှုန်ဝါး၏ အသက်ရှုသံ ဖြိုး ဖြိုး ကို တစ်ချက်တစ်ချက် ကြားနေရသည်။ လီဇာရန် အိပ်မပျော် ဖြစ်နေသည်မှာ ဝိုင်း ကြောင့်လား ဒန်ခေါင် ကြောင့်လား သူ့ကိုယ်သူလည်း ဝေခွဲ မရဖြစ်အောင် ဖြစ်နေ၏။
ထိုစဉ်... အိပ်ယာနောက်ကျောဘက်မှ သတ္တဝါတစ်ကောင်၏ ဝမ်းခေါင်းသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် လီဇာရန် နားရွက်က နား တောင်လိုက်သည်။ မြေကျွန်းသနပ် ထွက်ပေါ်လာသော ကျားဟိန်းသံကြီး တစ်ချက်ကြောင့် လီဇာရန် တစ်ကိုယ်လုံး ရှိသမျှ ကြက်သီးများ ဖြစ်သွားပြီ သတိလွတ်ချက် သလိုလို လည်း ဖြစ်သွား၏။
လီဇာရန်... ...လီဇာရန် ကျားဟိန်းသံ ကြားတယ်
ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့
ဝေါ်ဖူးဖူး မှုန်ဝါးလည်း လန့်နိုး သွားပုံရပြီး လီဇာရန်ကို ပြော၏။ လီဇာရန်၏ အဘပေကလည်း အိပ်ရာမှ ကမန်းကတန်း ထကာ ဖဲ့ကိုဆွဲ

ကြပ။ ကျွဲတဲမှ ကျွဲတို့ တသုန်းသုန်း ညှိုးကာနှာသံနှင့် အတူ
ပူထားသည်။ ထိုအခါ စိတ်ကို ထိန်းထား၍ မရ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ထိန်းသည် ကိုယ့်ဟု မသိ ဟိုက်ခနဲ အိပ်ရာမှ ထထိုင်မိသွားသည်။
ရွာထဲမှ ကာလသားတို့ ရရာလက်နက်ဆွဲ၍
လှုပ်ရှားကြသည်။ ရွာလယ်တွင် မီးပုံကြီးတစ်ခု
ဖိုသည်။ လူငယ်တို့က ရွာပြင်သို့ ထွက်ပြီး
ကျွဲကို ပစ်ခတ်သည်။ လူကြီးများက တား၏။
မှ အသံပြိုမ်သွားသဖြင့်
၏ အသံလေသည် ပေါ်မှ
ကြား ထွက်လာခဲ့သည်။
ထိုနေ့ညက ကြက်မှုန်ကား ပျက်ပြီ
မဖြစ်ရသည့် ကြားထဲ အလေး ကျွဲ
ထားသည့် ကော ကွမ်းရုက်ပါ
ကပ်ထား သဖြင့် အဖြစ်ကား
ရုံးဝ အမှောင် ။ ထို့ကြောင့်
အသံကိုသာ နားစွင့်၏။
ထိုအခါ အိပ်ရာမှ အသံ
တိတ်ပြီးသက်ဆဲ သဖြင့်
လက်ဖြင့် စမ်းကြည့်သည်။
ထိုအခါ ကိုယ်ပေါ်မှ ကျကျန်ရစ်
ခဲ့ ရသော တောင်ဝှေးသာ စမ်း
ကြည့်ပါ ။ ထိုအခါမှာ မရှိ ။
မကြာမီ တောစပ်မှ ကျွဲနွားကောင်၏
မြည်တွန် ကြွေးကြော်သော အသံမျိုးကို
ကြားရသည်။ သို့သော် မကြာပါ။
အသံသည် တဖြည်းဖြည်းဝေးကာ
တိတ်ဆိတ်သွားလေတော့သည်။

ကျောက်မဆောင် စခန်းကား မိုးမလင်းမီကပင် ကျေးငှက်သံတို့ဖြင့်
ဝေစည်လို့နေသည်၊ ချမ်းခိုက်သည့်ရာသီဖြစ်၍ ခိုက်ခိုက်တုန်မျှ ဖြစ်ပေ၏၊
သို့သော် ကျေးငှက်တို့၏ အာရုဏ်ဦး တေးသံ ကြောင့် ကြည်လင်လာရှာနိုး
လာသော ငိုင်၊ ဘိုးပါကူထံ ဆက်ရေး မနေချင်တော့၊
စခန်း တစ်ခုလုံး သည်း ငြိမ်သက်လျက်
ရှိပြီး မီးကျသံ တဖောက်ဖောက်နှင့်
အတူ ထင်း မီးပုံကြီး သည်။ ငြိမ်းလု
ငြိမ်းခင် ဖြစ်နေသည်။
မြူနှင်းမှုန် ပိုးတဝါးတွင် ပျက်ခွာသာစ်ရှိ
ဝေါ့ဝေါက်သို့ ငိုင်၊ ဆင်း လာခဲ့တော့
ကိုဗထ တို့ တူညီ၏ ယောက်သံ တဝေါဝေါကို
ကြားနေ ရပြီ ဖြစ်၏။
တစ်ညလုံး ဖေဖေ
ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ

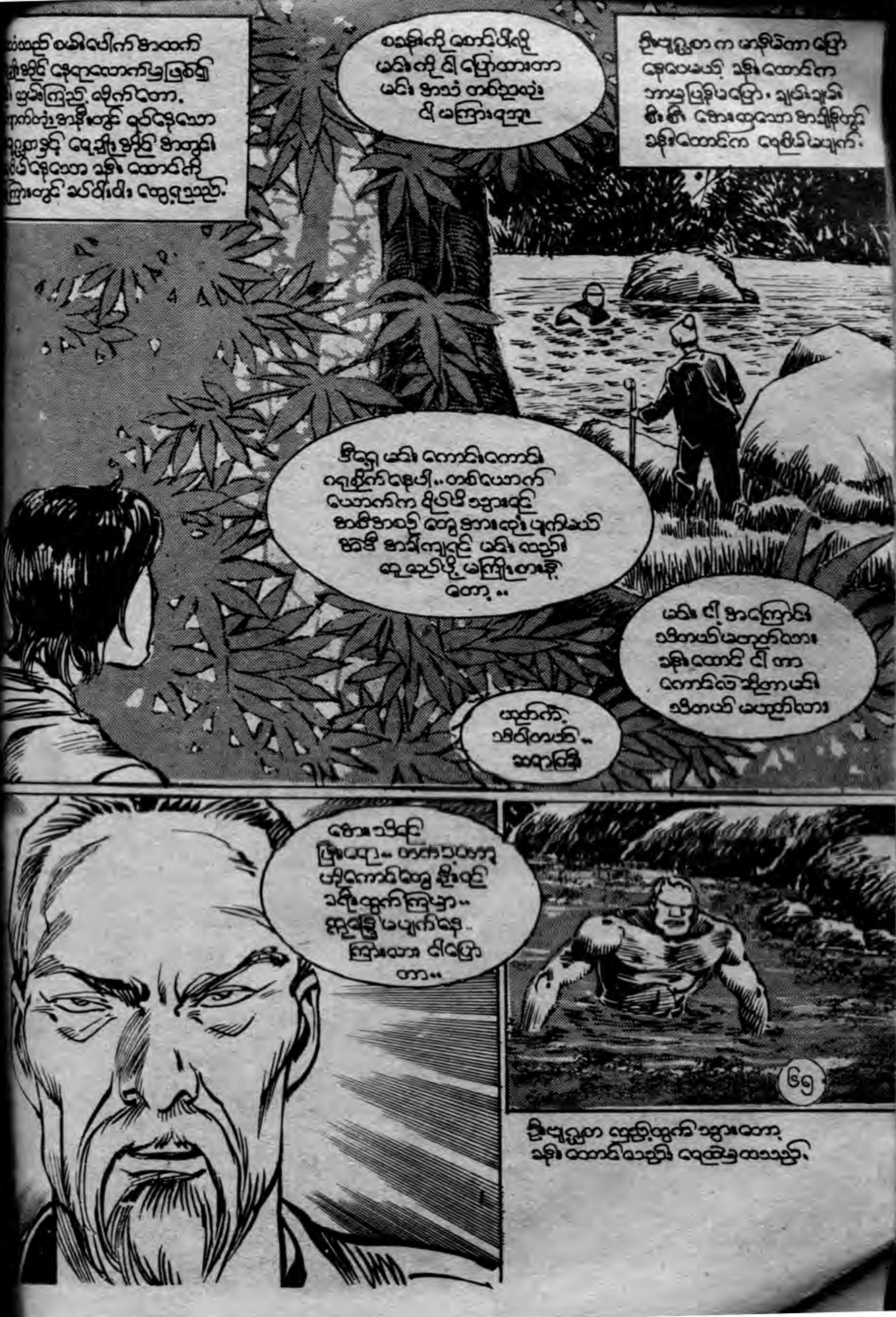

စနေ့ကို စောင့်ပါလို့
မင်းကို ငါ ပြောထားတာ
၆၅

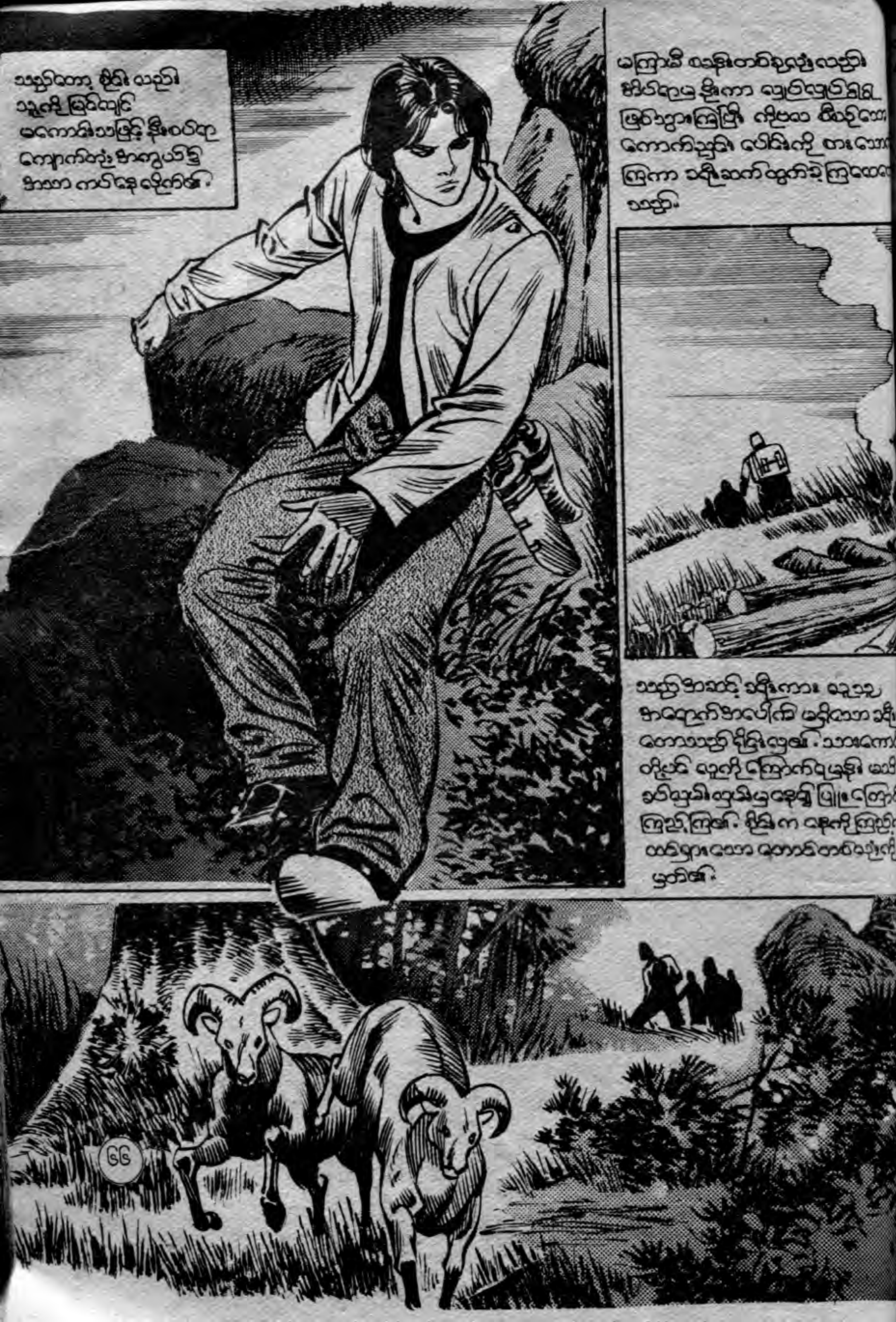
သည်တွင်တော့ ဗိုဗီး လည်း
သူ့ကို မြင်ချင်
မကောင်းသဖြင့် နီးစပ်ရာ
ကျောက်တုံး စီကျွယ်ပေါ်တွင်
ဗိုသာ ကပ်နေ လိုက်၏။
မကြာမီ ဒေနီးတာဝ်ခုရဲ့ လည်း
ဗိုဗီရဲ့ ဦးက လျှပ်လျှပ်ခဲခဲ
ဖြစ်သွားကြပြီ ကိုပဆ ဗီလဗ်တော
ကောက်ညှင်း ပေါင်းကို စားသော
ကြကာ ခရီးဆက်ထွက်ခဲ့ကြလေ
သည်။
သည်ကဲ့သို့ ခရီးကား ရှေ့သို့
ဆက်ရောက် ဆက်ပေါက် ပြည်သော ခရီး
တောသည် ပိုမိုထူထပ်။ သဘာဝကော
ကိုယ်ပင် လှူကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း မသိ
ခပ်ထူထူ တောမှ နေ၍ ပြူ ကြောင်
ကြည့်ကြလေ။ ဗိုဗီ က နေကို ကြည့်
ထင်ရှားသော တောင်တစ်ခုကို
မှတ်၏။

က် ထိုတောင်ကို ဦးတည်ကာ သွားသည်။
ညှို့ ဆာမြက်ခြံသား ယလေပါပါက လျှိုထဲ
ထိုက် တောင်ကို တက်လိုက်မှ ဦးတည်ရာ
ကြောင်း ရှေ့သွားနိုင်၍ ဖြစ်သည်။ ဝိုင်းနှင့်
ဦးဖျူ့သ တကာ ရှေ့မှ လိုက်ပါ။ ဝိုင်းက တူမကို
ထက် လျှပြီး တားဖြင့် ပိတ်ဆို့နေသော
များကို ခုတ်သလို ယလွတ်သော ကိုဗြာများ
ရှည်း ရှင်းသည်။
ဝိုင်းတို့ နောက်မှာကား ဆင်ထေးပါ ဆင်ပိုးနှင့် ကိုဗလတို့
ကူညီ၍ ၊ နောက်ဆုံးမှာက ချိန်တော်ဖြင့် တက်ပါ
သည်ပဲ ဆင်ရဲတကျ သွားနေရသော တောဒုက်ပေါ
တောကြီး တစ်ခုကို လယ်ထဲတွင် သွားနေစဉ် ကားဝေ
ဆိုသံကို နောက်မှ ကြားလိုက်ရသဖြင့်
ဝိုင်းနှင့် ဦးဖျူ့သ ဗြုန်းကြည့်လိုက်တော့ ၊
ခုသွားကား ပြေးလာနေ
တို့ နောက်မှာက
တွက်ပေါ်တော အပေါ်ကိုဖြင့်
ကြီး ကျော် ထွက်ကာ
ကြီး အလေးသားနှင့်
ထိုး လိုက်၍ လာသော
ကြီး တစ်ကောင်ကို
လိုက် ရသေးသည်။
ဟာ..
ဟင်

ဆင်ကြီးက ရှုပါတဲ့ ပြီးတော့ အသေးအထည် ကောင်းသည်၊
သစ်ရွက်ကြဲ ဆင် .. ဆင်ရိုင်းကြီး ပေါ်လာ ၊ သည်တော့ ပေါ်သည့်ကြီး
ယောက်ယက်ခတ် ပြေးကြ ရှုပ်သွားလို့ ထင်သည်။ တကယ်ပဲ ဆွဲ
ချိုတောင်က ထုတ်ပြောတော့ အတွင်း ဘက်ကို ပြေး သည်၊
ကိုဖေသာတို့ တူညီးက ထပ်တောင်းသော တောင်းကို ပစ်ချကာ
တစ်ဘက်ကို ပြေးသည်၊ သည်တော့ ဆင်ကြီး ဦး ဘည်ရသည်
ထိုင်းနှင့် ဦးဗျူဟတ ....။

ဆိုင်းက ပဒုံမှ ဂူမျိုးကို ဖြတ်ရင်း ဆောက်ခဲ့
ကျောက်တုံး ဆီ ဝင် ဘာသာ
ဦးဗျူဟတ က မလိုက်နိုင်ဘဲ ပြေးချော်ကာ
ထိုမှဲရာ လဲကျသည်။

ဒုက်ချော့ပင်တွေ တောင်းဘာယောင်း ပြတ်တွက်အောင် ပြေးတက်
လာသော ဆင်ကြီး ဦးဗျူဟတကို ဖိသိပ်နင်းရန် ဒီပါယုံတော
သည့် အချိန်လေးမှာပင် ဆိုင်းက အရလာကာ ဆင်ကြီး၏
နှာမောင်း ကို တူမြီး ဖြောင်းဖြင့် ထိုးချိုင် လိုက်၏။

...ရှေ့လက်တစ်ဘက် ...ကျ်၊ ထိုအခိုက် ဝေဒနာက ...ဖိုင့် ထွက်သွား၏။
ဝေဒနာသံက တကယ်ပင် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် ပဲ့နိုးထွက်သွားပြီး ဆင်ကြီး၏ ဦးကင်း ပြေးသန် ပေါက်ထွက်သွား၏။ ထို့နောက် သွေးတို့ ပွက်ပွက် ပန်းထွက်လာပြီး နံဘေးသို့ ယိုင်ခါကာ ကျသွားလေတော့သည်။
ကြီးမား လေးလံလှသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကြောင့် မြေကြီးပင် သိမ့်သိမ့် တုန်သွား၏။ ထိုအခါ ချက်ချင်းပင် ...ပုဏ္ဏတာကို ပြေးထွက်လာကြသည်။
၆၉
ကိုဗလတို့ လူစုသည် ပုန်းကွယ်နေသော နေရာများမှ အသီးသီး ပြန်ထွက်လာကြတော့၏။

ဆင်ကောင်ကြီးကို ငါဖြမ်းတွေ့လိုက်တယ် ကွ ငါတို့ကို တစ်ချက် ကြည့်ပြီး ရှက်ပျောက်တော နောက်ကို ပြန်ဆင်းသွား တာ..နောက်မှ ဘယ်နှယ် ထိုးလိုက်တော့တယ် မသိဘူး
ကိုဗသာက သူ့ တွေ့ကြုံကို တအံ့ တဩ ပြောပြ၏။
ဟုတ်တယ် ငါ့ထည်း မြင်လိုက်တယ် အစက ရှိတိုင်း မပေါ်ဘူး ဟ.. နောက်မှ ချာမောင်းကြီး အပေါ်ပြွတ် အနဲ့ခံပြီး ခေါ်သံကြီးနဲ့ ထိုးထွက် လာတာ
ဆင်ကြီးမှာ အစွယ် နှစ်ချောင်း ကော့ပျံ ညွတ်ကျက် ရှေ့ပြ အကောင်ကြီး။
ထိုဆင်ကောင်ကြီးကြောင့်ပင် ခိုင်းတို့ ခရီးဖင့်၍ ရှက်ပျော အသွင် ကျောက်တုံး ကြည့် အပေါ်မှ စခန်း ချလိုက်ရသည်။ ညဥ့်မှာ တက်ပုံက ထမင်းချက် ဟင်းချက်ပြီး ကိုဗသာတို့ လူစုကြ ဆင်ရှာသွားကြတော့၏။
၇၀
ဦးပုဂ္ဂတာက ဝိုင်း၏ သေနတ်ပစ် ကျွမ်းကျင်ပုံနှင့် လက်ဖြောင့်ပုံကို ချီးကျူး ပြောဆိုပြီး သင်ဘွားဟာနှင့် ပတ်သက်၍ ဟင်းဆက်တစ်ခု မြို့မှ ပွဲတော်တည်သည် ဆိုသော တရုတ်ပြည် ယမ်း ဟူ၍ အသည်းတွင် သော နဂါးဂိုဟ ပတော့ ယမ်း အကြောင်း ပြောပြ တော်သည်။
စကား အဆက်အစပ် ဟူ၍ ဖြင့် ပေါ်လာသည်။ ဦးပုဂ္ဂတာက အလေး အနက်ထား၍ ပြောနေသဖြင့် ဝိုင်း ထည်း ဗတုသုတ အဖြစ် နားထောင်၏။ ဦးပုဂ္ဂတာ ပြောသည် မှာ နဂါးဂိုဟ ပတော့ယမ်း၏ ဖြစ်ပျက် အကျိုးကော့ မဟုတ် ဖြစ်ပေမယ့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းနေ၏။

ထို့ကြောင့် သင်္ကြန်အခါတော်
တစ်ရက်တွင် မိဖုရားများနှင့်
ရေကစားပွဲ၌ မြစ်ဆိပ်
ကမ်းနားသို့ ထွက်တော်
မူစဉ် မိဖုရားကြီး ပွားစောက
မင်းနှင့် အတူ
မိဖုရားများကိုသာ ကစား
စေလိုက်၍ မလိုက်ဘဲ
နန်းတော်တွင် နေခဲ့သည်။

ရေချိုးဆိပ်ရောက်သော် မင်းသည်
မိဖုရားများနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ ရေကစားပြီး
အချစ်မြတ်နိုးဆုံးသော မိဖုရား
စောသဲ့ကို ကျီစယ်လိုသဖြင့် ယောဂီမ
တစ်ဦးကို စေ၍ မိဖုရားစောသဲ့ကို
ဦးခေါင်းမှ ကိုင် ရေလောင်းစေ၏။
ယောဂီမ ပေါ်လာ၍ မိဖုရားကို ရေလောင်း
ရမည့် အရေး စိုးရွံ့သော်လည်း
ဘုရင့်ကိုယ်တိုင်က အမိန့်ပေး
ရှိနေ၍ မလွှဲသာနိုင်ဘဲ ငွေဖလားတွင်
ရေအပြည့်ထည့်ကာ မိဖုရားစောသဲ့ကို
ဦးခေါင်းမှ စ၍ ရွှဲရွှဲစိုအောင် ရေလောင်း
ချလိုက်၏။
မိဖုရားစောသဲ့မှာ အသင့်အတန့်မရှိဘဲ
မထင်သော ယောဂီမက သူ့ကို မိဖုရားကို
သည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်သည်ကို
ရုတ်တရက် အံ့ဩကာ ဒေါသအကြီး
အကျယ် ထွက်သွား၏။ သို့သော်
ကျန် မိဖုရားတို့နှင့် ဘုရင်ကိုယ်တိုင်က
နှစ်မြိုက်သဘောကျစွာ တဟားဟား
အော်ရယ်နေသည်ကို တွေ့ရပြီး
ယောဂီမကလည်း ဘုရင့်အမိန့်နှင့်
ပက်ရပါကြောင်း ကြောက်ကြောက်
ရွံ့ရွံ့နှင့် တောင်းပန်လာသဖြင့်
စောသဲ့မှာ ယောဂီမအပေါ်ကို
အရေးယူရန် မပြုနိုင်တော့သို့
ဘုရင့်အပေါ်တွင် စိတ်ကွက်၍
အမျက်သို့ မိတော့၏။

…ပွားတော ကား အသက်အရှည်ဆုံး အရ
…အကြီးကြီး သူ ဖြစ်သည့် အတွက်
…ပုလ္လားတော့ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်
…သည်ကို မြင်သောအခါ အရေး
…တစ်ခုတစ်ရာ ရှိပြီဟု သိလိုက်လေသည်.
ထို့ကြောင့် ပီယုလ္လား တော်ကောင်းမှု ရှိနိုင်
ကျွန်မ ထိသော ပီယုလ္လား ရှင်မောက်ကို
သော်လည်း အမျိုး အကြောင်း သိရအောင်
မေးမြန်း ခဲ့ရလေ၏.
…ဘုရား ကျ ထဲတွင်
…ကျွန်ုပ် ပျောင်းယော ဘုရားသည်ရှင်
…ကြို အသိ တွင် အဖြ
…အလွှဲ ရပြီး မင်း ကြိုက်
…အမ အသား ကျ အချိန်တော်
…ဖြစ်သည်နှင့် အချ
…နှိပ်တွင်း တွင် ယှက်ဘွား
…သွားသည် ဖြစ်ရာ.
…ကာလသည် နှိုက်ကာဘုရား
…တော် အယှက်ယှာနိုက်ကလည်း
သည်မှ သည်၊ ဂြိုလ်သည်ပို့ ရေပြင်တွင်
အကျိတ်အိတ် အပြစ် တည် ခံရလပြီ ဖြစ်၍
ပွဲတော်၏ အတွက် တော်ပျံ အလျှော်
ရောက်သော နက်တွင် တော်ပုံ ဆက်သသော
ဟင်းချက်တွင် အဆိပ် ခပ်ထိုက်လေသည်

ဤတော့ ကိုယ်တိုင်ယခုတက် ဆေးမကောင်းသည့်ဟု
ဗာရာဏသီပြည်က ဖိုးရှူး ရှင်မောက်ရှင့်
တစ်ခါသင့် ကမ်းလိုက်ပါ။
ယင်းကြီး ပွဲတော်တည်ခါနီး၌
မင်းကြီး၏ အနီး၌ ယင်းကြီး
မြှူးထားသော ခွေးလေး
နှာချေ လိုက်ပါ၏။

အမျက်ဒေါသကြီးသော နရသီဟပတေ့မင်းသည် မိဖုရား စောလုံကို အကျဉ်း ထားစေ၍ ၇ ရက် ပြည့်လျှင် မီးကျပ် တိုက်သတ်စေရန် အမိန့်ချမှတ် ခဲ့လေသည်။
မိဖုရား စောလုံသည် ၇ ရက်တာ ကာလအတွင်း ဘုရား တရားကို အာရုံပြု၏။
၇၇

ဦးဗုဒ္ဓဃ က စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ပြီး ဦးဝိုး ကို မသိမသာ ကြည့်၍ အကဲခတ်နေ၏။ ထိုက မိုးပုလ္လားတောင်၏ အပြစ်ကို ဖိတ်မကောင်း ဖြစ်နေရာမှ သည်းခံရမည်ကို ဦးဗုဒ္ဓဃ အားကြောင့် ပြောပါလိမ့်ဟု သည်း ထွေးတားနေပါ၏။
ခင်ဗျား မိုးပုလ္လားတော သူတော်
မိုးပုလ္လားတောင်ရဲ့ သူတော်ကောင်း က အာရုံထင် မိတ်ကျိုးသက် ဖြစ်တာတော ရှိနေသေးတယ်ကွယ့်
စောစော ပြောတတ်တယ် ဒီဟာ မှောင်မိုက်ခြင်း နဲ့ လည်း ပတ်သက် လာပေမဲ့ ဖယ် ကော် ဒါကို ခွာကပ်မှ သက်ရောက် ကြတာပေါ့
အချိန်ကလည်း ပန့်တော့။ အမှောင်ကလည်း ကြီးစိုးလာပြီ။ သစ်ပွင့်သွားဖြတ်ကြသော ကိုဇလတို့ ထူးထူး လည်း ပြန်ရောက် လာပြီမို့ စကားစ ဖြတ်ကာ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုသူက စနေ့ ပတ်လည်တွင် ကျားဟိန်းသံ တဝေါဝေါဝေါင်းကို ကြားရပြီး နံနက်လင်းသော် ဝိုင်း ပတ်သော သစ်ကြီးမှာ ကျားစား သေ၍ ဝပ်ပိုက်ကြီး ပျံ့ကာ ဗိုလ်ဖုံဟောင်း လောင်း ဖြစ်ပြီ့နေပြီ။

ဒီချောင်းက ဟိုအောက်
နယ်နိမိတ်ထဲ ဖြတ်စီးပြီး

ဖြည်းဖြည်း အေးအေး သွားရင်တောင် တစ်နေ့ ၁၀ မိုင် ပေါက်တဲ့ ကယ်နေပြီ
တာလေ၊ ဖြစ် နိုင်တာလေ
ဦးဇေယျဂုတ္တ ဘာကိုဖြစ်နိုင်သည်မသိ။ တစ်ယောက်တည်း ပြောရင်း ပခုံးပေါ်မှ မချသော သူ့လွယ်အိတ်ကြီး အတွင်းမှ စာအုပ် တစ်အုပ်ကို ထုတ်၏။ စာအုပ်ဆိုသော်လည်း စက္ကူဖြင့် လုပ်ထားသော စာအုပ်မဟုတ်။ ကြေးဝါ အဖုံးနှင့် အတွင်းမှာလည်း ကြေးပြားများ အပေါ် စာလုံးများ ရေးခြစ်ထားခြင်း ဖြစ်၍ နှစ်ရှည်လများ ခိုင်ခန့်အောင် ပြုလုပ်ထားသော စာအုပ်ဖြစ်ပုံ ရလေသည်။ စာလုံးများကို မြင်ရသော်လည်း ဘာသာ ပါဠိ ကြောင့်ပဲ စာမျိုး ဖြစ်နေ၍ ဖတ်၍ မရတတ်။
ဒီမှာတော့ ရှင်မနှုတ်တောင်လို့ အညွှန်း ရေးထားတာကွ နယ်ပယ်နဲ့ မဝေးဘူး ဆိုတာ ဟုတ်တယ် တောင်ခြေမှာ ချောင်းတစ်ခုရှိတယ် ချောင်းရေက ကြည်လင်ပြီး ရေစီး သန်တယ် ကျောက်တောင်ကမ်းပါး ချိုင့်ဝှမ်း ထဲက ဒီဘုရား ဒီဟုတ္တိနဲ့ ကိုးတယ်လို့ ရေးထားတာ
ဆရာကြီး ပြောတဲ့ ရှင်မနှုတ်တောင် ဆိုတဲ့ တောင်မှာကော ထူးခြားချက် ဘာရှိသေး ဒီဒီဆို ကျွန်တော်တို့ ရှာလို့ရ တာပေါ့
အေး အဲဒါကို ငါလည်း ရှာနေတာ တောင်ပုံ သဏ္ဌာန် ထူးခြားချက် ဘာမှ ရေးမထားဘူး ဒါပေမယ့် ချောက တရုတ်လူမျိုးတွေ သေရင် ထည့်တဲ့ အခေါင်း အဲဒီ အခေါင်းက ပင်လယ် သစ်လုံးကိုထွင်း တာ.. အဲဒီ အခေါင်းထွင်းတဲ့ သစ်ပင် ကောင်းပင် တဲ့ အဲဒီ သစ်ပင်ဥယျာဉ် ပျိုးထောက်ဆိုင်ပေါက်နေတာ ရှိတယ်တဲ့

ဒါလည်း ဟုတ်ပါတယ်

မောင်စိုင်းကို ဆရာကြီး ပြောခဲ့တဲ့ မိဖုရား စောဆုံ့ရဲ့ သစ္စာတရားကို မောင်စိုင်း မှတ်မိတယ်မဟုတ်လား ။
ဟုတ်ကဲ့ အဲဒါက ဘယ်လို ပတ်သက်
အဟဲ..ဟဲ..ဟဲ အခု ပတ်သက်တာကို ပြောပြမယ်လေ အဲဒီ အကြောင်းက ပုံတယ် မဟုတ်ဘူး ပုံပြင် မဟုတ် မိဖုရားစောဆုံ့ အကြောင်းပဲ မှတ်တမ်း မှတ်ရာ မှတ်တာမဟုတ် ဒီ ကျောက်ပြား စာအုပ်မှာ မှတ်မှတ်သားသား ရေးထားတာကွ
...အဘတော် စိတ်ထိတ်တားသွားသည်။ သူမဖတ်တတ်သော ...များ ပါသည့် ကျောက်ပြား စာအုပ်ကို လည်း လှမ်း ...ညွှန်ပြလိုက်သည်။
နရသီဟပတေ့မင်းဟာ တရုတ်စစ်သည်တွေ ထင်တိုက်သို့ ချက်ပြေး ရတာနဲ့ တရုတ်ပြေး မင်း လို့ ကျော်တာကို မောင်စိုင်း သိပါတယ်နော်
ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်
အဲဒီ မင်းကြီးဟာ မိဖုရား စောဆုံ့ ဖိုကျောင်းပေါ်မှာ ကံတော်ကုန် သွားပြီးတဲ့နောက် စိတ် ကယောက်ကယက် ဖြစ်ပြီး မိဖုရား စောဆုံ့ရဲ့ တဖွဲ့ခြောက် တာကို ညံ့ထူ ညှာတိုင်း ဒိလိုက်ရသော တယ်တဲ့ သူ့ကိုယ်တိုင် ကလည်း စောဆုံ့ကို ချစ်တော့ စိတ်ဖွဲ့နေတာသည် ဖြစ်ချင် ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ ထားတော့ ဒီက .....

အရေးကြီးတာက ပဒါးကြီး
ရွှေဖြစ်လာတဲ့ ပဒါးကြီးဟာ
ကိုရောက်လာတော့ ပဒါးကြီးရဲ့ သားတော်
ပဒါးကြီးက တစ်ချိန်က
နှစ်နှစ်နာနာ ပြောဆိုဖူးတော့
ဒီဟာသူကလည်း
အကျိတ်အခဲနဲ့
အခုလို အခွင့်ကြုံတော့
ပဒါးကြီးကို သက်တားချေပြီ
လုပ်ရာ ဒူ ရုပ်တာကလည်း
အေးလည်းပဲ ရွှေပေါ်ပို့တဲ့ပွဲတော်
တခါ အဆိပ်ခပ် ထည့်ထိုက်
တာ..
ဒါကို ပဒါးကြီး
သိတော့ မတားသူ မတားတာ
ကို သိပါသူ သိတော့ ပဒါးကြီး
ရွှေကို ဘူတယ်နဲ့ ထိုင်းပြီး တိုက်
ခိုက် လုပ်ကြံမယ်လို့ လုပ်ရာ..
အဲဒီ အခါမှာ ဦးပုဏ္ဏားကြီး ဖွားတော့က
ပဒါးကြီးကို ရှောက်တယ်
ဖြတ်သော အခွင့်ပဒါးကြီး
ဓား၌ လက်နက်တို့ ဖြင့် သွေးသံ
ရဲရဲ ချက်ထစ် ဖြိုး ဖြတ် သူ၏
သေချိန်ထက် အဆိပ် ပါသော
ပွဲတော်ကို သုံးဆောင်ရပြီး သေရ
သည်က အေးအေး ညှင်သာစွာ
သက်တောင့်သက်သာ ရှိပြီ
ပါသည်တဲ့
ဒီတော့ ပဒါးကြီးလည်း
ပုဏ္ဏားဖွားတော့ရဲ့ ရှောက်တတ်မှု
ကို သက်သာ်ပြီး ပွဲတော်စာ စားပြီ
ဖွားတော ရောက်ပေါ်မြာပြီ
ကံတော် ကုန်ခဲ့တယ်ကွဲ့
အဲဒီ နေ့ရည်ဟာဟတော့ ပဒါးဟာ
ကံတော် ကုန်ပြီး ဘဝတစ်ခုမှာ
တစ်ခုမှာ နယ်တားကြီး
ဖြည့်ဖို့ အသွင်ပေါ့ကွာ
ဆရာကြီး ပြောတာ
တော်တော် ကြေကွဲစရာ
ကောင်းတာပဲ
နာမည်က
တောဆိုင် တဲ့

နန်ချင်းပြည်နယ်သည် တော
တောင် ထူသည်၊ ပြည်နယ်အလယ်တွင်
မြစ်သည် ဆင်းသော မြစ်တစ်စင်းနှင့်
မြေပြန့် လွင်ပြင် လည်း ရှိသည်.. မြစ်၏
မြေဩဇာ ထက်သန် ကောက်ပဲသီးနှံ
စားရေး ရိက္ခာ ပေါသည်။
နန်ချင်းပါး ဧကရာဇ် တော်ဖိုး သည် တောင်ပေါ်သူ
ဖြစ်သည်နှင့် အညီ ရဲရင့် သတ္တိ ရှိ၏
အနားတွင် အမြဲမြဲ ကပ်နေသော နယ်သိမ်
နယ်များ တို့ကို သိမ်းယူပြီး အင်အားကို
တောင့်တင်း ခိုင်မာအောင် ပြုသည်။
၈၂
ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီး လျက်
ပြည်နယ်ကို

တေရှုချင်ပြည်နယ်တွင် နယ်စားကြီး
တစ်ဦး အုပ်ချုပ် နေ၍ နယ်စားကြီးတွင်
အပြီးတန် ကျောက်မျက် ရတနာများ
ရှိပြီး တေရှုချင်ပြည်နယ်သူတို့ သည်
အရှေ့တွင် ထင်ရှား သည့် ပါရမီသော
သတင်း စကား ကိုယည့် ရှိ ထားရာ
မူးမတ် သေနာပတိ တို့ကလည်း
စစ်ချီရန် တိုက်တွန်းပြီး တေရှုချင်ကို
သိမ်းပိုက် အောင်မြင် ပါလျှင် သည်နယ်
တွင် မြို့ဘက် ရှိတော့မည် မဟုတ်
ကြောင်း စကားရှက် အကိုပင် တေသစ်
ခံ ယူဆိုက်ပြီ မြစ်ကြောင်း မြောက်သို့
ပဲ့ဂျက် ထုပ်ပေးကြသဖြင့်…,
တေရှုချင် ပြည်နယ်ကို
လာတော့၏ • တောင်ပိုင်း
ကျောက်မျက်ရတနာ
များကို ထည့်သွင်း သိုဝှက်ပြီ
၈၃

မကြာမီ တောဆိုင်း၏ စစ်တပ်များ
ရောက်ရှိလာပြီး၊ ဒွန်းအဂ်ကို
တိုက်ပွဲကြီး ကြီးကျယ်စွာ
ဖြစ်ပွားပြီး၊ တောဆိုင်း၏
ရက်စက်မှုဒဏ်အောက်တွင်
တောရှချိန်၏ စစ်သည်တို့
အကျအဆုံး များစွာဖြင့် ရှုံး
နိမ့်ကာ တောရှချိန်နယ်စားကြီး
လည်း ကျဆုံးသွားလေတော့၏။
တောဆိုင်း၏ စစ်သည်တို့သည်
တစ်နယ်လုံးကို ရှာ၏။
ရှုသမျှ ယောက်ျား၊ ဥစ္စာတို့ကို
လုယက်သည်။ ကလေးကိုသော်
လည်းချင် သတ်၏။ ထိုအချိန်တွင်
နယ်စားကြီး၏ သမီးတော်
ကျိန်းဖိန်းသည် ခမည်းတော်၏
ရုပ်အလောင်းကို သင်္ချိုင်း
ရှသို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်
ပြီး၊ မြို့ပြင်သို့ လက်ရုံးရည်ပုံ
ခြမ်းကော်တစ်ကျိတ်ကို ကာကွယ်ပေး
နေခဲ့၏။ သူမ ကိုယ်တိုင်ကား
ပိုင်၊ ပန်၊ ဖိတ်သို့ ထွက်ပြေး၍
ခံနေရသည်ဖြင့် တောဆိုင်း၏
လက်အတွင်းမှ မလွတ်မြောက်
နိုင်အောင် ဖြစ်နေ၏။

အပေါ်ကြီး ပေါ်ချက်
ဘေးရှည်ကို တစ်ချက်ပြီး
တစ်ချက် သောက်ကာ
ထွေပြိုင်မှု အမျိုးမျိုးကို
ကိုယ်တိုင် ရှုစား သည်။

ယိန္ဒြယပျိုလေးက ပထမ ဓားရေး စီရွေ က သည်။
ထို့နောက် အဝေယောင်၊ ဖွဲ့ကွဲ အတို၊ အသွက် အဆုတ် အတက် လှုပ်ရှား ပြသည်။
ထို့နောက် လေးနှင့်မြား ငါးချောင်းကို ကိုင်ကာ မြားရှစ်ချောင်းကို ပထမ ပစ်ပြသည်။
ပရိသတ် ဗိုလ်ပုံကို စုံပြုချီးမွမ်းကြသလို တောဆိုင် လည်း သဘောကျ သွားသည်။ သူရဲကောင်းကို မွေးမြူလိုသော တောဆိုင်၊ ယိန္ဒြကလေးတနိုင်ငံ ဓားရေး လှံရေးတွင် ကျွမ်းကျင်သော သည်ယိန္ဒြယ ကလေးကို စိတ်ရ ငွေပေါက်တော် မှုလာသည်။

တို့ ကျွန်ခဲ့သော မြှား
ယာဉ်မှ ပထမမြှားသည်
တော့ဒိုင်၏ ရှိရာသို့ ဝေဝေကို
ကာ ဖြတ်သန်း ပြေးဝင်
လာလေသည်။ ဝိုင်းထုံးသော
ထိုသတ်ဝိုးတို့ ပျံသန်း ဟင်းသန်
ကားတသသ ဖြတ်ကျော်ကြသော
ဂါထ် တော့ဒိုင်က ကိုယ်ကို
ခါပေးလိုက်ပြီဖြင့်
မြှားတံသည် တော့ဒိုင်၏ ပခုံး
ကို ဖောက်ကာ ရှေ့ပိုင်းမှ
ပြိုဝင်လားသော ဒုံးကျော်
တို့ စိုက်ဝင်သွားလေ၏။
တော့ဒိုင်၏ ယူကော်ပန်းတို့ တောက်သန့်
တောက်ကာ ဒေါသအိုးပြတို့ လှုပ်ခါသော
ပြီးမျဉ်းက နတ်ပဏာမြှားတံကို
ပစ်သွင်းလိုက်ပြန်သည်။
သည်းမြှားတံသည် တော့ဒိုင်၏
ရင်ဝသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် ပြေးဝင်
လာရာ တော့ဒိုင်က မြှားတံကို
အမိဖမ်းလိုက်လေ၏။

အဲဒီတော့ တောပါ ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ မသိတဲ့ ကိစ္စ ရှိသေးသလဲ ကျောင်းထိုင် ဟာ ကျွန်တော် ဖြစ်မယ်လို့ ပြောခဲ့တာတော့ အခြေအမြစ် မရှိဘူးနော် ထင်ပါတယ်
ဒီမယ်ပါ ယောင်စိုက်ကြီး လောကမှာ ထက်ချွန် ဆက်ကိုင် မပြည့်စုံတာတွေ အကောင်းအဆိုး ဖော်မရတာတွေ အများကြီး ရှိတယ်ကွယ့် အခုချိန်ထိ ဒီကိစ္စတွေလည်း အများကြီး...
ဟိုးသိုက်ရဲ့ အရာဟာ ဒီဒိုက်ကြီး သောင်ကြီး တစ်နေရာရာ တစ်နေရာ အဝေးပါပြီး ကူး တာကွယ့် ဒီလို ကူးသွားတဲ့ ဟိုးဟာ ပထမ နေရာက ဖိုး မယာတော့ဘူးလို့ ပြောလို့ရသလို ပဒ္တတယ်လို့လည်း ပြောလို့ရတယ်...
...တွေကား ထိုအခါ ဘုရား တစ်ချောက်လုံး စိတ်ဝင်စား တသွင်သွင် ဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ် အကြောင်း ယောင်စိုက်တောင် မကြားဘူးခဲ့ရ ပါရ ဦးပုဏ္ဏ က အမောရှုံ့ကို ဖြေသည့်ပြီး သွယ်ခဲ့သော ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဆည် ရှုမှန်း မသိတော့။
ယောင်စိုက်ကြီး အသေ ပြောပြတာ တစ်ခုရှိတယ် အဲဒါကို ရှေ့ ဖြတ်မိရင်လား ယင်းကို ပြလျှောင်က လျှော့သံ ရိုရို ပေ နေတဲ့ ချောင်တက် တစ်ခုဘ ဝင်သောတဲ့ တရုတ် စစ်သားကြီး တို့ လူတစ်ယောက် အိပ်မပေးကို တက်သာတယ် ဆိုတာလေ...
ဝိုင်း အမေးကိုဟ လေးချောက်ကြည့်နေပါသည်. သူကြည့်ရာ အရပ်တွင်ကား တောင်ကြီး တစ်တောင်၊ ထိုတောင်သည် သူ့ အမြင်တွင် တစ်ခုခု ထူးခြားနေသလိုလို.
ၝ၀

၉၁

ဟာ ဗျာ မရှိတဲ့
လူကိုပြောတာ တ မနေ့ကတော့
ရှိတဲ့ လူနဲ့ပဲ သွားကြ
တာပေါ့
ညနေပိုင်း ကင်းတဲတွင် ရွာသားတို့
စုရုံးကာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်
ဖြစ်နေကြသည်။ ထွက်ကြည့်သူ
သူ တွေ့သည်တို့ ပြောသော်လည်း
ကျန်သူတို့က မယုံကြ။ ယခုမှ
သွားကြည့် ရှာဖွေသော် ကျွဲ
နွားတို့ စားကျက် ထွက်ရင်း နင်း
သွားကြပြီ ဖြစ်၍ ပွစိလောင်းသန့်
ကျန်ခဲ့ပြီ။
နေကြဦးဟ
အရမ်းကာရော
လျှောက်လည်းမနေကြနဲ့
မကောင်းဆိုးဝါး ကောင်
တွေ ဘာတွေ ဖြစ်နေပါ
ဦးမယ်
ဘယ်ဆို
မကောင်းဆိုးဝါးလဲ
ဖိုးပု
ဖိုးပု ဆိုသည်မှာ သက်ကြီးရွယ်အို
ဖိုးသူကို ခေါ်ခြင်း ဖြစ်၍ ဖိုးပု
အဘိုး၏ ရွာဘ လူကြီးက တောင်းကို
ယုံပေါ်တင်ပြီးပြင်း ကင်းတဲ စာသင့်သို
တက်ထိုင်၏။
ငါ ကြားဖူးတဲ့ သရဲကျား
ဆိုတာ ရှိတယ် လူကနေ ကျား
ဖြစ်တဲ့ ကောင် အဲဒီကောင်က
နေ့မှာလူ ညမှာ ကျား အသွင်ကို
ပြောင်းချင် ပြောင်းလို့ ရတဲ့
ကောင်
ဟာ...
ဖိုးပု ကလေးညှိ
ပုံပြင်တွေ ပြော
ပြီတယ်
ပုံပြင် ဟုတ်
မဟုတ်ပါကွာ

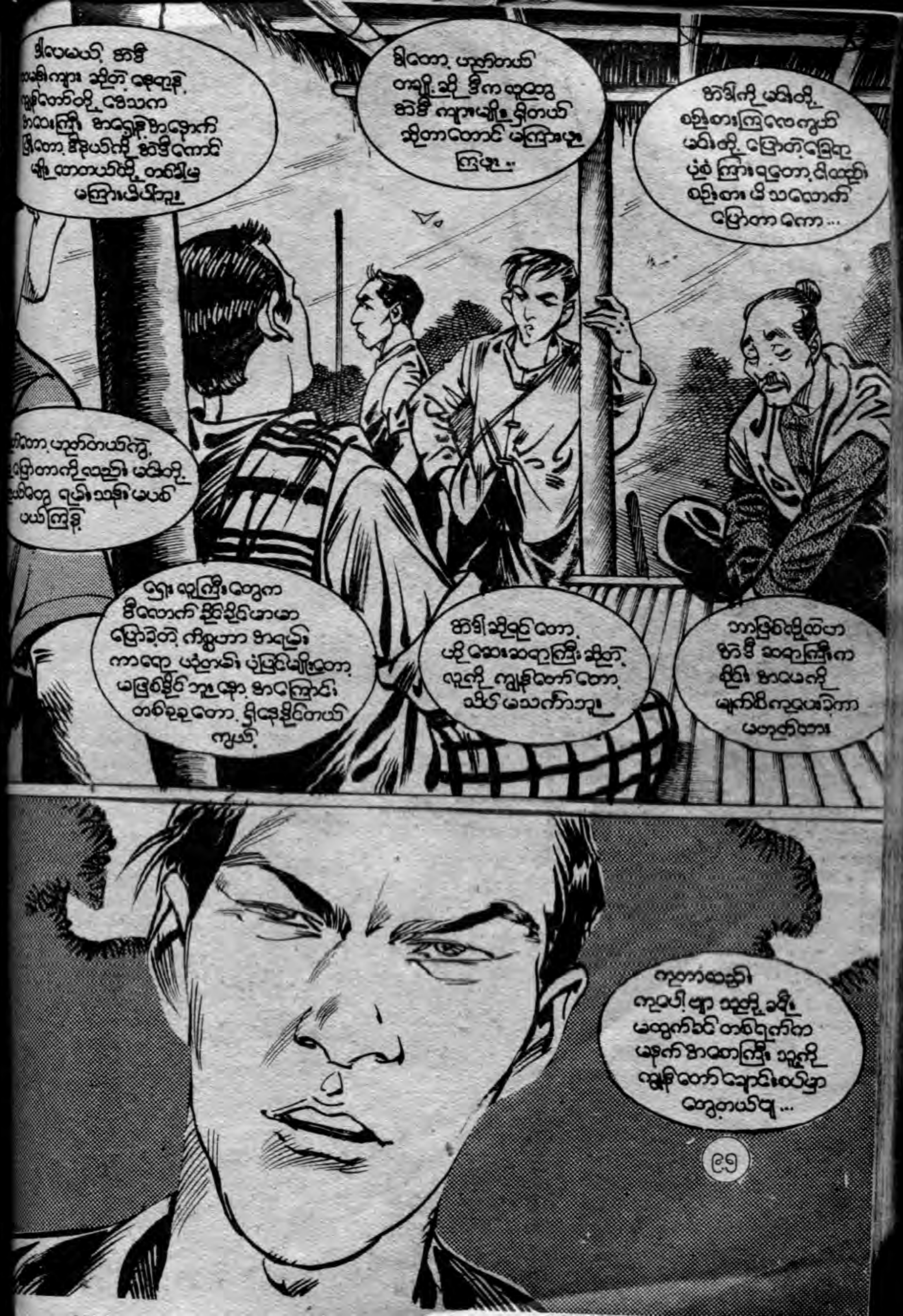
ဒါပေမယ့် အဲဒီ
သမိုက်ကျား ဆိုတဲ့ ရေစုန်
ကျွန်တော်တို့ ဖေဖေသက
အကြွေ့ အပေါက်
တော့ ဒီနယ်ကို အဲဒီကောင်
လာတယ်ဆို့ တစ်ခါမှ
မကြားဖူးပါဘူး
ဒါတော့ ဟုတ်တယ်
တချို့ ဆို ဒီက လူတွေ
အဲဒီ ကျားမျိုး ရှိတယ်
ဆိုတာတောင် မကြားဖူး
ကြဘူး ...
အဲဒါကို မင်းတို့
စဉ်းစားကြလေ ကွယ်
မင်းတို့ ပြောတဲ့ခြေရာ
ပုံစံ ကြားရတော့ ငါတော့
စဉ်းစား မိ သလောက်
ပြောတာ ကော ...
တော့ ဟုတ်တယ်ကွဲ့
ပြောတာကို လည်း မင်းတို့
ရှမ်း သနား မယုံ
ကြနဲ့
ရှေး လူကြီး တွေက
ဒီလောက် ရှိရှိမှာမှာ
ပြောခဲ့တဲ့ ကိစ္စဟာ အရမ်း
ကာရော ယုံတာမီ ပုံပြင်မျိုးတော့
မဖြစ်နိုင်ဘူး ဗျာ အကြောင်း
တစ်ခုခု တော့ ရှိနေနိုင်တယ်
ကွယ့်
အဲဒါ ဆိုရင် တော့
ဖိုး သေး ဆရာကြီး ဆိုတဲ့
လူကို ကျွန်တော် တော့
သိပ် မသင်္ကာဘူး
ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ
အဲဒီ ဆရာကြီးက
ဘိုးဘိုး အဖေကို
ဖျက်ဆီးကူညီခဲ့တာ
မဟုတ်ဘူး
ကညာပါ ဗျာ သူတို့ ခိုး
မထွက်ခင် တစ်ရက်က
မနက် အဘထေကြီး သူ့ကို
ကျွန်တော် ချောင်းပေါ်မှာ
တွေ့တယ်ဗျ ...
၉၇

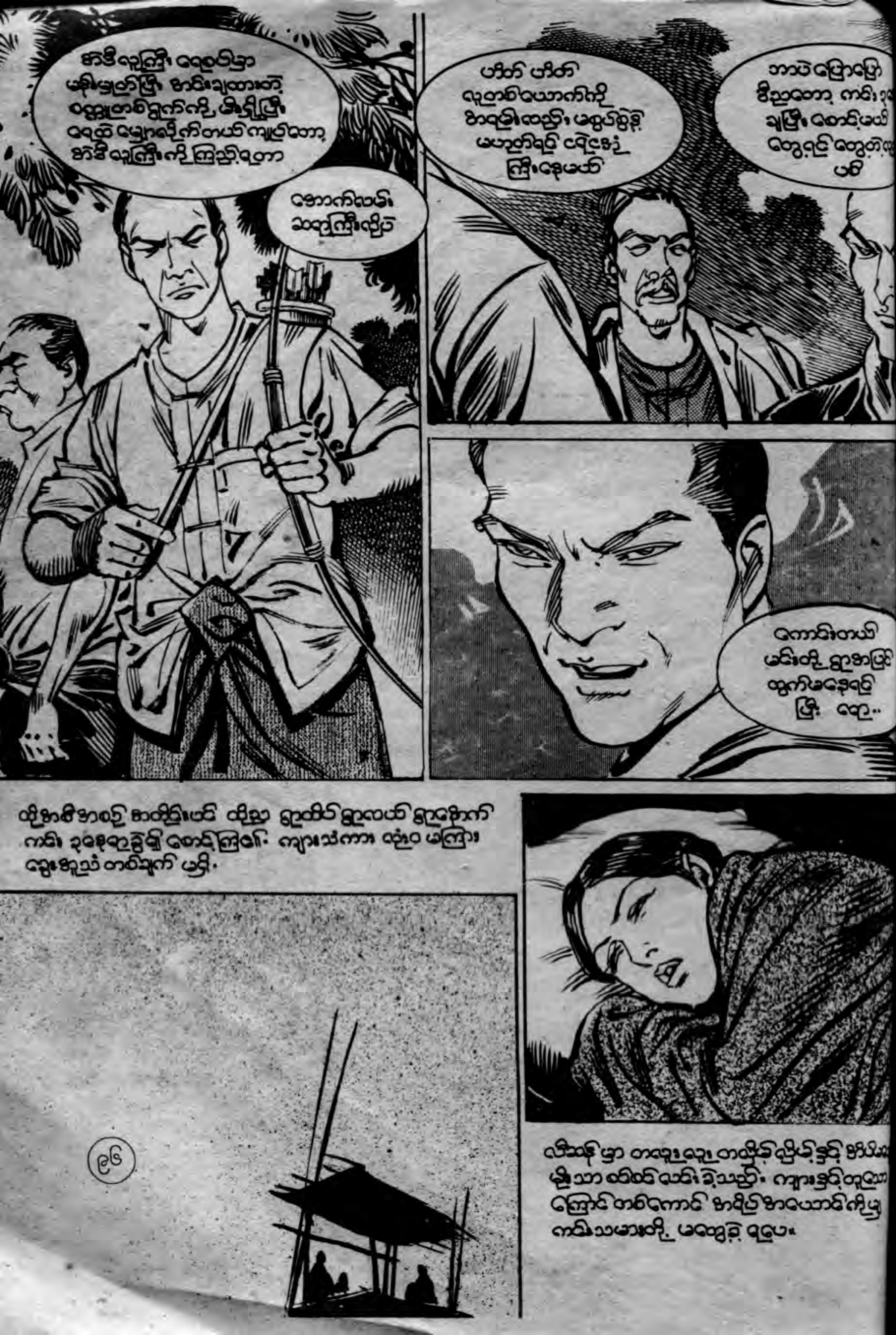

ဦးဗုဂ္ဂတာတို့ ဝန်းပြုရာ ကျောက်
ကလိုဏ် ဂူတွင်းမှာ ဖြစ်သည်။
ဦးဗုဂ္ဂတာက တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်နေပြီး
သူ့ရှေ့တွင် အိုးသောင်က ဆောင့်
ကြောင့် ထိုင်နေ၏။
ဦးဗုဂ္ဂတာ၏ နောက် ကလိုဏ်နံရံ၌
အောက်ခြေတွင် ကျောက်တုံးများ ကိုဆင့်ကာ
ပီထားပြီး ထိုအပေါ်တွင် ဖယောင်းတိုင်
၃တိုင်ကို တင်ထွန်းကာ စက္ကူဖြင့် ချိုးလုပ်
ထားသော စက္ကူကျား ရုပ်တစ်ရုပ်လည်း
ရှိလေသည်။ ထိုနောက် ကျားရုပ် ရှေ့တွင်
ပက်တက်ရွက် ဖြန့်ခင်းထားကာ ဖက်ရွက်
ပေါ်တွင် သားစိမ်း ငါးစိမ်း တချို့တင်
ထားပေသည်။
ဒီဥ ငါပြောတဲ့
စကားဟာ ငါ့
အသိနဲ့ မငြိနှင်း
ရမယ်
ဟုတ်ကဲ့
ဂျပ်မဒုတ်တောင် လို့
ခေါ်တဲ့ မြင်းသည်း
ကျူး ဖိနှိပ်ရန် သတ္တိကြီး ရှ
ရှိတဲ့ တောင်ကို မတွေ့သေး
သေးဘူး ဗိုဒိုင်းပေဒါ ဆိုတဲ့
ကောင်ရဲ့ ပုံ အရိုက်ခံရမယ်
မပြုရဘူး
ဟုတ်ကဲ့

ဆဒု ဗိုလ်ရေ
တချို့ ကောင်တွေက
ရှာက ရှုပ်ပြနိုင်မယ်
ပဲ့ ခိုင်ကောင်
ဟာဂက်
ဗလေဆိုတဲ့ ကောင်နဲ့ သူ့တူ ဒီနေ့ ရှုပ်ပြနိုင်လိမ့်မယ် သူတို့ ဖွစ်ပေါက်စလေး ကို အသက်နဲ့ ရှာကို ပြန် မတွေ့ရဘူး.. ငါတို့ ဒီမယ် ရှိနေတယ် ဆိုတာ ငါတို့ရဲ့ စခန်း နေရာ ဒီကောင်တွေက တစ်ခြား လူတွေကို အသိပေးလို့ မဖြစ်ဘူး ဒီတော့ ဗလေနဲ့ အိုက်ပိကို ပြန် မတွေ့ခင် ဖမ်းသတ်ပစ် ရလိမ့်မယ်
ဟာဂက်... ...ဟာဂက်
ကျောက်ကပေါင်ပြင်ထဲမှ ဆိပ်ထဲတွေ
တဲအတွင်းမှ ဆိုင်ကာ လူပိုပ်လှုပ်
စောင့်ကြည့်ပေး သော တက်ပုက
ပိုင်ကိုအတူ ဝင်ထားကြည့်သည်
၉၈
ဗျူဟာတ်ခွင့်ရ သွားပြီဖြစ်၍ သုန်းတောင် ပျော်သွားပုံရကာ ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင် ညိတ်သည်

ချောင်းစပ်သို့ ဒလင်းကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ
၏၊ ကိုဗလာနှင့် ဗိုက်ပီ တို့က မျှ ပြုန်ချင်
များကို ယိမ်း နေကြ လေသည်။
ဦးဦးက ချောင်းစပ်မှ ရလာသော
ဂွေးပါး ဖြူသည့် စာရောင်
စာဝေးကောင်း သော ပွင့်နက်
ပါ သစ်ခွပန်း တစ်ခုကို ယူ
လာကာ ကိုဗလာ၏ ပခုံး
စာတွင်း ထည့်ပေးသည်။
ဘာလဲ မိသခင်ကို ပေးဖို့လား
က ရုပ်ပေါ်၊ ဟုန်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက် သလိုပင်။
သစ်ခွပန်းများကတော့ တို့ရွာနားမှာ ရှိနေတာပဲ
မသွားဘူး ကိုဗလာရဲ့ ဗိုဟ်န်က ထောင်ထောက် ရှားပါးတဲ့ ကျွန်ုပ်တော် တော့ ထောသောသူတွေက ကိုယ်ပိုင် တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး ဗျ…
ဟုတ်တယ် ဘူးပဗလာရဲ့ စာပွတ်ယပ်တွေ ကြီးတယ် ရောင်စုံ လိပ်ပြာကြီး ကျ နေတာပဲ
ဗိုက်ပီက သူ့ ပခုံး၏ စာတွင်းသင်တွယ်
နှစ်ချောင်းကို ထည့် ရင်း ကိုဗလာ၏
ပခုံး စာတွင်း ရောက်နေသော သစ်ခွပန်းကို
ကြည့်ကာ တမိုက်တည်း ပြောသည်။ ကိုဗလာက
မှိုင် အပြုံးဖြင့် တက်ကြွ နေပြီး ပခုံးကို
ကျောအင် ထူ၏ သေနတ်ကို ပုံး၍
လှုပ်လိုက်ကာ ဗိုက်ပီ က ထည့်၏
သင်တွယ် ထည့်ထား သော ပခုံးကို
ကျောပေါ်တင်ပြီး နှုတ်ဆက်ကို ကိုင်၍
မြေထူး ပြင်ပေါက်ကြလေပြီ။

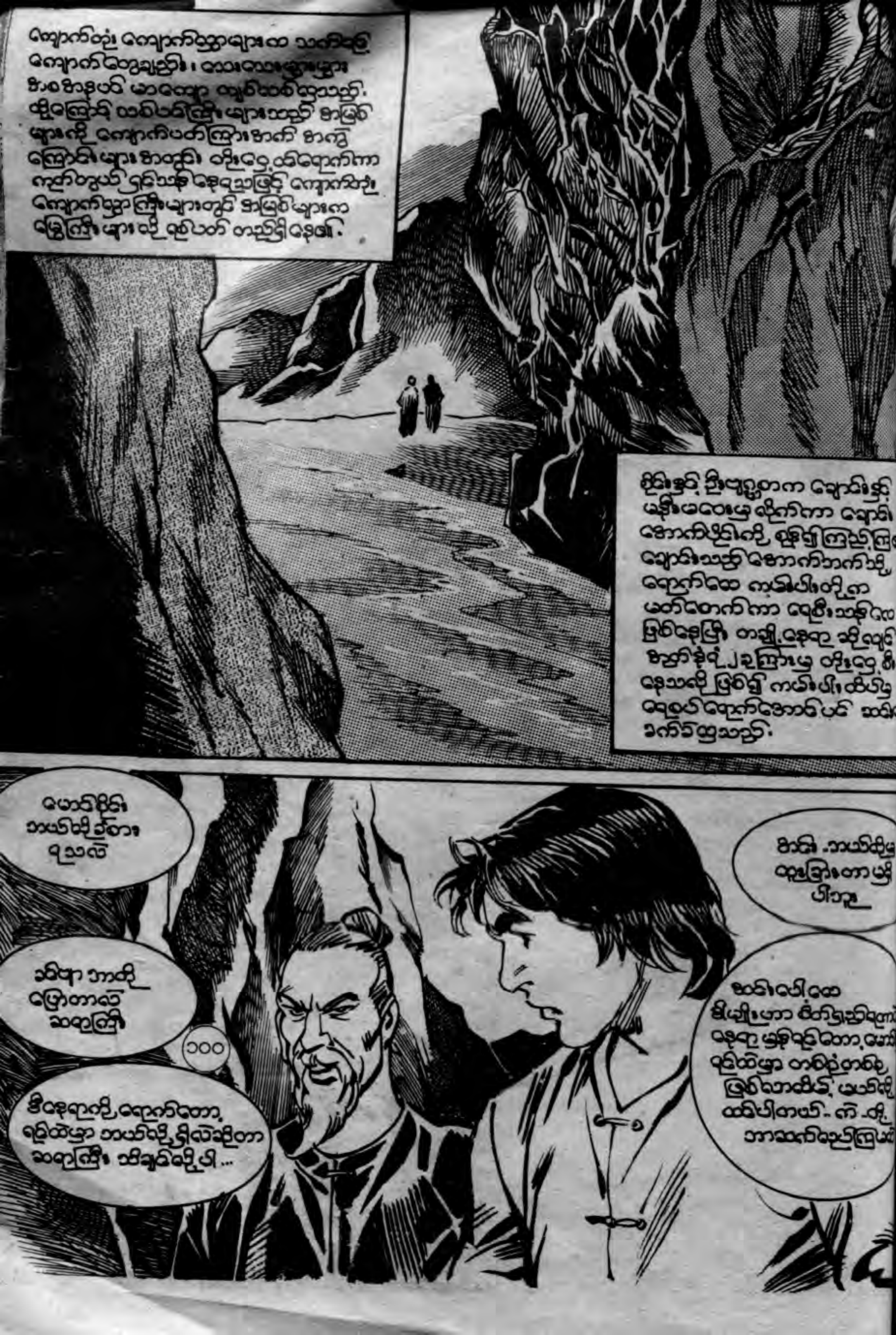
ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်များက သဘာဝပြ
ကျောက်တွေချည်း၊ သေးသေးမွှားမွှား
အစအနပင် မကျန် ကျစ်လစ်လှသည်။
ထို့ကြောင့် သစ်ပင်ကြီးများသည် အမြစ်
များကို ကျောက်ပတ်ကြား အက် အကွဲ
ကြောင်းများ အတွင်း တိုးဝှေ့ထိုးဖောက်ကာ
ကျက်တွယ် ရှင်သန် နေရသဖြင့် ကျောက်တုံး
ကျောက်ဆောင်ကြီးများတွင် အမြစ်များက
မြွေကြီးများ ပမာ ရစ်ပတ် တွယ်ငြိနေ၏။
ဦးဖိုးခွင့် ဦးပုဂ္ဂတက ချောင်းဘွင့်
ယနေ့မဝေးမှ ပေါက်ကာ ချောင်း
အောက်ပိုင်းကို ရှာဖွေကြည့်ကြ၏
ချောင်းသည် အောက်ဘက်သို့
ရောက်လေ ကမ်းပါးတို့က
မတ်စောက်ကာ ရေစီးသန်လေ
ဖြစ်နေပြီ၊ တချို့နေရာ ဆိုလျှင်
အစွန်းခုံ ၂ ခုကြားမှ တိုးဝှေ့စီး
နေသလို ဖြစ်၍ ကမ်းပါးထိပ်မှ
ရေစပ်ရောက်အောင်ပင် ဆင်း
ခက်ခဲလှသည်။
မောင်ဖိုးဖြူ ဘယ်လိုခံစားရသလဲ
အင်း..ဘယ်လိုမှ ထူးခြားတာမရှိပါဘူး
ခင်ဗျား ဘာကို မျှော်တာလဲ ဆရာကြီး
ဒီနေရာကို ရောက်တော့ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုရှိလဲဆိုတာ ဆရာကြီး သိချင်လို့ပါ ...
အင်း ပေါ့လေ မိန်းမဟာ ... နေရာ ဖြစ်ခဲ့တော့ ရင်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်သွားမယ်ထင်ပါတယ်.. ကဲ..တို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမယ်
၁၀၀

မြည်ဟီးမြည်းရှားပင် ကော်ပြီးပါး စာတီကြီး ကျောက်ကြသည်။
တက်ဆုံ ကို စုန်ဆင်းတော့ ဖော်ပြထားခဲ့၍ ထိုင်း
ကိုယ်တိုင် ပင် ကြီးများ ကို မေးမေး မမ တောင်တော်
ရသည်။ သည်ဘက်တွင် ကျောက်များနှင့်ကြက်တူရွေးတို့
ငှက်များသာ ဖိများ စာပြား တွေ့ရပြီး ကျွန်သားကောင်
တို့ကို ဒီပါမတွေ့ရ ။ တောင်ကာမ်းကြီး၌ ထင်ရှား။

ဖိတန်ခြား သွားပါသော စာဒိ ထိုင်းတို့သည် ချောင်းကမ်း
နံဘေး တွင် ရပ်နေသည် ဆိုတော့လည်း၊ ချောင်းရေမှာ
ထိုင်းတို့ ငုံ့ကြည့် ရသော အောက်တွင် ဖြစ်ကြီးပြား
ဖိဖြူဖွေး ချထား သလိုပင် ဖြစ်ရလေတော့၏ . ချောင်းကမ်း
နံဘက်သည် ဖြင့်ယား မတ်စောက်လှသော နံရံကြီး ဖိဖြစ်
ထိုးတက်နေပြီး၊ ကျော်တက် တွယ်ဆင်း၍ မရနိုင်အောင်
ကျောက်သား တို့က ပြေပြစ်ချောကာ ချောင်း ရေပြင်ပေါ်သို့
ကျောက်ခွယ် ကို ဆိုး ထွက်နေ၏ ။

ချောင်းသည် တောင်ကြား ချိုင့်ဝှမ်းကြားမှ
စီး၍ ဆင်းသွားနေပြီ ၊ ဗိုလ်ကြီးတို့ ရှေ့တွင်
ကျောက်ထွယ် ကျောက်နံရံတို့ ဝိုင်းနေသော
ကျောက်တောင်ကြီး ပိတ်နေပြီ ဖြစ်ရာ..
ဗိုလ်ကြီးတို့ ရှေ့ဆက် သွား၍ မရတော့၊
ချောက်ကြားမှ ချောင်းကို ငုံ့ကြည့်သော်လည်း
ရှု မလှမ်း မကမ်းတွင် တစ်ဘက်သို့
ကွေ့၍ သွား သောကြောင့် အာမှ မမြင်ရ

ဒိုက်ပီက ဗာဓျှာဂ်ပိုးတပ်တွင် ချောင်းကို
ဖြတ်ကာ ဝေ့ချီးသည်။ ကိုဗလက
ဝါးကျည်တောက် ထမ်းပိုး ပေါ်၌ ကိုယ်ကို
ညှိဘောင် ဖြည့်ပေးသည်။
ဒိုက်ပီ ဖြစ်ချ ရောက်လာသော ကိုဗလ ဗာဓျှာ
ဗာဓျှာဂ်သည် ရုပ်သွင် ရုပ်သွင် အကျမြန်
သဖြင့် ကိုဗလ ချောင်းကို ရောက်လေပြီ
ပိန်ပိန် ပါတ် သွားလေပြီ။
တောင်းရှာ ထွက်ပေါ်ခဲ့သော လ
တစ်ခြမ်း၏ အလင်း သည် ဖြူဖျော့သော
အသင်းကို အားကျ၍ ထွက်ထား သဖြင့်
သရေခြင်း၌ ကိုဗလ ကမ်းနားကတစ်
ရေချိုးရသည်။ ရေချိုး ပြီး၍ ကမ်းပေါ်
ဖြစ်အတက်တွင် တံပိုးပါက ကျယ်ပြန့်
သဖြင့် လရောင်ကွယ်သွားပြန်သည်။
ဗာသိ..
ဒုမ္ဗ မလာရေ
အိုးတာကသည်း
ဖြစ်ကော ဘာလဲ
ရှေ့ဟောဒီလား
ဘာမှ မဟုတ်ပါသည်း
ဝါတာဝယ်! ကြီးတော့ မ
စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး
ချောင်းထဲက မြွေ
ကြားသလိုလို ဘာကြ

တောရှင့် တောင်ကိုပြင်
ပဲ့တင်ထပ်၍ မြေပါ
တုန်ခါသည်။ သွားသည်
ဟု ထင်ထိုက်ရသည်။

ကိုဗလ ဖျပ်ဖျပ် ဖြစ်သွားသော မီးဖိုကြီးကို ထင်းများထပ်
ထည့်နေရင်းမှာပင် အမှောင်ရိပ်မှ ယခုန်းခုန် ခုန်ဝင်လာသော
ကျားကြီး တစ်ကောင်ကို မျက်စိ ထင်ထင် တွေ့လိုက်ရ
ရလေတော့သည်။
အမလေး ဗျ
ကူပါကြပါဦး
ဗိုက်ပါ က အလန့်တကြား ကျွမ်းအော်လိုက်
သည်၊ ကိုဗလက တဲအိမ် ဒီဘက်ကျွန် ပြေး၍
ဦးဖင် ထိုးထိုးလိုက်ပြီး တူမီး သေနတ်ကို
ချိန် ထူ လိုက်၏။
ကျားကြီး ကလည်း ဗြုန်းခနဲ ခုန်ကာ တဲအိမ်ဝင်လိုက်
သဖြင့် ဝါးတန်းစီးရာ သိမ်ပါ့သွား လှုပ်ကာ ပြိုကျသွား
သဖြင့် ကိုဗလ၏ တူမီး ပြောင်းလည်း
ပစ်ကွင်းမှ လွဲချော်သွားသည်။
ကျားကြီး၏ နံ့ဘေးကိုသာ
ရှပ်သီးတော့သည်။ ထို့ကြောင့်
ကျားကြီးမှာ ဒေါသထွက်
သွားပုံ ရပြီး ကိုဗလကို
သက်ခွင့် လှမ်းပုတ်၏။
တူမီး သေနတ် လွင့်ထွက်
သွားသလို ကိုဗလ လည်း
တဲပေါ်မှ ပြုတ်ကျတော့၏။

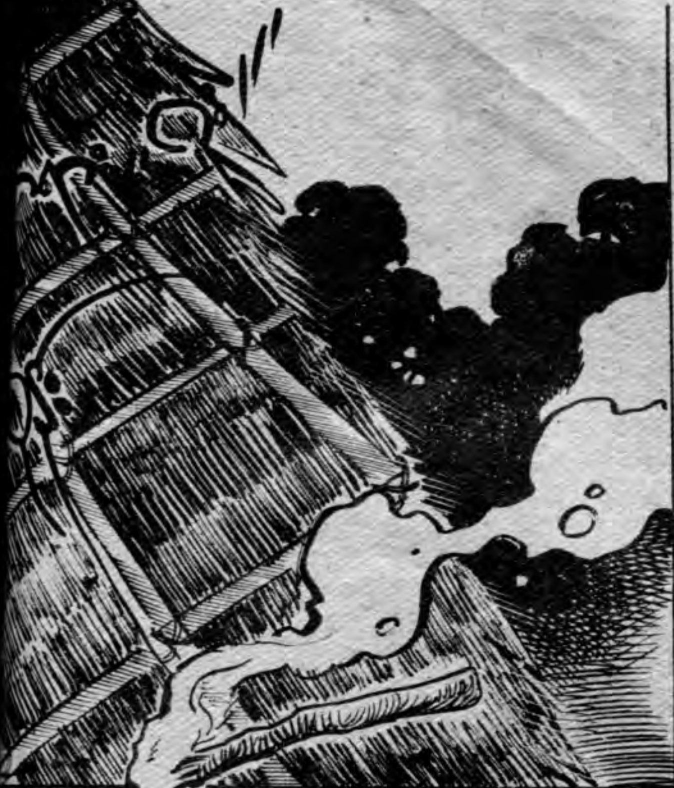

ကျားကြီး၏ ခါးလေးချိုးကြောင့် ဒယိမ်းဒယိုင်
ဖြစ်နေသော တဲသည် ထည့်၍ ယိုင်ကာ
ဒုန်းခနဲ ပြိုကျ သွားလေတော့သည်။
အိုက်ပီ မှာ ကြောင် တွေ နေရာမှ သတိ
ထလာပြီး ပါလာနေသော ထမ်းလျှော
တစ်ခုကို ဆွဲကာ ကျားကြီးထံ ဝှေ့ပေါက်
လိုက်၏။

လျှော၏ မီးတောက်ကြောင့် ကျားလေ အား ကိုက်ချီတော့သည်။
ကြီး၏ ကျွမ်းပစ်ကာ ခုန်ထိုက်ပြီး အိုက်ပီကို ရစ်သိုင်း
တော့သည်။ အိုက်ပီသည် သည်တောင်မှ ဒူးလေးကို
ခွဲသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းပင် ထမ်းလျှောမှ မီးကလည်း
နေသော တဲကို မီးစွဲတော့သည်။

အိုက်ပီက ဒူးလေးကို ဆွဲ ခါတင်
ကျားကြီးက သည်း၍ ရှေ့ခနဲ
ခုန်ဝင် လိုက်တော့၏။

ကျားကြီး ဗိုက်အောက်တွင် ဒိုက်ပီ ယက်ကျသွားပြီ
ကျားကြီး၏ ခေါင်နှင့် မာန်ဒုံးကြီးက ပေါင်းကြည့်ထိုး
ကျားပါးစပ်တွင် ဒိုက်ပီ တအားတအား တဖျပ်ဖျပ်
ပါလာသည်ကို ကိုဥလ မြင်လိုက်ရလေတော့၏။
အမလေး
ဒိုက်ပီ ဒို
ကိုဥလ ကယောင်ကတမ်း အော်၏။
ကျားကြီးကို လက်ယာပ် ခေါ်၏။
ထိုစဉ် မှာပင် ကျားကြီးက ဒိုက်ပီကို
အရုပ်လေး တစ်ရုပ်သို့ ကိုက်ချီလျက်
ခုန်ချက် သုံးချက် ဖြင့်ယပ် လိုက်ပြီး
ပစ်ချ လိုက်သည်။
ထိုနောက် ကိုဥလ ထံ
ပြေးဝင် လိုက်သည်။
ကိုဥလ အိုသိတို့ ဘာမှ
မရှိတော့ အကြောက်
ဖောင်နေသော
ကျားကြီး ချုပ်ငင်ကာ ပြေ
သဖြင့် ကျားကြီး လက်
သိပ်သိလေး လွတ်သွားပါ
ကျား...
ကျားကြီး
ကျားကြီး ဖျ
ဒိုက်ပီကို ကိုက်
သတ်တာယပါဖျ
ကျားကြီးဖျ

ကျား လာပြီ လာပြီ နှင့် နှစ်ရက် ဆက်တိုက် စောင့်ခဲ့သော ရွာကင်း သမား တို့ သည်လည်း ထက်သန်မှု လျော့တော့သဲ လျော့တိလျော့ရဲ့ အိပ်မောကျ ကုန်ကြလေပြီ ဖြစ်ရာ နှင်းသံ တဖြောက်ဖြောက် ကျပင် အတိုင်း သား ကြား နေ ရပေ၏.
ထိုစဉ် ရွာလယ်မှ ခွေးတစ်ကောင် အာကြောက် လန့်ကာ ဖလီ၍ တချက်ချက် အာသံ ထွက်လာသည်၊ အိပ်ပျော် သလိုလို မပျော် သလိုလို မေ့ခနဲ မှေးခနဲ ဖြစ်သွားသော ဒေါ်နှင်းမှုံ ဆတ်ခနဲ တုန်သွား၏.

ထိုမှ တိုင်းတောကို ဖြတ်ကာ..
တောရွယ်ဝေးထိသို့ ဝင်သည်။
ထိုဒေသနာတွင် မြေမာ၍ ခြေရာက
မထင်။ ထို့ကြောင့် တောရွယ်
ဘီလူးမှ ရိုးချောင်း ကလေးအိ
သွားကြည့်ကြတော့ ရိုးချောင်း
အိပြင်ပေါ်တွင် ချောင်းကို
ဖြတ်ကူးသွားသော ကျားခြေရာ
နှစ်ခုံ ကို တွေ့ထိကြရလေ
တော့သည်။

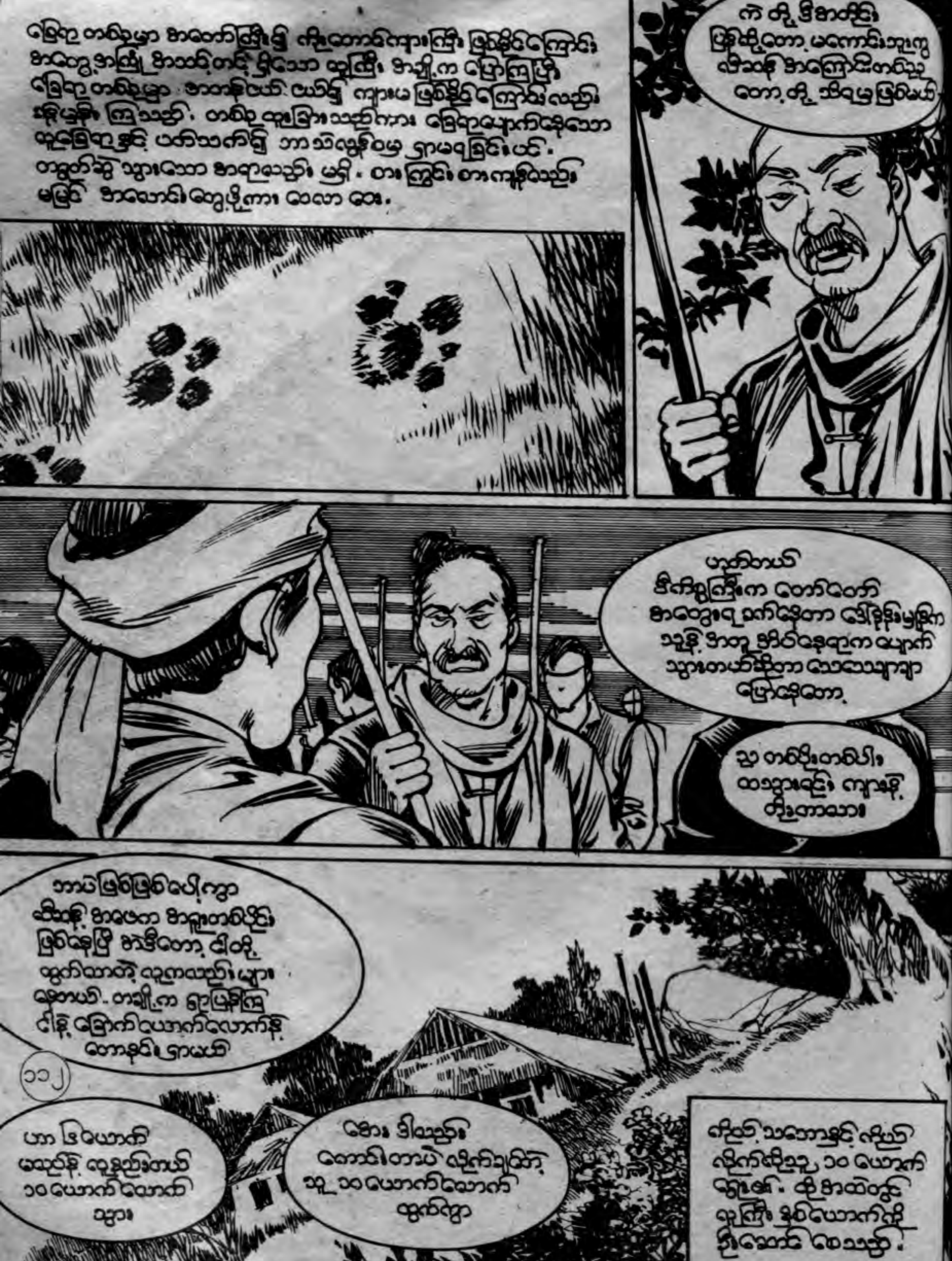
ကဲ ကိုယ့် ဦးအတိုင်း
ပြောဆိုတော့ မကောင်းဘူးကွ
သိသမျှ အကြောင်းတစ်ခု
တော့ ကိုယ် သိရမှ ဖြစ်မယ်
ဟုတ်ကဲ့ပါ
ညှ တစ်ပိုးတစ်ပါး
၁၀ ယောက်
၁၀ ယောက်

...ချောင်းရိုးအတိုင်း သွားရာမှ မတ်စောက်
...ကျောက်တောင် နံရံကြီး ၁ ခုနှင့် သည်ဖြင့်
...သွားလို့ မရတော့၍ သည်နေ့တော့
...ကမ်းခြေကို ပတ်ကာ တစ်ဘက်မှ
...တက်ခဲ့ကြသည်။ သည်ဘက်က ချောင်းနှင့်
...ဝေးလာရသည် ဖြစ်သော်လည်း
...ရှေ့တွင် ချောင်းကို ပြန်တွေ့ရမည်ဟု
...ယုံကြည်ထားသည်။

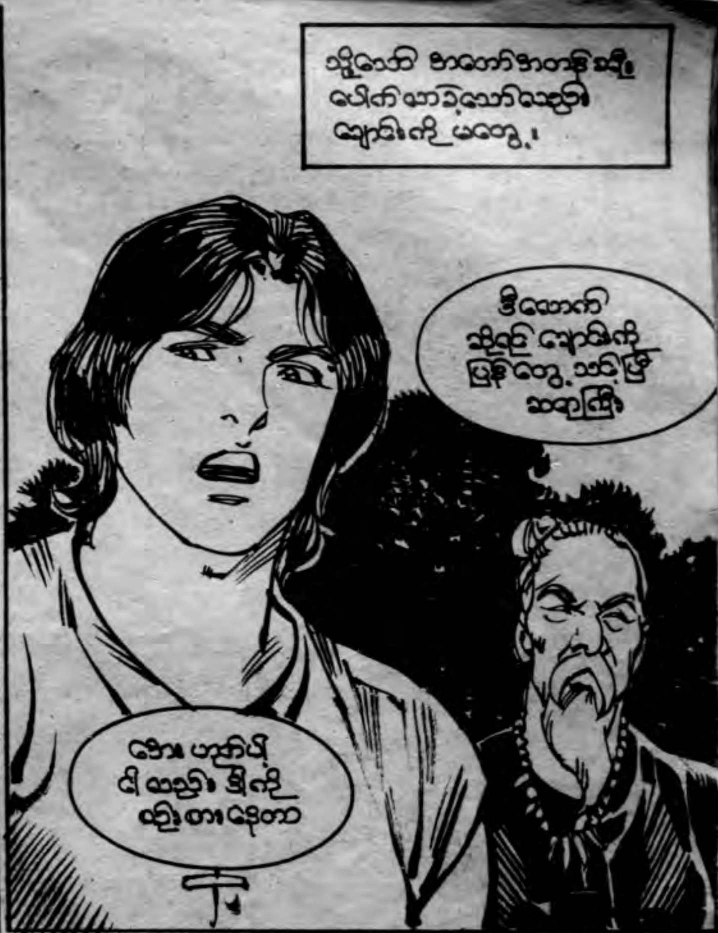

စိုင်း က ခြေလှမ်း တပြင်ပြင်တော့ ဦး ဖူဂူဘာ သည်း
တောင်ဝှေး တစ်ချောင်းဖြင့် နောက်က လိုက်သည်။

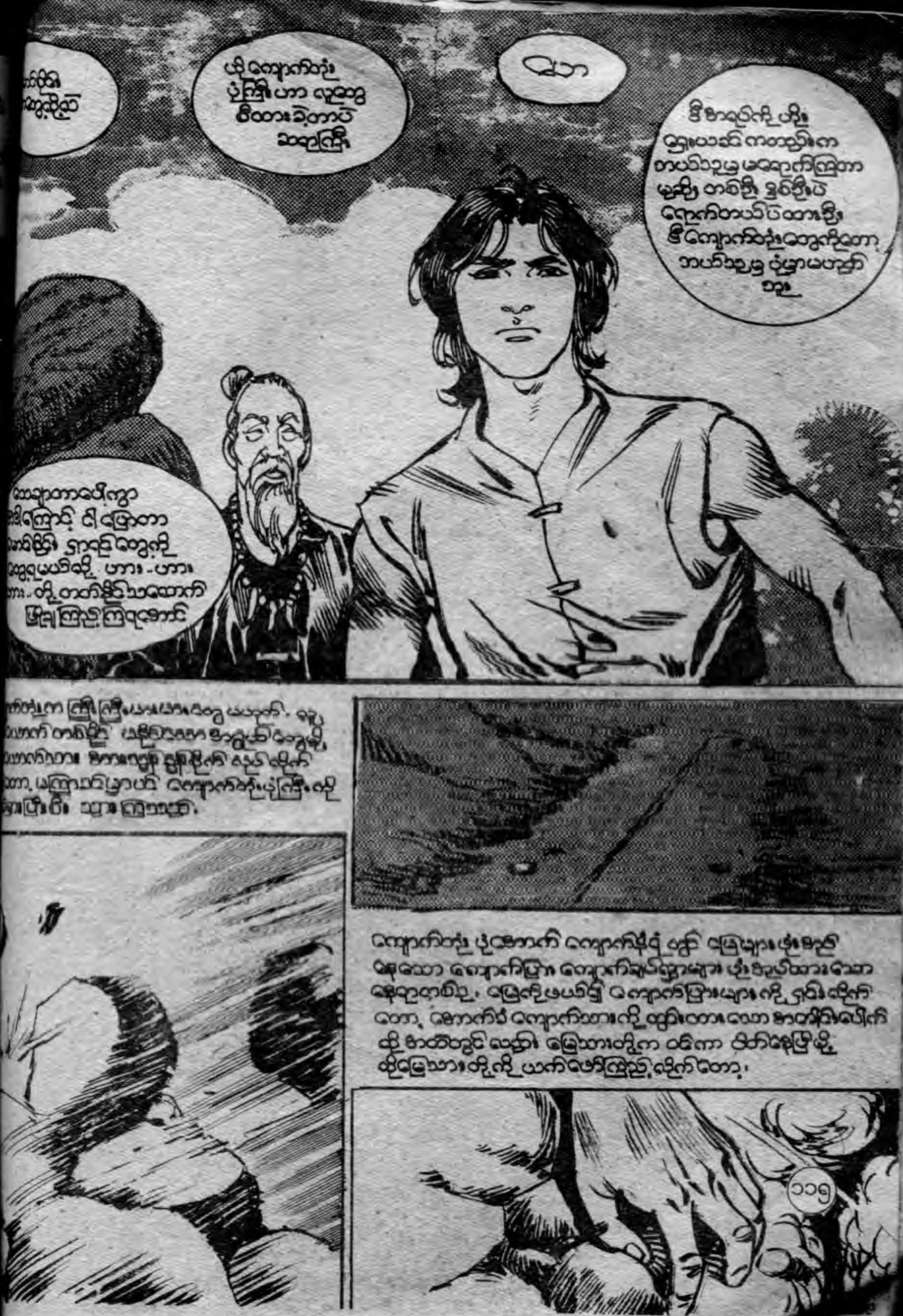
ဟို ကျောက်တုံး
ပုံကြီး ဟာ
ဆရာကြီး
ဒီ စာရွက်ကို ဟိုး
ရှေးယခင် ကတည်းက
ဘယ်သူမှ
ဒီ ကျောက်တုံးတွေကို
ဘူး

အရိုးစု တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။
ထို့နောက် ဗီဘားလုံးကို ဖော်ကြည့်လိုက်သော့
တစ်ယောက်စာ အရိုးစုနှင့် သံချေးတက်၍
ပြုတ်နေပြီဖြစ်သော ဓားလွန်ဓားမြှောင်ကြီးသည့်
ရှေးဓားကြီး တစ်လက်။
ပြီးတော့ ကြေးနှင့်ပြုလုပ်
ထားသည့် လက်ကောက်၊ ဒါးလွယ်
ဇာသင်တန်ဆာနှင့် ရွှေ လက်ဝတ်
လက်စား အချို့။
နောက်ဆုံး ရလိုက်သည်က
ဦးမျှော့တ တွင် ရှိသော ကြေး
စာအုပ်နှင့် တစ်ပုံစံ တည်း
တူညီသည့် ကြေးစာအုပ်
တစ်အုပ်။

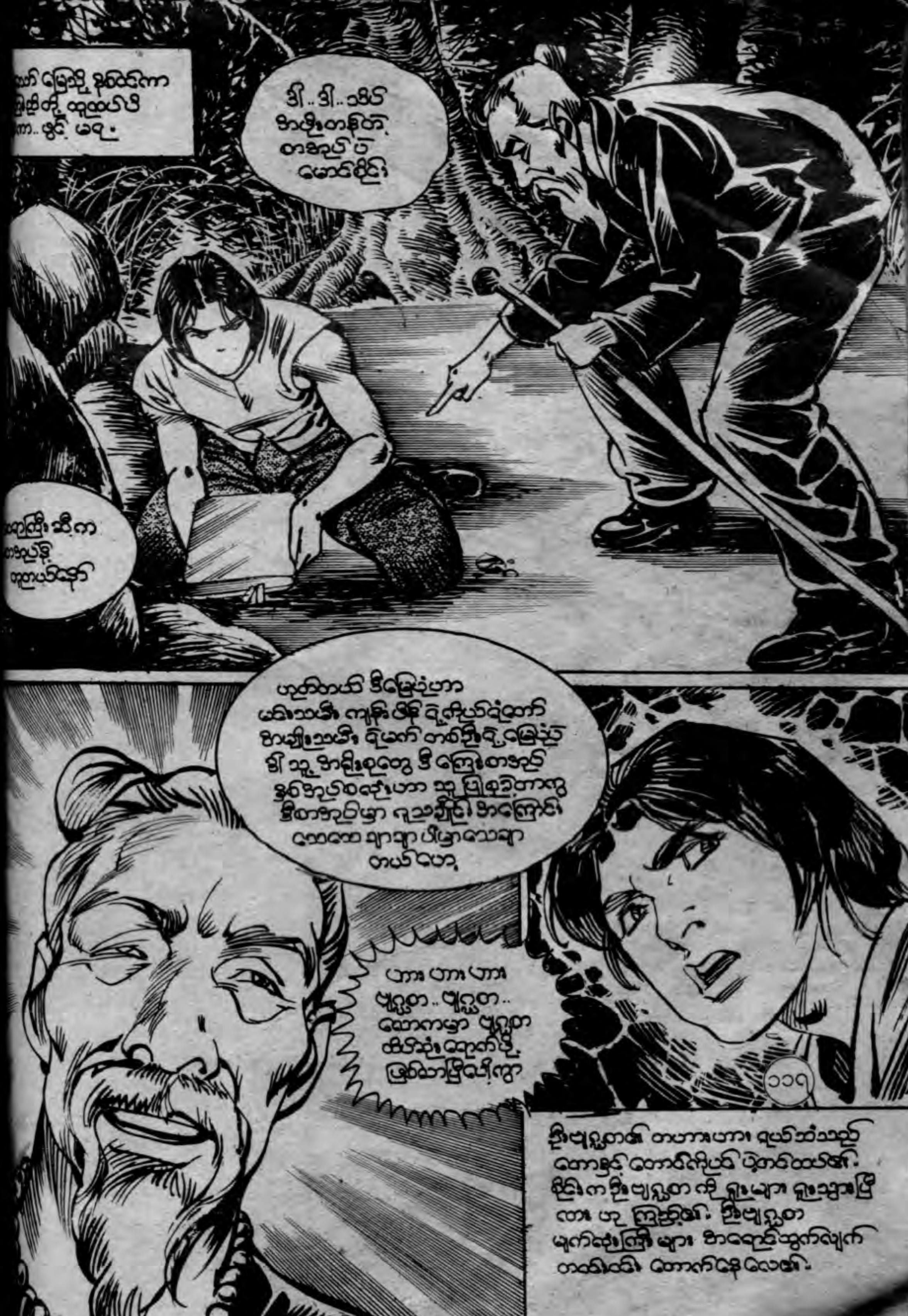
ဟား ဟား ဟား
ပဏ္ဍိတ .. ပဏ္ဍိတ ..
လောကမှာ ပဏ္ဍိတ
ထိပ်ဆုံး ရောက်ဖို့
ဖြစ်လာပြီပေါ့ကွာ
ဦးပဏ္ဍိတ၏ တဟားဟား ရယ်သံသည်
တောနှင့် တောင်ကိုပင် ပဲ့တင်ထပ်၏။
ဦးပဏ္ဍိတ
မျက်လုံးကြီး များ
တဖိတ်ဖိတ် တောက်နေလေ၏။

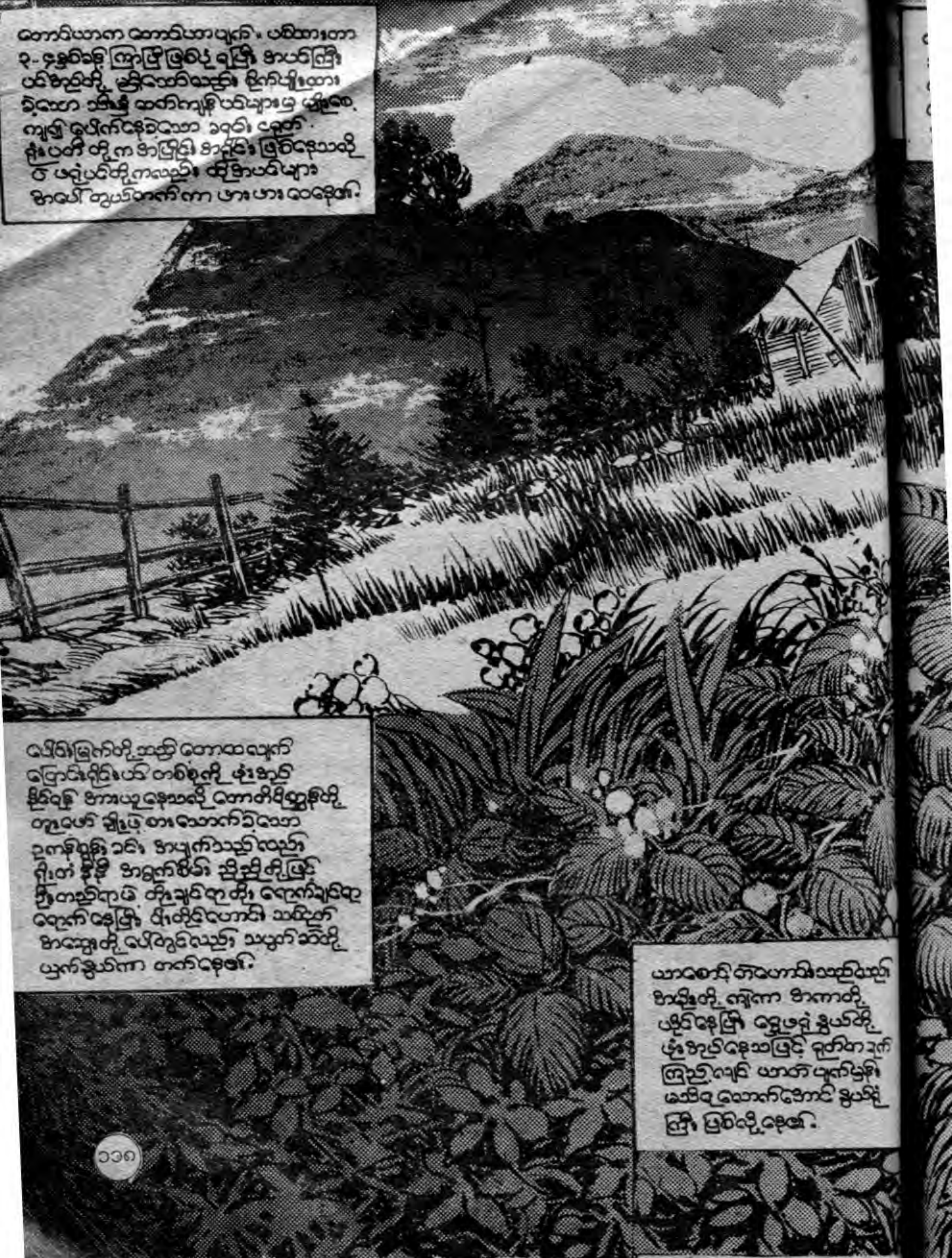
တောင်ပံယာက တောင်ပံယာပျက်ပါ၊ ပင်စိုတော့တော
၃-၄ နှစ်ခန့် ကြာပြီ ဖြစ်ပုံ ရပြီ၊ အပင်ကြီး
ပင်အုပ်တို့ ပြည့်သော်လည်း စိုက်ပျိုးထား
ခဲ့သော ၁၅၀၌ ဆက်ကျနှင်ပင်များမှ ပျိုးစေ
ကျွဲ ရုပ်ကြိုက်နေခဲ့သော ၁၇ဝါး ရွက်
ဦးပတ် တို့က အပြည့် အလှိုင်း ဖြစ်နေသလို
ဝ ပရဲ့ပင်တို့ကလည်း ထိုအပင်များ
အပေါ် တွယ်တက်ကာ ဖားဖား ဝေနေ၏။
ပေါင်းမြက်တို့ သည် တောထလျက်
ပြောင်းဖူးပင် တစ်ခုကို ဖုံးအုပ်
မြင်ရ၍ အားယူနေသလို တောက်ပိုးမှုတို့
တူပေ ချုံပုတ်တား သောက်ခဲ့သော
ဥကန်ရှုရှိ ခင်း အပျက်သည် လည်း
ပိုးတံ အရွက်စိမ်း ညိုညိုတို့ဖြင့်
ကြီးတည်ရာမြ တိုးချင်ရာတိုး ရောက်ချင်ရာ
ရောက် နေပြီ၊ ပိုးတိုင်ပေါင်း သင်ဖြူ
အစေ့တို့ ပေါ်လွင်လည်း သပွတ်ခင်တို့
ယှက်နွယ်ကာ တက်နေ၏။
ယာစောင့် တဲပေါင်းသည် သည်
အမိုးတို့ ကျကာ အကာတို့
ယိုင်နေပြီ၊ ရွှေဖရုံ နွယ်တို့
ဖုံးအုပ်နေသဖြင့် ခုတ်ထ ချက်
ကြည့်လျှင် ယာတဲ ပျက်မှန်း
မသိရ လောက်အောင် နွယ်ပိုး
ကြီး ဖြစ်ပေ့နေ၏။
၁၁၈

ထိုအခါတွင် ပျက်တွင် ခနိုးဝေတာပြင့် လီအန်
ခနိုးဝေတော်က ပျိုင်နိုင်နေသော တဲကိုင်ကို
ကျောမှီကာ ထိုင်နေပြီ၊ လီအန်က
အဝတ်စီတစ်ခုဖြင့် ခနိုးဝေတောင်ဖေါ်နဲ့အေးမှ
ဒဏ်ရာကို သုတ်သင်ပြုစုပေးနေ၏။
ခနိုးဝေတောင်၏ စားသွင်း စာပြုမိကာ
ခက်ထန် တင်းမာနေသည့်
ထီးဆွဲကာမှ ဖွဲ့ပါယက်တောတွင်
ရှုတို့မျော ကာ သမ်းဝေ့ရှောက်
နေသူလည်း ဖြစ်ပေ၏။
လီအန် ကြည့်ပူရသော ခနိုးဝေတောင်၊ လီအန် ကြောက်ရွံ့ခဲ့သော ခနိုးဝေတောင်၊ သည်ခနိုးဝေတောင်ကို
လီအန် ပုပိဝင်စွာ ပြုစုနေရပြီ။ စာကြောင်း ကြောင်း စာရေးဆရာနေတို့ သည် ပြောင်း ကြရသည်။
ထိုကြောင့် စာမြဲတယ် မပြောင်းလဲသော ရေးသူ ပုဂ္ဂိုလ် မရှိနိုင် သည်။ စာပြုတယ်သော
မြတ်စွာ ဟူသည်။ မရှိနိုင်။ ပြောင်းလဲရသော ထိုစာကြောင်း များ တွင် ယက်ကျောက်
ကောင်းကြောင့် လည်း ရှိသည်။ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော အခက်အခဲ ကံကောင်းကြောင်း ကို ကြောင့် လည်း ရှိ၏။
မြင်ဘားသော စာကြောင်း တို့ ရှိသလို မမြင်ဘာပါသော စာကြောင်း စာရေးတို့ လည်း ရှိ၏။
သိသော စာကြောင်းတို့ ရှိသလို၊ မသိသော စာကြောင်းတို့ လည်း ပါ၏။

ထို့ကြောင့် ဗြေ့နှံ စားသောက် စကား တစ်ခွန်းကို စာသင့် ပြောခြင်းသည်... ကာလ တစ်ခုကို ကျော်လွန်ပြီးသော အခါ အဓိပ္ပါယ် မဲ့ခြင်း သို့ ရောက် တော့သည်.
ပိသန် ထိုင်းပေါင် ဆိုတဲ့ ကောင်ကို နင် သိတယ် မဟုတ်လား
ပိသန် တွေဝေ တစ်ချက် ငြိမ်သွားသည်. ပြီးတော့ ခေါင်းကို တစ်ချက် ညိတ် ပြသည်.
ဒီဒီ ကောင်ကို နင် မုန်းရမယ်
ပိသန် တွေဝေ ဖြစ်ရ. သူ့ ဦးနှောက်သည် ရှုပ်ယှက်ကာ ပြားချပ်ကြီး ဖြစ်နေသည်. ဘာကိုမှ တွေး၍ မရ.
ထိုင်းပေါင်ကို နင် မုန်းရမယ် ဒီဒီ ကောင်ရဲ့ အကြောင်း ဘာမှ မသိဘူး နားလည်လား
ဟုတ်...
သည်တစ်ခါတော့ ပိသန် ဘဝမှ အသံ ထွက်လာအောင် ... စပါးကြီး မြွေ ... တစ်ကောင်ရဲ့ အသံမျိုး ဖြစ်၍ နေသည်.

ဟာ..
ဟင်..

ပစ်သူတူ ထိုးခုတ်ရာရာမှာပင်
လှို ထဲဘွက်ကို သူတို့ စားလုံး
သိ လိုက်ကြသည်။
ဇလ..ဇလ..
ဓားသားတို့ ကိုဇလ ကို တွေ့လိုက်
ရ၍ ဝမ်းသာ တသည် ဖြစ်ကြသည်မှာပင်
ကိုဇလ သည်ကား ဓားသားများကို တွေ့၍
ကြောင်တွေကာ ခြေစုံရပ်ကြည့်နေ၏
ဘယ်..ကိုဇလ
ဇလ.. ဘော်ကောင်.. ဖျာ..
ကျား.. ကျားကြီး
ဓားသားကြီး တစ်ဦးက ဒေါ်တော့ ကိုဇလ တစ်ကိုယ်လုံး
သတိရ၍ တုန်သွားပါ.. ဖြီးတော့ ဝိုင်းဝိုင်းသည်နေသော
မျက်လုံးကြီးများဖြင့် လူများကို မမှတ်မိ သလို ကြည့်ကာ
ထိတ်လန့်တကြား အော်တော့သည်။
ကျားကြီး..
ဘယ်မှာလဲ ကျားကြီး
ဒိုက်ပါကို ကိုက်သတ်...
ကျားကြီး ဗျ.. ဒိုက်ပါကို
ကိုက်.. ဘယ်လောက်ဗျ
ကြောက်ပါပြီဗျ

ကိုဇလ က ဂူသားများကို ဖိုးဖိုး ကြည့်သည်။ ဒီတောနေခဲ့သော လူများ၊ တချို့ဆိုလျှင် ခွေးနှီး မျိုးစပ် တော်ဘူးများပင် ပါ၏။ သို့သော် ကိုဇလ မျက်ဝန်းတွင် ထိုသူများကို သိပုံမရ၊ ထို့ကြောင့် ခေါင်းငြိမ်နေသည့် ကြားမှပင် ဘိုးတော်ကြီးကာ ထွက်ပြေး သွားလေ တော့သည်။
ဟာ... ဒုက္ခပဲ.. ဇလ ... ဇလ
ကိုဇလ ကြည့်ရတာ ရူး သွားပြီနဲ့ တူတယ်
တစ်ခုခု ဒီကြောက် လန့်သွားတာ ကျ ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီလဲ မသိဘူး
၁၂၃
ဂူသားများက ဝိုးဝိုးဖြိုးဖွာ လိုက်ခဲ့သည်။ ဂူသားများက လိုက်လေ ကိုဇလက ပြေးလေ ဖြစ်၍ နောက်ဆုံး ဂူသားများ လိုက်မမီတော့ဘဲ ကိုဇလကို မျက်ခြည်ပြတ် ပျောက်ကွယ် သွားတော့သည်။

ကော့ ဖိဖိ ဒွဲ့ဖု ရုရု အခန့် တစ်ချို့လည်း တွက်သော်
တာသည်၊ ထို အခန့်သည် တဖြည်းဖြည်း ပျံ့လွင့်သွားပြီး
ရှူတ သည်လည်း တစ်စုံတစ်ရာကို မှန်းမှုတ်နေသည်
ကို မြင်ရသည်၊

မှန်းမှုတ်ခြင်း ခံရသည်နှင့်
မြေကြီးကို မြေတစ်ချက်
ဆောင့် လိုက်ရာ ချုံတို့သည်
တဖြောဖြော နှင့် မှောင်မိုက်
အတွင်းမှ အနီးထောင်
တိုးထွက် လာသည်ကို
တွေ့လိုက်ရလေသည်၊

ထိုတော့ ဦးဖျူလ္လတာ က တားဒီကို ရှေ့သို့ပတ်
ဖြည့်ကာ ဗိုက်မှာ ပာနံဖြင့် ခနီး ထောင်ကို
ထို၍ စနစ်အပြင် မှောင်မိုက်သို့ ထိုးသွားလေ၏၊

ဝိုင်း ကလည်း သေနတ်ကို အသင့်ကိုင်ရင်း
တဲပေါ်မှ တိတ်တဆိတ် ဆင်းပြီး မှောင်မိုက်ကို
အကာအကွယ်ပြု၍ ရှေ့တက်မှ လိုက်သည်၊

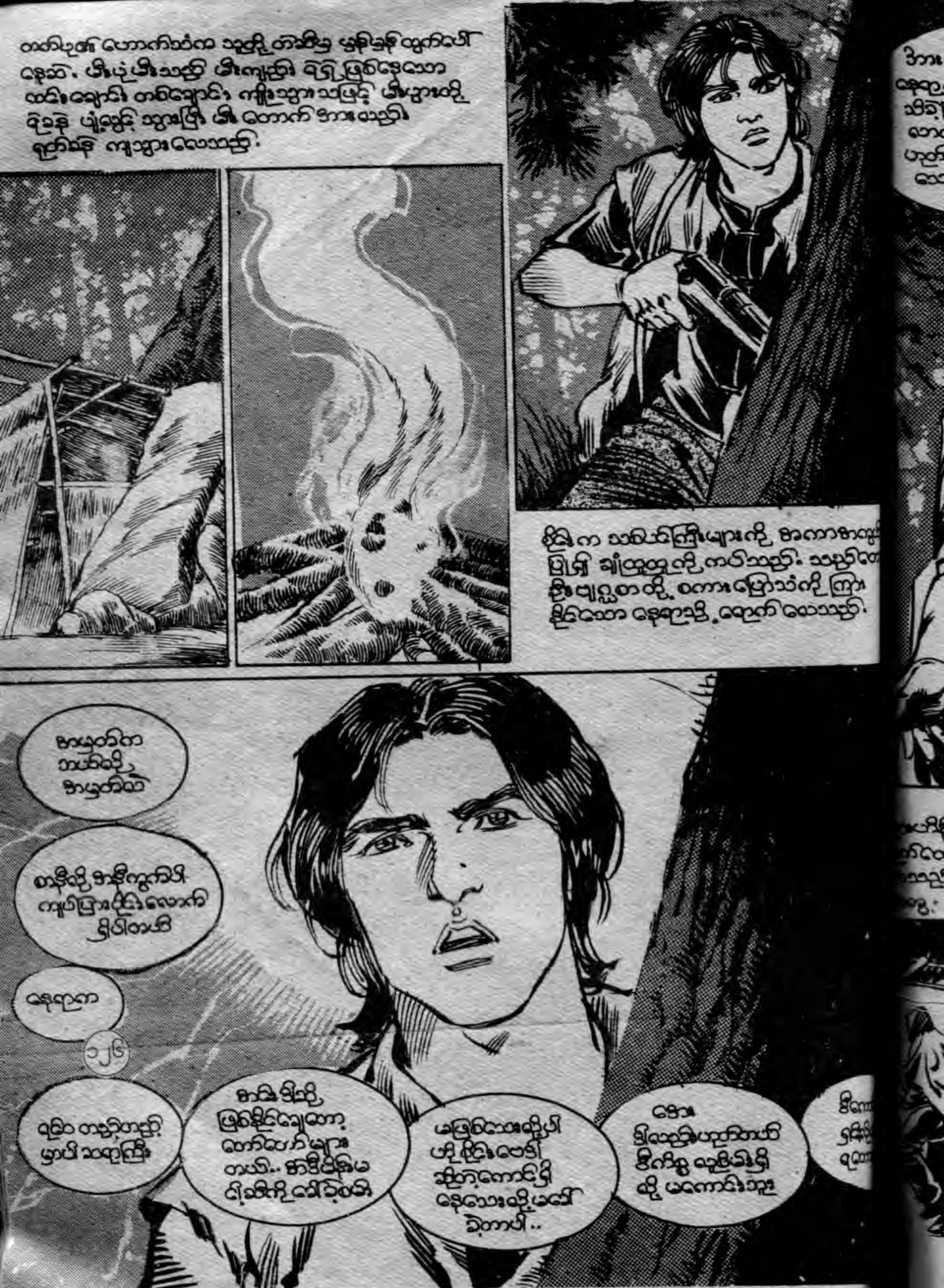
တဖက်၌ကား ယောက်ဖ်က သူတို့ တဲအိမ် မှန်မှန် ထွက်ပေါ် နေသော မီးပုံ မီးသည် မီးကျည်း ငြိမ်ဖြစ်နေသော ထင်းချောင်း တစ်ချောင်း ကျိုးသွားသဖြင့် မီးပွားတို့ ဖွာခနဲ ပျံ့လွင့် သွားပြီး မီး တောက် ဖိုးသည် ရုတ်ခနဲ ကျသွားလေသည်။
ဝိုင်လီက သစ်ပင်ကြီးများကို အကာအကွယ် ပြု၍ ချုံပုတ်တို့ ကပ်သည်။ သူသည် ဦး ပျဉ်သူတို့ စကားပြောသံကို ကြား နိုင်သော နေရာသို့ ရောက်လေသည်။
ဘာမှတ်က ဘယ်လိုလဲ ဘာမှတ်လဲ
နေရာက
ရှိပါတယ်
အဲဒီနေရာ ဖြစ်နိုင်ချေတော့ တော်တော် များ တယ်..
မဖြစ်လောက်ပါ ... နေလေသေးလို့ မပေါ် ခဲ့တာပါ..
အော

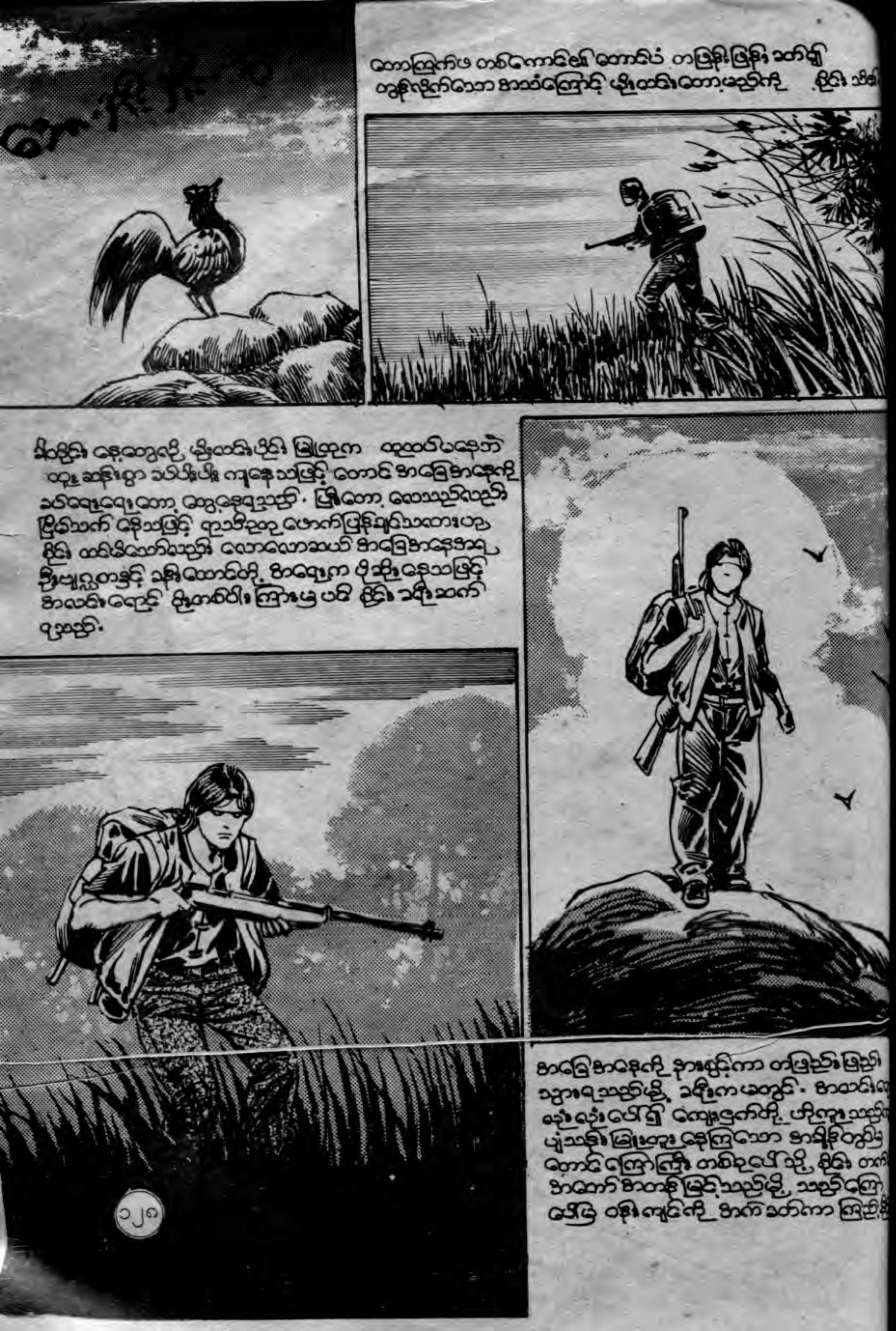
တောကြက်ဖ တစ်ကောင်၏ တောင်ပံ တဖြတ်ဖြတ် ခတ်၍
တွန်လိုက်သော အသံကြောင့် မိုးလင်းတော့မည်ကို ဖိုးသိ သိ
ဖိုးသိ၏ နေ့တွေရော ညတွေပါ မြို့ပြတွင်က ထူထပ်မနေဘဲ
တော ဆန်းသစ် သပ်ပျံ့ပျံ့ ကျနေသဖြင့် တောင် အခြေအနေကို
သပ်ရေးရေးတော့ ထွေနေရသည်။ မြို့တော့ လေသည်လည်း
ပြိုပ်သက် နေသဖြင့် ဤသို့ဥတု ပေါက်ပြန်ချိန်သလောပချ
ဖိုးသိ ထပ်မံပေါက်လည်း လောလောဆယ် အခြေအနေအရ
ဦးပျက္ခတန်နှင့် သန့်ထောင်တို့ စိတ်ရှုံ့က ပိုသို့နေသဖြင့်
အလင်းရောင် ဦးတက်ပိုး ကြားမှ ပင် ဖိုးသိ ခရီးဆက်
ရသည်။
အခြေအနေကို နားလည်ကာ တဖြည်းဖြည်း
သွားရသည်မို့ ခရီးက မတွင်။ အသေ
လုံးလုံး ပေါ်၍ ကျေးရွာကိုတို့ ဟိုက
ပျံ့သန်း မြူးထူး နေကြသော အချိန်တွင်မှ
တောင် ကြောကြော် တစ်ခုပေါ် သို့ ဖိုးသိ တက်
အတောက် အတန် မြင်သည်မို့ သည့်ကြော
ပေါ်မှ ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကာ ကြည့်

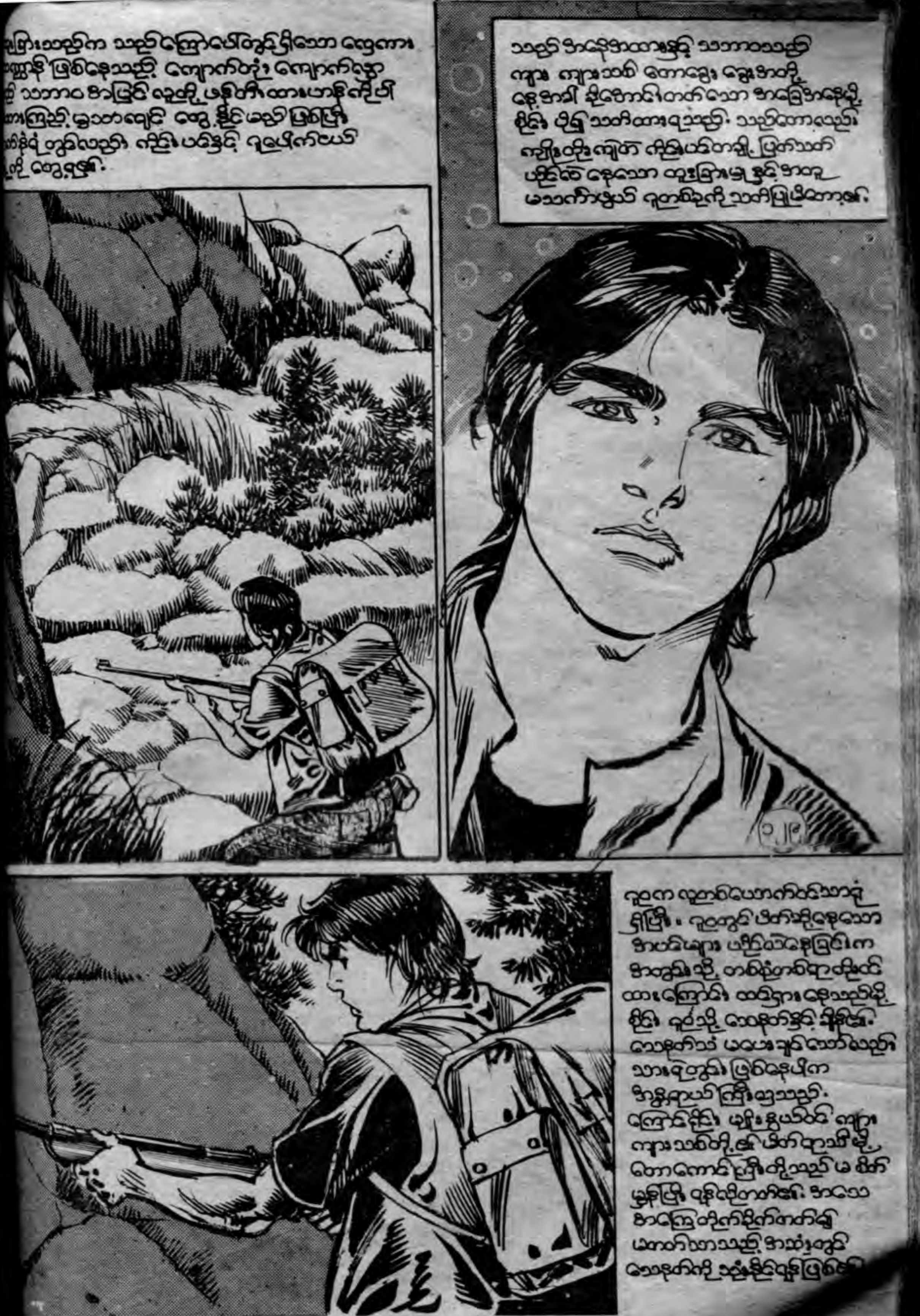
ကျား ကျားသစ် တောခွေး ခွေးအတို့
ရှေ့က လူတစ်ယောက်ဝင်သွားခဲ့
ပြီ။ ရှေ့တွင် ပိတ်ဆို့နေသော
ထားကြောင်း ထင်ရှားနေသည်မို့
သေနတ်သံ မပေး ချင်သော်လည်း
သားရဲတွေ ဖြစ်နေပါက
အန္တရာယ် ကြီးလှသည်။

ဟာ...
လူ.. လူရှိတယ်

...လီဆန်...
လီဆန်... လီဆန်
စိုင်း အတင်း လှေဦးကာ ဝေါ်ပြီ အတန်ကြာတော့မှ လီဆန် သေနတ်ဦး ကာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ပြီး အသေနှင့်တကြား ဖြစ်နေတော့သည်။
လီဆန်... လီဆန် ဘာဖြစ် လားဟင်
ငါ.. ငါ... ဘာဖြစ်လို့..နင်.. နင်..ဘာဖြစ်လဲ
လီဆန် ဘာဖြစ်လား ဟင် ပြောပါ..ငါ ငါ..ကြောက်လို့ပဲ
...ကြီးက စိုးရိမ်ပူပန်နေ ...သော်လည်း လီဆန်က ...ကြည့်တိမ်ကြောင်ဖော်ကာ ...ကိုင်ဖော်ထားလေ
လီဆန် - သတိထားပါ... လီဆန် ဒီကို ဘာဖြစ်လို့ ရောက်လာတာလဲ
ငါ... ငါ..လီဆန်

လီသန် ယောင်ဝါးယောင်ချာ ဖြစ်နေသဖြင့် ဗိုင်း လီသန်ကို ဂရုစိုက်ပြီး ရှေ့ကဆောင် ချွတ်သည်။ သည်တော့မှ လီသန့် တစ်ကိုယ်လုံး အဝတ်အစားများ စုတ်ပြတ် ပြဲ၊ ပွန်းပဲ့ ဒဏ်ရာများလည်း ပေကျံနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အထူးသဖြင့် ပြောင်းလဲနေသည်ကား မျက်လုံး။ လီသန့် မျက်လုံးများသည် နီရဲချက် ဗိုင်းအား သိသလို မသိသလို သံသယကျင်ကာ နှစ်ခု အားပြိုင် လွန်ဆွဲနေသည့်သို့ ရှိ၏။
လီသန် စိတ်အေးအေးထား၊ လီသန် ဘယ်လိုဖြစ်ပြ ဦးကို ပြောပါလား
ဗိုင်း ...
လီသန် ဘာဖြစ်လာတာလဲ ဗိုင်း ကို ပြောစမ်း
ဗိုင်း ... ဗိုင်း.. နော်.. ဟုတ် ပါတယ်နော်... ဗိုင်း.. နော်
ဟုတ်တယ် ငါ ဗိုင်းပေါ့လေ
ဟုတ်ပါတယ် လီသန်ရယ်.. ဗိုင်းပါ လီသန် ကို ရှာတော့ဝါမှာ တွေ့ရတာ ဗိုင်းတော့ အံ့ပါမကလို
ဖြစ်နေပြီ အဲဒါ ပြော ဘာဖြစ်

ဖိုးဦးက သူတို့ ရောက်နေရာ တောအုပ်ကြောင်းကို ပြောပြ
လိုက်တော့ လီသန်ခမျာ မယုံနိုင်သလို မျက်လုံး ဒိုင်းသား
ကလေးနှင့် ဖြစ်သွားပြီး သူ ဘယ်ပုံ ဖြစ်ကာ ဒီတောထဲ
ရောက်လာသည်ကို မသိကြောင်း ကျားပါနိုးသံ ကြားရချိန်
သူ့ စိတ်တွေ ကယောင်ကတမ်းဖြင့် ထိန်းမရကြောင်း
သတိလစ်.. မေ့သွားတတ်ကြောင်း ဖိုးဦး ကို ပြောပြလိုက်၏.
ပြောနေရင်းပင် တစ်ခါ တစ်ခါ ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွား
ပြန်သဖြင့် ဖိုးဦး မှာ လီသန်ကို ပြန် စိုးရိမ်မိကာ....
ဖိုးဦး က လီသန့် လက်ကို ဆွဲကာ
ကျောက် ကမ်းပါးယံ ကြားမှ
ကိုင်း တော ဓိတွင်း ဖြတ်ပြေးသည်.

ကိုပြုံးတောကို လွှဲခဲ့တော့ ကြိမ်ခါဒါးတို့ ထည့်ပေးသော တောင်ပို့ အတွင်း ရောက်ကြသည်။ ရှေ့တွင်ကား တောင်ကြော တစ်ခု၊ ဘယ်ခရီး ဘယ်အရပ်သို့ ရောက်နေပြီကို မသိတော့သည်။ သည်တောင်ကြောကို ကျော်မှ ဖြစ်မည်ဟု ကိုကြီး ဆုံးဖြတ် ပြီသည်။
လေသည် ငြိမ်နေရုံတင် မက နေရောင် မှိန်သည်။ ယခုချိန်ထိ ထွက်ပေါ်မလာ အလင်းရောင် ရှိသည် ဆိုကာတ်သည်။ တောင်းကာသည် စုံ့ မှိုင်းပြိုင်။

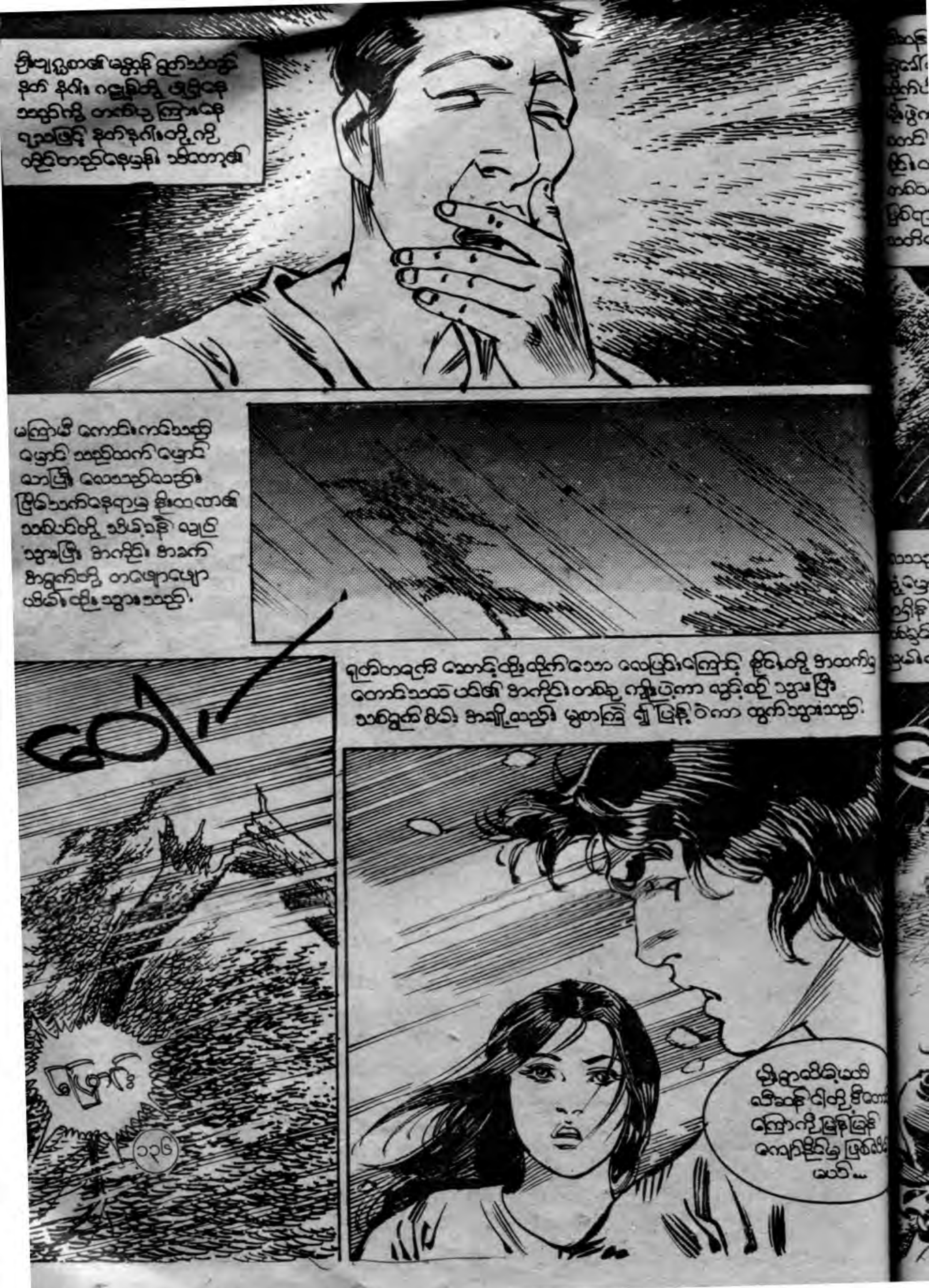
ဦးဗျူရှိတာ၏ မျက်နှာ ရှုံ့တွသွားသည်
နှာ နှုတ်ခမ်း ဂဏ္ဍရိတ်တို့ ပျံ့ရှိနေ
သည်ကိုလည်း တကယ်ပဲ ကြားနေ
ရသဖြင့် နှာနှုတ်ခမ်းတို့ကို
ထိုးပိတ်ထည့်ရန်မှန်း သိတော့၏
မကြာမီ တောင်းကလဲသည်
ရှောင် သည့်ထက် ရှောင်
သော်ပြီး လေသည်လည်း
ပြင်းထန်လာနေရာမှ ဦးထုပ်လာ၏
သစ်ပင်တို့ သိမ်းခနဲ လှုပ်
သွားပြီး အကိုင်း အခက်
အရွက်တို့ တဖျောက်ဖျောက်
ပြိုကျ ထိုး သွားသည်။
ဝေါ
ရုတ်တရက် အောင့်ထိုးထိုးကဲ့သော လေပြင်းကြောင့် ဦးဖိုတို့ အထက်မှ
တောင်သော ပင်၏ အကိုင်း တစ်ခု ကျိုးပဲ့ကာ လွင့်ထွင်သွားပြီး
သစ်ရွက် စိုပ်း အချို့သည် မှတ်ကြီး ရဲ မြန်ကို ဝင်ကာ ထွက်သွားသည်။
ဖြောင်း
မှိုလွှာပေါ်ကနေပဲ
လေဒဏ်ငါတို့ မိတော
ကြောက်စိမ့်မြန်ဖြင့်
ကျော်ပြီးဖြစ်ပြီ
ပေါ့...
၁၃၉

မိုးသီး မိုးပေါက်တို့သည်
ဘာမှ မမြင်ရအောင် ဖြစ်ကုန်၏.
၁၃၇
မြေသားတို့သည် နူးအိကာ ရွံ့ညွှန်များ အဖြစ်
သားကောင်တို့၏ အရိပ်အယောင်သည်
ပျောက်ကုန်၏.

ချွတ်ထားမိသော သစ်ငုတ်တို့ မထွက်အောင် ကိုင်ဖိထားမှ ဦးခြံက သီဆန်ကို သက်ပေးထား၊ ထို့နောက် ရေရှမိရာကို ဆွဲ၍ တောင်ပေါ်ရောက်အောင် ဖြည်းဖြည်းချင်း တက်သည်။
ထိပ်နား နီးတော့ မြေက ပြန့်ပြန့် ကျယ်ကျယ်နဲ့ ချောက်ကိုသို့ လိမ့်ကျရန် မရှိတော့ပေ။ မြေကတော့ တအိုင်အိုင်း ချော်ဆဲ။
မိုးရွာ တဝေါဝေါနှင့် မိုး သည်းနေသဖြင့် သီဆန်ကို ကြည့်ရသည်မှာ ရိုက်ချိုက် ချက် မျက်လုံး မှုန်သည်။ နေရာ အဆောင်း ပက်နေပြီဟု ထင်မိသည်၊ ထို့ကြောင့် သီဆန့် ကိုယ်ကို အပ်ထားပေးရင်း နားခိုစရာ ရှာသည်။
သီဆန် ပင်ပန်းနေပြီ လား
စားဝတ်ထား ရှော့ ဟို ဒီဘယ်ငြိမ်း ဒေါက်တိုကို ရောက်အောင် သွားမယ် အခုမှာ မိုးလေ သက်သာ မယ်ပါ…

ကြီးမားသော သစ်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်လုံးကို လေသို့
ကြားတွင် ခပ်ပိန်ပိန်း တွေ့ရ၏၊ အနီးတွင်လည်း
ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲ တစ်ခုက ပင်စည်
အခြေကို ကပ်ကာ ရှိနေသဖြင့် ဒီသတော် ဒီတန်
တော့ လေဒဏ် မိုးဒဏ်ကို ခံနိုင်မည့်ပုံ ရှိပါ့
ထင်သည်။

ကောင်းကင် အမှောင်ကျသည် တဖိဖိ ပြိုကျနေ၏၊
လေသည် တစ်ချက် တစ်ချက် အားပြင်းကာ သောင်းသောင်း
ထိုးနေသည်မှာ လူပင် ပါသွားမတတ်၊ ထိုမြေက
တဖြေးဖြေး ဖက်ကာ အပင်ခြေ ကျောက်ဆောင် တစ်ခု
တိုးသည်။ အပင်ကြီးမှာ အတော်ကြီး၍ သည်တော
တွင် တွေ့ရသမျှ သစ်ပင်များတွင် အကြီးဆုံးဖော
ထင်ရလောက်သည်။ လေပြင်းကြောင့် အဖျားပိုင်းမှ
ခါးလောက် အထိ ယိမ်းထိုး နေသည်။

တို့ ယင်းမြေ ချောက်ကမ်းပါးနံတွင် ဆောင့်တိုး
သော လေဘာတစ်ချက်ကြောင့် သစ်ပင်ကြီး
ကျိုး သွားပြီး နောက် တစ်ချက် ဆောင့်
တွင် မူ မြေပြင်မှ အမြစ်တို့ပင်
ကာ ထန်းထွက် လျက် လဲကျတော့၏။
ပီဘာဒီ.... ပီဘာဒီ... သတိထား
ဝိုင်းက ပီဘာဒီကို ဆွဲကာ ဝပ်ချ၏။ သို့သော် ဦးဆင်းနေသော
မြေကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံး လိမ့်ကာ လျောကျ၏။
ကြီးမားသော သစ်ပင်ကြီး ကလည်း
အခြား သစ်ပင်များကို ရိုက်ခတ်ချိုးချကာ
တဖြောဖြော မြေပေါ်ကျသည်။
ထို့နောက် ကုန်းစောင်းကို လျောဆင်းကာ
ဝိုင်းတို့ ရှေ့အထိ ထိုးကျလာပြီးမှ
သစ်ပင်ကြီး တစ်ခုနှင့် တိုက်ကာ ရပ်
သွားပြီး ကုန်းစောင်းတွင် သစ်ပင်
အဖျားက အောက် အခြေပိုင်းက
အပေါ်တင်ကာ မှောက်ထိုးကြီး
ဖြစ်နေသည်။

ဘုရား-ဘုရား
ဗါမြစ်က ဗိုးသည်းထားဖွယ်ပါ ဖြစ်ပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးသာ ဆက်လက်လျှောကျ လာပါက မိုင်းနှင့် လီဆန်အိုသို့ ခြော မလွတ်။ သစ်ပင်ကြောင့် လျှောကျနေသော သစ်ကိုအတွက် ကိုင်းကွဲဆွဲ ရသည်ကို သစ်ပင်ကြီး၏ ကိုင်းများတစ်ခုကို လှမ်းဆွဲကာ ထိန်းထားလိုက်သဖြင့် ဆက်လက်လျှောမကျတော့သည်။ ရေတိုက်စားမှုကြောင့် မြေသားမှာ တစ်စစ ပြိုကျနေသည်ကိုတော့ ကြံ့ကြံ့။
ဗါမြစ် ဝေနေသွားသဖြင့် ဖွာလွှက်ကျနေသော မြေသားဗိုလ် ရေတိုက်ဝင်ကာ တွန်းထုတ်လိုက်သလို ဖြစ်ပြီး မြေပြိုခြင်းတချို့ ရှေ့ဆွေးကာ ကျလာ၏ သည့်နောက် ဗါမြစ်ကျည်းမှ တွင် ရေစီးကြောင်းသို့ ဖြစ်ပေလာကာ မိုးများ ဒီရေပေါ်ထိ ကတိပီးယံ တစ်ခုလုံး ပဲ့ကာ ပြိုဆိုကျလာတော့သည်။

ဘုန်း..
ဘုန်း..
ထိုအခါက ရုတ်တရက်
မဝေနိုင်သော်လည်း
ဗိုလ်ကြီးက အကျမနာသဖြင့်
မြေပြို၍ အောက်တွင်
ပေါ်လာသော ကျောက်
နံရံကို ကြည့်ကာ
တအံ့တသြကြီး ဖြစ်သွား
လေသည်။
တဖျောဖျော စီးနေသော
ကျောက်ပြားကြီး တစ်ချပ်
ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် ယီဆန်၏ သက်ထူးကြည့်ကာ ထိုဘောက်သို့ ပြေးသွားကာ ကပ်လိုက်သည်။ အနီးသို့ ရောက်သော့မှ ကျောက်နံရံကြည့် သဘာဝ မဟုတ် လူတို့ ပြုလုပ်ထားသော ကျောက်တုံး ကျောက်လှေကားများကို စီထားသည့် နံရံ ဖြစ်ကြောင်း သိရတော့သည်။ နံရံ ပေါ်မှ သစ်ပင် ပွင့်ရေတို့ တပျော့ပျော့ စီးကျနေရာ ကျောက်နံရံကို ဆေးကြော ပေးနေသည့် ဂူသဖြင့် ဝိုင်းက လက်နှင့် ပွတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်တုံး သက်ကြောင်းများ ကိုပင် တွေ့ရလေသည်။

သစ်ပင်ကြီးကလေတွေ တဖြုတ်ဖြုတ်ပင်
ထိုးကျလာသည်။ ဝိုင်းနှင့် လီဆန်
နှစ်ယောက်သား အထဲ အရောက်
သစ်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်က အပေါ်က
ရှေ့နားသို့ ကျပြီး အလုံး အကောင်တို့ကပါ
ပြိုကျ ပိတ်ပုံ့သွား သဖြင့် ကျောက်ခုံ၏
အညိုသည်း ကောင်း ကလိုင်ပေါက်သည်
လည်း ကောင်း ရုတ်တရက် မမြင်ရသော
အောင် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။
ဟာ။ လိုဏ်ဂူဝကိုပဲ
အပြိုကျပြီ ...
နှစ်ယောက်စလုံး
မထွက်ရတော့ဘူး အထဲမှာပဲ
ပျောက်သွားမယ်

အတွင်းမှာက နည်းနည်း မှောင်သည်။ ပြီးတော့ အောက်ဖက်ခြင်း
ရေ ရှိ၏။ ထို့နောက် ရေ ရှိရာကို ရှာကြည့်တော့ အတွင်းမှာ
ကျောက် နံရံ၏ တစ်ဖက်တွင် နံရံ အပေါက်တွင် ညှပ်လျှိုက် လာသည့်
ရှုတစ်ခုသာက် ဘွားသော၏ အပေါက်။ ဝိုင်း နှင့် လိုအပ် အတွင်းသို့
တဖြည်းဖြည်း တိုးဝင် ၏။
နောက်ပြန် လှည့်ကြည့်တော့ အပေါက်ဝ
လင်းကျနေသော သစ်ပင်ကြီး နှင့် အက်ပြ
အသက်တို့ ကြားမှ တဖော်ဖော် သည်းထန်
နေသော မိုးကို မြင်ရသည်။ လှိုက်ပေါ်
အတန်ငယ် ဝင်ပါသော အတိ ဘယ်သို့
တစ်ဆစ် ချိုး သွားကာ မြင့်တက်သွား
လှေကားထစ် တို့ပြင်ပေါ်
လှေကားထစ် ဆုံးတော့
အခန်း ကျယ် လေးဘက်
ကျောက်သား အတိ ဘယ်
သည်။ ဆက်တက်ရ
ရှိတော့ သဖြင့် ထိုအခန်း
ကျောက်သား နံရံကို
ထိုင်ချ လိုက်၏။ ထို့
ဝိုင်း က အပေါက်ဝသို့
လာကာ ရေ ထင်း
များကို စုပြီး သယ်ယူ
အခန်း အတွင်း၌ မီး
တစ်ပုံကို ခက်ခက်ခဲခဲ
မီး မွှေးလိုက်ရသည်။

ဆရာ
တယ် ဆရာ..
တွေ့ရမှာပေါ့
ဟောဒီ
ပေါက် လို့ ရေးထားတယ်

ဒါကို စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ ကြက်ဖြူဆိုတာ ခုနစ် ဂဏန်းကို ပြောတာဖြစ်နေတယ် ကြက်က နှစ် ဖြူက ငါး တစ်ခုတည်းကို ရည်ညွှန်း တာဖြစ်နေတော့ နှစ်နဲ့ ငါး ပေါင်း တော့ ခုနစ် ရနေတယ် အဲဒီမှာ နာမည်တွေကို စဉ်းစားစရာဖြစ်လာပြီ ပထမဆုံး မိဖုရား တော်ရဲ့ နောက်...
ယတိသာမီး ကျွန်းဖိုက် တော်လုံ ဆိုတာမှာလည်း တောက ၁ လုံး လုံက လေး ဆိုတော့ ငါး ပဲ.. ကျွန်းဖိုက်မှာ လည်း ကျွန်းက နှစ် ဖိုက်က ငါး ပေါင်းရင် ခုနစ် ပဲ
ကြက်ဖြူ ဥသက် ဆိုတော့ ၁၁၀ တစ်သက် ကျွန်သေးတယ် - အဲဒီ သိုး.တောင် တွေထဲ လိုသနဲ့ .. လီက .. သနိုက ၁ လုံး ပေါင်း ခုနစ်
အဲဒီလို ဆိုရင် ဆရာကြီးရယ် ခုနစ် ဂဏန်း ရတဲ့ နာမည်နဲ့ လူတွေ အများကြီး ရှိတာ ..
ဟာ.. ဒီဆိုရင် အဲဒီ ပိုင်ရှင်ကလေးရဲ့ ရုပ်ဝမှာ ကျော်ပြား ဖိုင် အရုပ်စာနဲ့ အဖွတ် အဘသား ရှိနေမှာပေါ့
ဒီပေါ့ကွ အဲဒီ နှစ်ချက် ပြည့်ပုံတဲ့ ပိုင်ရှင်ကလေး အဲဒီ မိဖုရား တော်ရဲ့ ယတိသာမီး ကျွန်းဖိုက် သင်္ချိုင်းမှာ လူ့ဘဝကို စွန့်ပြီး ပေါ်ပြီး ရောက်လာတဲ့ သူပဲ ပေါ့ကွာ - ဟား.. ဟား.. ဟား
ဗိုလ်လိုက်လေ သ ဆရာရယ် ဆရာ့ရဲ့ ဂန္ဓာရီ အတတ်ပညာဟာ တော်တော့ကို အံ့သင့်ဖြစ် တာပဲ ...
၁၄၈

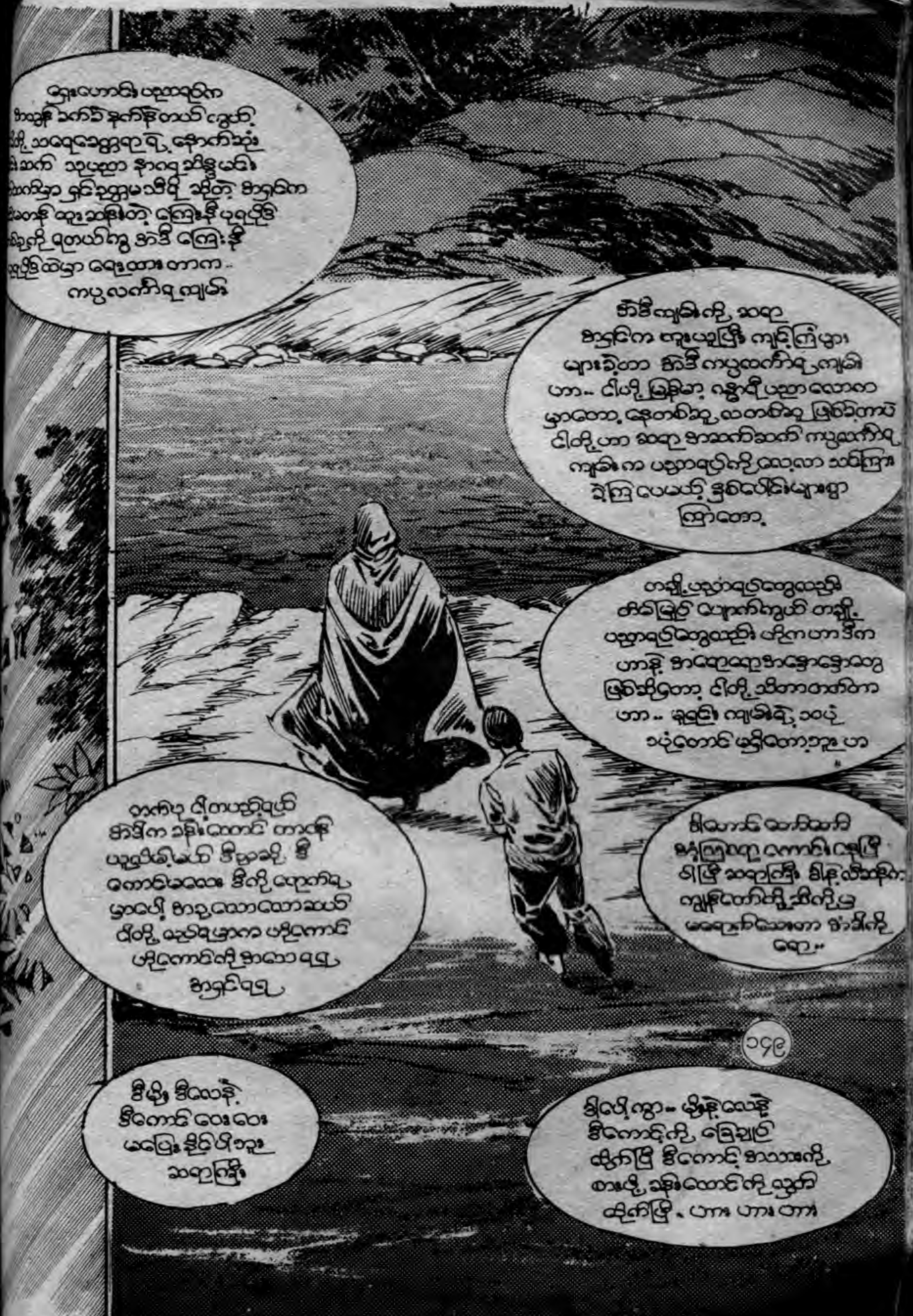
ရှေးဟောင်း ပညာရပ်က
ကပ္ပလက်ဂါရဲ့ ကျွန်း
ကြားတော့
ဒီမြို့ ဒီလောက်နဲ့
ဒီကောင် ဝေးဝေး
မပြေး နိုင်ပါဘူး
ဆရာကြီး
ဟား ဟား ဟား

မိုးသည် ငြိမ်သက်သွားသော်
လည်း တောသည် ဖျိုဖျ
ဖြစ်ကာ ကျန်ခဲ့သည်။ ချောင်းရေ
တို့သည် နောက်ကျိနေပြီး
မြေသားတို့ သည်လည်း နူးအိ
ပြီး ပွက်ထနေ၏။ သဲခဲခိုသော
မြေနှင့် ကျောက်သားတို့တွင်
သာ.. ရေမြေတစ်ဝိုက် သစ်ငုတ်
နေသလို၊ သစ်ပင် အကျိုး
ကိုင်းစို အပြတ်များ သည်လည်း
တောအနှံ့ ပွနေ၏။
လရောင်သည် ပျပျ
မှုန်မှုန် သာ ရှိနေပြီ
မိုးရေ ထိုးနှစ်ခဲ့သော
သစ်ရွက်များ သည်လည်း
တောအနှံ့ ပွနေ၏။
ထိုဖျိုဖျဲ့ တောကြီးထဲတွင် ရေမှ ကျားကြီး
တစ်ကောင် သည် ဝပ်၍ ဖြေးဖြေး ပေါ်ထွက်
လာ၍ ရှာဖွေနေ၏။ မြေပြင်ကို အနံ့ခံသည်။
အမှောင်ထုထဲကို စူးစူးစိုက် ကြည့်သည်။
ပြီးတော့ ဝပ်ဖြေး သုံးကြိမ်နှင့် မာန်ဖွင်းက
ဟိန်းသည်။

ရေစိုနေသော ထင်းတုံးများပြီ့ မီးက
တောက်မလာဘဲ..ကျဲကြဲ.. မီးခိုးငွေ့
မကြာမီ တော့ သော်လည်း သူ့ ရှေ့တွင်ကား
ဗွိုင်ပေါ်နေသော လိုဏ်ဂူ ကြောင့် ဗိုင်
အပြင် မထွက်ဖြစ်ဘဲ လိုဏ်ဂူတွင်းသို့
ကိုယ်ငွေ့ပေး၍ မွေးထွေးမှု တွေ့ရပေ့
တားရင်း မီးပုံကြီးကို ထင်းတစ်ချောင်း
ထပ်ထိုးထည့် လိုက်၏ . သည်တော့ မီးသည်
ပြန်၍ မဲ တောက်လာပြီး အခန်းကျဉ်းလေး
အလင်းရောင် ကြီး လင်းထိန် သွားသည်
သည်တော့မှ ဗိုင်းသည် ကျောက်နံရံများကို
အသေအချာ ကြည့် လိုက်ရ၏ .
၏ ကျောက်နံရံ တစ်နေရာတွင်
ကြီး တစ်ခု . သံချေးများ
နေသဖြင့် အညိုများ ကပ်ငြိ
သော ကျောက်သားနှင့် ရောကာ
ရက် မမြင်နိုင်ဘဲ ရှိနေခြင်း
ယခုမှ မြင်ရသော ဗိုင်း
အတော်ကြီးပင် တအံ့တသြ
ဖြစ်သွားသည် . သည်တော့သည်
ရှုပ်ထွေးများ ဖြစ်သွားသဖြင့်
သနပ် ဦး လာသည်.
ဗိုင်း ဘာဖြစ်ကုန်တာ တာဗီ..

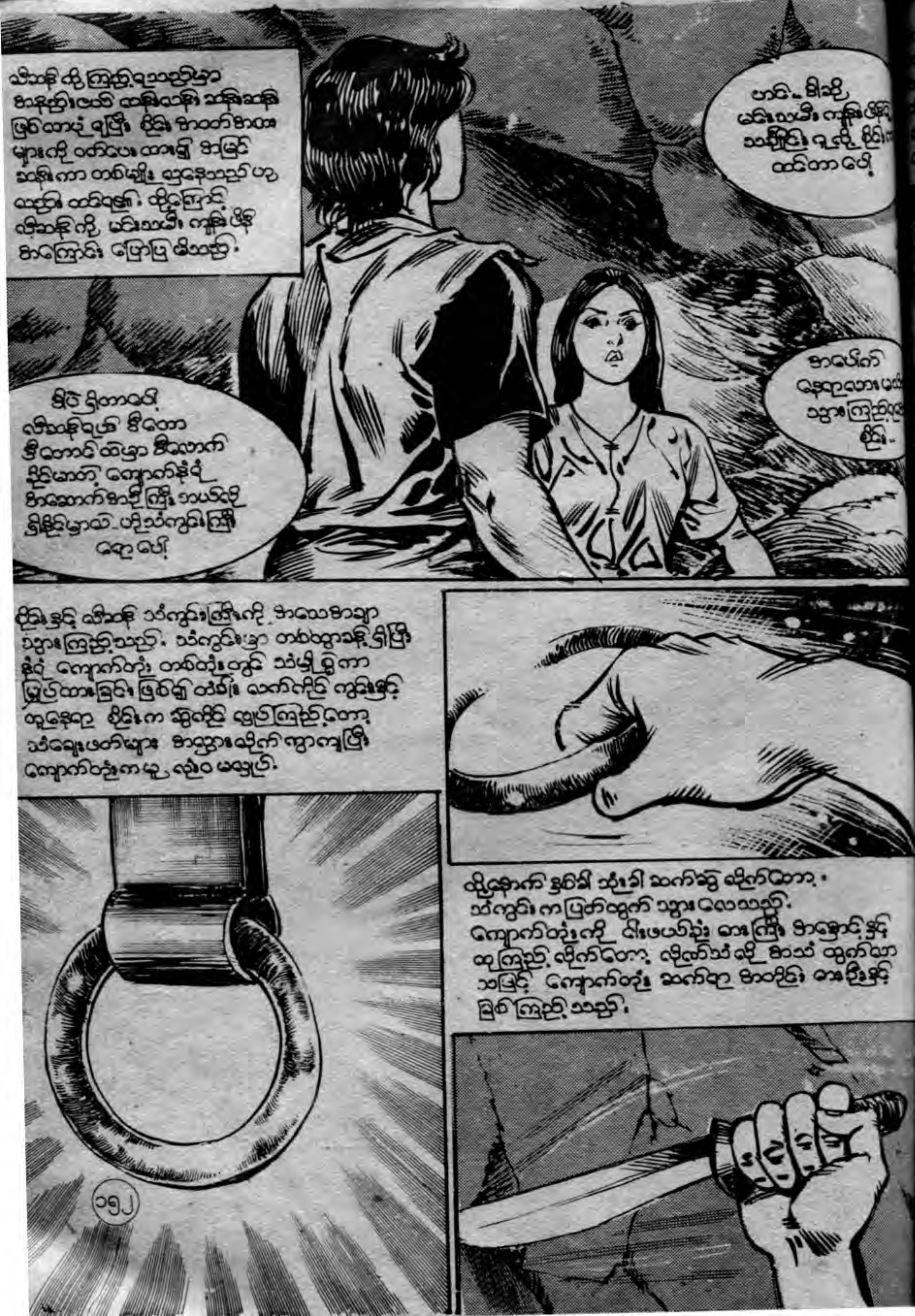
ယီဘဒန် ကို ကြည့်ရသည်မှာ အနည်းငယ်ပေါ် ထနိုင်သေး သနိသနိ ဖြစ်လာပုံ ရပြီး ဝိုင်း အဝတ်အစား များကို ဝတ်ပေး ထား၍ အမြင် သနိုးကာ တစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်ဟု ယောက်ျား ထင်ရ၏ ။ ထို့ကြောင့် လီဘဒန်ကို ယင်းသမီး ကျွန်ုပ်ဖို့ အကြောင်း ပြောပြ မိသည်။
ဟင်... မိဆို ယင်းသမီး ကျွန်ုပ်ဖို့ သမီးကြီး ရှင့် ပိုင် ထင်တာပေါ့
အပေါ်က နေရာလေး မှ သွားကြည့်ရ ဦး..
အိုပဲ ရှိတာပေါ့ ယီဘဒန်ရဲ့ ဦးတော ဦးတောင် ထိပ်မှာ ရှိလောက် ဦးမြတ် ကျောက်နံရံ အဆောက်အအုံကြီး ဘယ်လိုပဲ ရှိနိုင်မှာလဲ ဟုသံကွဲကြီး ရော့ပေါ့
ထိုအခါ ယီဘဒန် သံကွင်းကြီးကို အသေအချာ သွားကြည့်သည်။ သံကွင်းမှာ တစ်စတစ်စ ရှိပြီ နှင့် ကျောက်တုံး တစ်တုံးတွင် သံမှို စွဲကာ မြှုပ်ထားခြင်း ဖြစ်၍ တစ်ခါ လက်ကိုင် ကွင်းနှင့် တူနေရာ ဝိုင်းက ဓားကိုင် ထုပ်ကြည့်တော့ သံချေး ဖတ်များ အသွား ဆိုက် ကျကျပြီး ကျောက်တုံးက မူ လှုပ် ပင် မလှုပ်ပါ။
ထို့နောက် နှစ်ခါ သုံးခါ ဆက်တွဲ ဆိုက်တော့ သံကွင်း ကပြတ်ထွက် သွားလေသည်။ ကျောက်တုံးကို ငါးဖယ်ချိုး ဓားကြီး အခွန့်နှင့် ထုကြည့်လိုက်တော့ လိုက်သံ ဆို အသံ ထွက်လာ သဖြင့် ကျောက်တုံး ဆက်ရာ အတိုင်း ဓားဦးနှင့် မြစ်ကြည့် သည်။
၁၅၂

ပင်များနှင့် စာလုံ့ သချိုင်းမှုန့်များ ထွက်လာ
ထိုကျောက်တုံး ပတ်လည်ရှိ အက်ကြောင်း
ယနားမနေ ခြစ်ထုတ်လိုက်သော သချိုင်းမှုန့်
က ဖွေးဖွေး ထွက်လာပြီး လက်တစ်ဆုံးစာ
အက်ကြောင်းကြီး က ထင်းထင်းကြီး ပေါ်လာ
တော့သည်။
သည်တော့ နှစ်ယောက်သား ပေါ်ခြေဆုံးသို့
ရှိသော ထင်းချောင်းကြီးကို မ ကာ
ကျောက်တုံးကြီးကို ဆောင့်ထုကြသည်။
ရက်မြောက်တွင် ကျောက်တုံးက
တစ်ဝိုက် လက်တစ်ဆုံးသို့ ကျွံသွားသည်။
ထက်ကာ အက်တိုက် ထုလိုက်တော့ ကျောက်တုံး
ကြီးက အတွင်းသို့ ကျွံကျ သွားတော့သည်။
၁၅၃
အသျှူးရှိတွေ ဖွေးခနဲ ထသွားပြီး လူတစ်ကိုယ်ဝင်စာ
ပေါက်လျှိုဝင်သာသော အပေါက်ကြီး ဖြစ်သွားလေ၏။
ထိုင်း ဆော့ဆောင့်ပြီး အတွင်းကို ကြည့်သည်။
ဘာမှ မမြင်ရ၊ မှောင်မှုန်း မည်းမည်း။

သည့်အခါတော့ အပေါ်က အောက်ကို ကျောက်တုံးကို ထပ်ပြီး ကော်ထုတ်ကြသည်။ ပထမ တစ်တုံး လွတ်သွားပြီးမှ နောက် တစ်တုံးမှာ မမိသည့်အခါတော့ ကျောက်တုံး နှစ်တုံး လွတ်ထွက် သွားပြီ ဆိုတော့ အပေါ်က လှေကား ကျယ်သွားပြီ။
သည့်အခါတော့ မီးခိုးလောင် နေသော ထင်းတစ်ချောင်းကို အတွင်းသို့ ပစ်ချလိုက်သည်။ ထင်းချောင်းမီးက အချိန်ကြာ သွားသော်လည်း အတော် အသက် အလင်းရောင်ကို ရသဖြင့် အတွင်းမှ အခြေအနေ မှုန်ပျပျ မြင်ရသည်။ အတွင်းဂူလည်း ကျယ်လှ ဖြစ်သည်။ လူ ၃ယောက် ရင်ဘောင် သွားနိုင်လောက်အောင် ကျယ်ပြီး ကျောက် လှေကားထစ်များ ထုလုပ်ထားကာ အောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ဆင်း သွားပါ။
ထိုင်းက သူ့ အိတ်ထဲတွင် ပါသော ကညင်ဆီ တုပ် ကို ယူ၍ ထင်းတစ်ချောင်းနှင့် မီးညှိ လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ယင်းနှင့်အတူ ချောက်ထဲ ဝင်ကြသည်။ ကျောက်သား ကြမ်းပြင်သည် အေးစက်ချက် ကျောက်မှုန့် တို့ဖြင့် ထူထပ်လျက်ရှိနေပြီး အပေါ်အမိုးမှ သစ်မြစ် တချို့က ချွဲတောင်း ကျ နေသည်ကို သူတို့ တွေ့ရသည်။
ဝိုင်း ... ဒီအထဲ ဝင်ရတာ ငါ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲ
အေး ဟာ ချောက်ချားစရာတော့ ကောင်းတာပဲ ဒါပေမယ့် ငါ ရှိနေတာပဲဟာ မကြောက်ပါနဲ့ ဒီအထဲမှာ သေနတ်သံ့ လို့ မဖြစ်ဘူး ငါ ဓားတော့ ပါလာ တယ်။
၁၅၄

ငါကြောက်တာ
ယုတ်ဘူးတိုင်း ရင်ထဲမှာ
တဒိုက်ဒိုက်နဲ့
ဖြစ်နေတာ..
ထိုသို့ ရင်ထဲတွင် လှုပ်ရှားသလိုလို ဆွေးသလိုလို ခံစားနေရသည်ကြား အမှန်ဖြစ်သော်လည်း ဝိုင်းကိုမှု နားမလည်နိုင်သော ဆက်ဖြစ်ပြီ ပြောရန် အချိန် မရတော့။ သစ်ပင် မြွေညိုများ ရှိသော ချောက်ကာသို့ ဆင်းသည်၊ ချောက်လေးကား တစ်ဖက် ဆုံးသွားပြီး အခန်းကျယ်ကြီး တစ်ခု အတွင်းသို့ ရောက်သွားကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။
ဟာ
သည်အခန်းမှာက အပေါ်မှ မြီးကျ ထားပုံရသော ကျောက်တုံး တချို့ နှင့် အတူ မြေမှုန့် နှင့် မြေကြီး ပုံများကို သည် တွေ့ရပြီး ထောင့် တစ်နေရာတွင် လူရိုး စု ခုကို သည် တွေ့လိုက် ရသည်။ အရိုးစု နှစ်ခုသည် နံရံကို မှီလျက် သေဆုံးနေပြီး တစ်စု ကမူ ကြမ်းပြင်တွင် ပက်လက်။ အလောင်းများ ကြည့်လိုက်တော့ မြေကြီးပုံ ထောက်တွင် တစ်ပိုင်း တစ်စ ပေါ်နေသော ကျောက်တလင် အရိုး တစ်စု ကိုသည်း တွေ့ကြရပြန်သည်။
ဒီ.. မဟိုးသော
ကျိန်းဖြစ်ရ
သချိုင်းလား

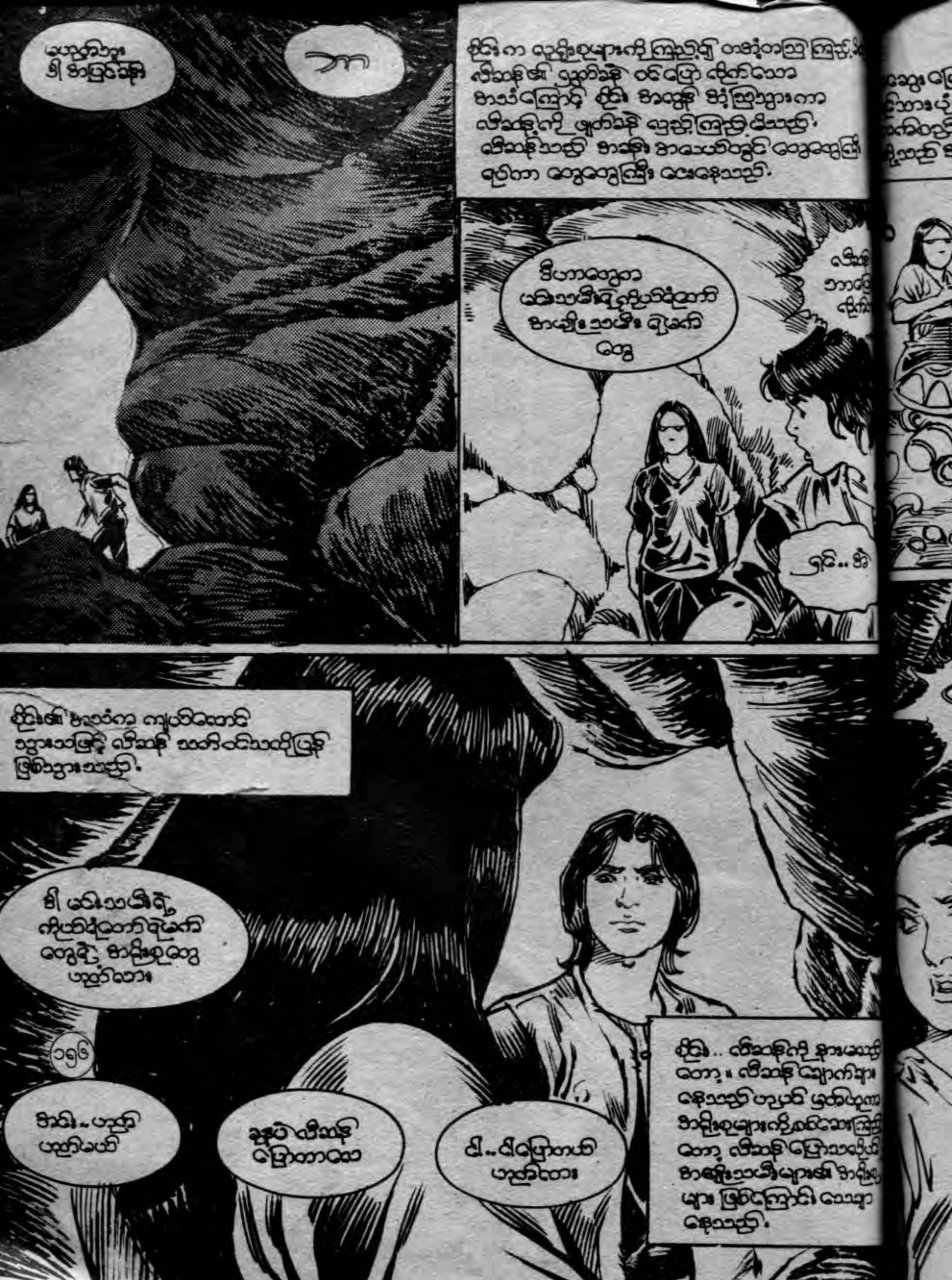
လီဆန်ကို ဖျက်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
ရပ်ကာ တွေတွေကြီး ငေးနေသည်။
ဖြစ်သွားသည်။

ဆွေးမြေ့သော သံကိုယ်ချပ် အင်္ကျီများ ပြ
ားပုံ အပေါင်းများ ပါပြီး လှည့်ကြည့်ပါ
ပြုပြီ လက်ကောက် အဆင်တန်ဆာများ
ပညာ အမျိုးသမီး အဆင်တန်ဆာများ ဖြစ်၏။
ရှီဂါက အမျိုးတစ်ချ၏ နံဘေးမှ သံချေး တက်နေသော ဓားကြီးကို ကောက်ယူ ကြည့်လိုက်တော့ လီဆန်က အရိုးစုမှ လက်ဝတ် လက်ကြပ်ဖြင့် လက်ကောက် တစ်ကွင်းကို ကောက်ယူသည်။
တိန်..တိန် တိန်
ထိုစဉ် ထိုက်ဂူ အပြင်မှ ကျားတစ်ကောင်၏ တစ်သံက ထိုက်ဂူ အတွင်း၌ ထိ ပဲ့တင်သံ ထပ်ရောက်လာသဖြင့် လီဆန် တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်ခဲ ဖြစ်သွားသည်ကို ရှီဂါ သတိထားလိုက်မိသည်။ ကျားတစ်သံက ပို၍ ကျယ်လောင်လာသည်ကို လီဆန်၏ မျက်လုံးများကလည်း ရုန်းဆန် တောက်သွား၏။

နောက်ဆုံး ပါးနှိုက်ထိုက်သော ဒါသံ ဒါသတုံးတွင်မှ လီဆန်တစ်ကိုယ်လုံး
တဆတ်ဆတ် တုန်သွားရာမှ ချက်ချင်းပင် ဂူအတွင်းမှ ပြေးထွက်တော့၏.
လီဆန် လီဆန်
စိုင်းက အော်ခေါ်သည် လီဆန်က မရပ်. သည့်တော့ စိုင်းလည်း ညီးရိုပ်ကြီးဖွာ နောက်မှ လိုက်သည်.
လီဆန် လီဆန်
ကျောက်ခွေကား ကို လီဆန် တလှုပ်လှုပ် ဖက်သွားသည်. ထို့နောက် ကျောက်တုံး နှစ်တုံးကို ဖြို့ထားသော စာပေါက်ကို ရှုပ်သွားကာ ထွက်သွားသည်. စိုင်း ထိုစာပေါက်ကို ရောက်တော့ လီဆန်သည် ပါး ပိုထားသော ဒါပြင်ခန်းမှ တစ်ဆင့် ရှိုင်းဂူ မှ သစ်ကိုင်း သစ်ခက်များကို တိုးဝှေ့ ထွက်သွားလေပြီ.
နံရံတွင် ထောင်ထားသော သေနတ်ကို ပြေးဆွဲပြီး ယမ်းဗူးနှင့် ဒိုးပတ်ကို ကောက်ပတ်ကာ ပိတ်နေသော သစ်ကိုင်းများ ကြားမှ ဒါပြင်ကို ထွက်ကြည့်တော့ ဒါပိုပ်ဒါ ရောင် ဟူ၍ ဘာမှ မတွေ့."

ကျင်သည့် ပုပ္ပါးကလေး ဖွဲ့ လေလေသည်။
သက်လွှက် ။ တောသည် ချောက်ချားစဖွယ်ကြီး
တိတ်ဆိတ် နေသည်။

အဝေးမှ ပျံလွင့်လာသော ကျားနှစ်ကောင်
မြူးတူးသံ ။

ဟား..ဟား..ဟား အားကိုးရတဲ့ ခန်းထောင်ပဲ ပေါ့...
လီဘသန်ဆိုတဲ့ ကလေးမဟာ မပါးသေး ကျူနီဖီနီ ဆိုတာ သေချာ သွားပြီကွ ဟား..ဟား ဟား...
ဘာကြောင့်လဲ ဆရာကြီး
ဦးပုဏ္ဏားက ကျေနပ်အားရစွာ ရယ်မောပြီး ရေတစ်ခွက်ကို သောက်ချေ၏။ တကယ်ပင် မီးပုံကြီးကို ထင်းများ ထပ်ထည့်ရင်း ကျောက်ကလပ်ပြင့် အပ်ချိတ်တစ်ထိုးထားသော နေရာတွင် ရှိနေသော လီဘသန်ကို လှမ်းကြည့်၏။ ညဦးပိုင်းက လီဘသန်ကို ခန်းထောင်တော်သည်ပြီး ဦးပုဏ္ဏား၏ ဘေးကို အပ်ကာ ပြန်ထွက်သွားချေ၏။
ကဲ..တကယ်ပဲ ချောင်းထဲက ရေ တစ်ပုံး သွားခပ် ပေး
၁၆၀

ရှေ့ဆီက မဝေးလှသော တောင်ကြော အထက်၊ ချောင်း အားနည်း၍ တက်ပုံက သိပ်မသွားချင် သို့သော် ဦးပုဏ္ဏတကို ကြောက်၍ ဝါးဘိုးဝါး ကျည်တောက်ကြီး တစ်လုံးကို ချီ၍ ထွက်သွား ရသည်။
ထိုအချိန်မှာပင် စခန်းအပြင် မလှမ်း၊ မကမ်း၊ ကျွန်းကမူ ထိပ်တစ်နေရာ၌ ဝိုင်း ရောက်သောအခါ ဟိုးပို ဟိုး တလက်လက် ဖြစ်နေရသော နေရာကို ဦးပုဏ္ဏတ စခန်းမှ သူ သိသည်။ ထို့ကြောင့် သတိကို အထူးထား၍ တရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်ရ၏။
ထိုမှာပင် စခန်းတွင်း ဟိုးပုံကြီး အနီး၌ ပုဏ္ဏတ ထံ ရောက်လာပြီး ရုပ်လိုက်သော သနက်ကို ဝိုင်း ဖြင့်လိုက် ရ၍ အတော်ပင် ကြည့် သွားရလေသည်။ လီသန် ဒီကို ဘာလို့ ရောက်လာ ရသနည်း။
လီသန် ဝက်ရုပ်လို ဖြစ် နေသော။ မျက်လုံး နှစ်လုံးက နီရဲနေကာ ကြောင် တွေတွေနှင့် ရှိနေသည်။
နင်ဟာ မိန်းမျိုး တစ်ယောက် ဖြစ်လျက်နဲ့ ယောက်ျားများ ကျွန်းထဲ အကြောင်း နှင့် သချိုင်း ကို နင် သိ ရမယ်...
၁၆၁
ဦးပုဏ္ဏတ အသံက ဗုံသံ ယခင်မှာတက်သော အသံမျိုး ဖြစ်နေပြီး လီသန်က ခေါင်း ကို ညိတ်ပြသည်။

ထိုသို့ တက်ပုဏ္ဏားသည် ရွေ့ပြောင်းသွားရာမှ ပြန်ရောက်လာရာ ဦးဗျူဟာက ငွေလက်ကြပ်ကို တက်ပုဏ္ဏား လှမ်းပေး၏
တက်ပုဏ္ဏားတို့ ကျည်တောက်ကို ချွတ်ကာ လက်ကြပ်ကို အသေအချာ ကြည့်သည်
၁၆၂

ဟား ဟား ဟား
ဟာ
သတိရမယ်

သတ်ကြီး ရွာ ထား၍ စခန်း
အနီး ကပ်လာသော ကိုကြီး
ဦးပုဂ္ဂတ တို့ ပြောစကားကို
မကြားမိကြသေးသော်လည်း
စခန်း အနီးတွင် သူတို့ပင်
ချောင်းမြောင်းနေသော
တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့မြင်
လိုက်ပြီ လေသည်။
ထို အချိန်မှာ ချောင်းမြောင်းနေ
သော ကျားကြီး တစ်ကောင်
ဖြစ်ပြီး ထိုသေနတ်သံကို
ကြားရ အချိန်မှာပင်
ကျားကြီး က စခန်း အတွင်း
ခုန်ဝင် သွားလေ တော့သည်။
သို့သော် စခန်း အတွင်း၌
တစ်စုံ တစ်ယောက်ကို
အန္တရာယ် မပြုနိုင်ခင်မှာပင်
သူ့ထက် ပို၍ ကြီးမား
ထွားကျိုင်းသော ကျားကြီး
တစ်ကောင် ရောက်လာကာ
တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင်
အကြီးအကျယ် ကိုက်ခဲကြ
တော့သည်။

ကျားသစ်ကောင်ကား သူ့တစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန်
ဖြစ်နေရာမှ နောက်ဆုတ် လာသည်။
၁၆၇

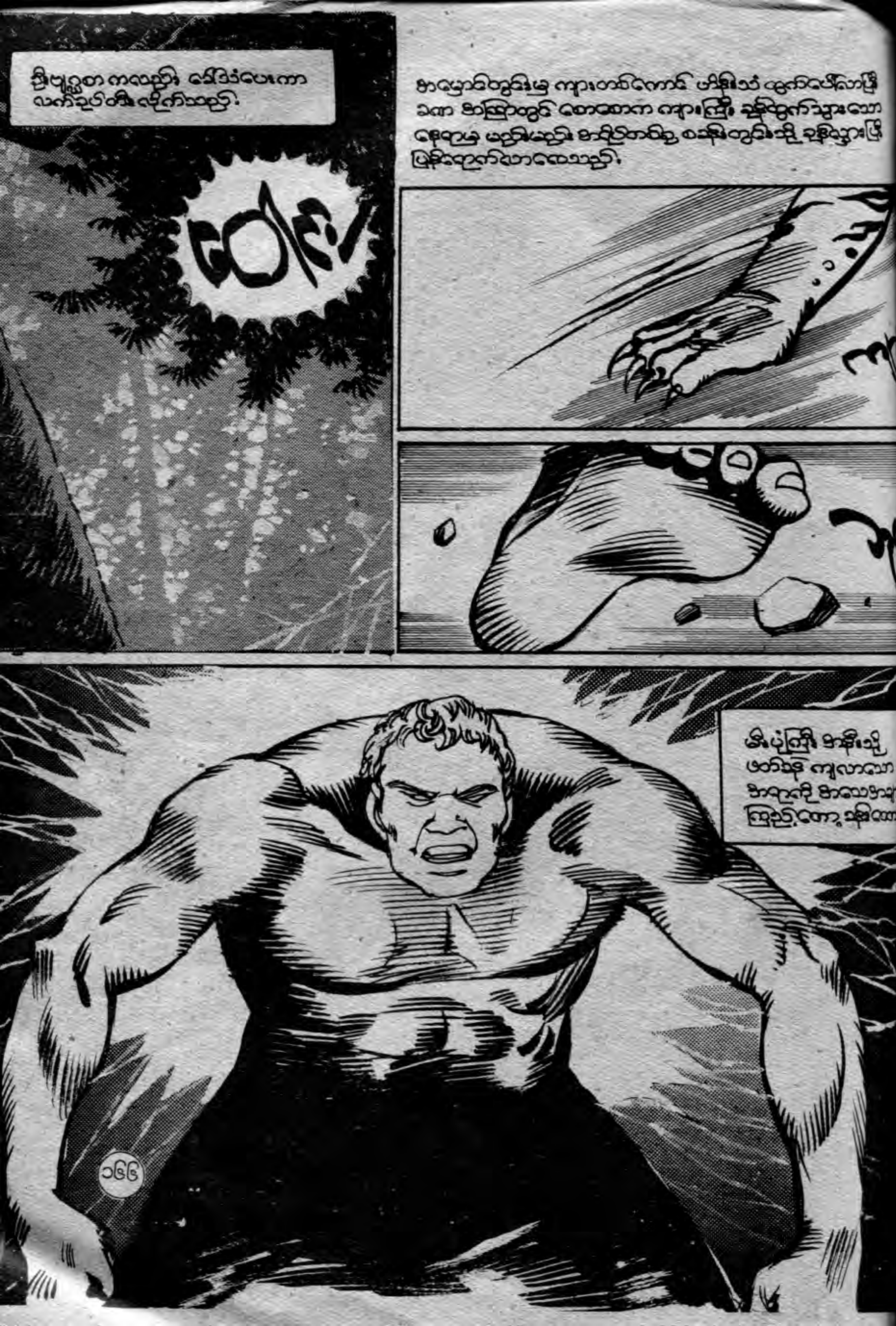
ဤဗျူဟာတ ကလည်း ဖော်ဒိခံ့ပေးကာ
လက်ချပ်တီး လိုက်သည်။
ဝေါ်!
အာမြောဂ်တွင်းမှ ကျားတစ်ကောင် ဖြစ်နေသော် ရှေကင်ပေါ်လာပြီ
ခဏ အကြာတွင် တောသောက ကျားကြီး ခုန်ထွက်သွားသော
နေရာမှ မည်းမည်း မာကျိုးတာကြီး စသည်တွင်းသို့ ခုန်သွားပြီ
ပြန်ရောက်လာတော့သည်။
မိ ပုံကြီး အကိုးသို့
ဖတ်ခဲ့ ကျလာသော
အရာကို အာသော
ကြည့်တော့ ခရီ

၁၆၇

ကိုဗလာက ရုန်းကန်ရင်း အော်နေ ပြန်သဖြင့် ကိုဗလာ ပါးစပ်ကို ပိတ်ချ ပြန်သည်။
ကိုဗလာ..
ကိုဗလာ ကျွန်တော်ပါ
ဖိုးပါ
ဂူး..အူး..ဂူး
ငါမသိ...
အူး..ဂူး
ဟာ ဦးလှပါပဲ
ကျွန်တော် ဖိုးဝေပါ
အိပ်ပျော် မအော်နဲ့
ဦးလှ ရောက်သွားလိမ့်
မယ်ပါ
ဘယ်လိုပဲ ပြောပြော
ရုန်းမြဲရုန်း၊ အော်မြဲ
အော်နေမှ။
ဖြုတ်!
အဲဒီတော့ ကိုဗလာ နားရွက်ကို ဖိုးဝေက သပ်ပြာ
ဖိုက်ပစ်လိုက်မှ ကိုဗလာ ငြိမ်ကျ သွားပေ၏။
ထို့နောက် ကိုဗလာကို ထမ်း၍ ထိုနေရာမှ ဖိုးဝေ
ပြေးရတော့သည်။ ကိုဗလာ အော်သံကြောင့်
ဦးလှတို့ သိသွားပြီး မီးပုံကို မီးငြိမ်း
လိုက်လေသည်။
ဖိုးဝေက ကိုဗလာကို သ
ချရာသို့ ထမ်း ပြေးလာ

ကိုဗလ ပါးကို တဖတ်ဖတ်ရိုက်၍ သတိ
ရစေသည်၊ ကိုဗလ သတိရလာသော်
ကြောင်စီစီ အသိတ်တလေနှ၊
ထို့ကြောင့် ဦးဦးက သူ့ ဗိုက်စာတွင်းမှ
အရက်ပုလင်းကို ထုတ်၍ ကိုဗလ၏
ပါးစပ်ထဲ လောင်းထည့်၏။
ဖူး
ဖူး..
ကိုဗလ အရက်များ
ဝင်းကာ ထထိုင်သည်။
ထို့နောက် ဦးဦး လက်ထဲမှ
အရက်ပုလင်းကို ယူ၍
အားပါးတရ မော့၏။
ဝေါ်ဝေါ် ပြားပြား
ကျားတော့မှ ကိုဗလ
ခြံတို့ ပုံပျက်ပြန်ပြီ။
၁၆၉
ဒီ..ဒီ...
ဟို...

ခင်ဗျား
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ
ခင်ဗျားကို ရှာပြန်တော့
လိုက်တာလေ.. ဗိုကြာပီ
နဲ့ အာကူ ပြန်ဆုံလိုက်
တာ...
ဗိုကြာပီ...
.. ဗိုကြာပီ
ဗိုကြာပီနဲ့လေ
အာကူ ဗိုကြာပီ ကော
ဘယ်မှာလဲ
ဗိုကြာပီ...
ဗိုကြာပီ.. သေပြီ...
ကျား.. ကျားကိုက်လို့
သေပြီ
ကိုဥသ ပြောရင်း ထပြေးမည်
ပြုသဖြင့် ဗိုင်းက ကိုဥသကို
ဆွဲကာ ခပ်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်
ထပ်ချိုက်လိုက် ရပြန်သည်။
ကိုဥသ ချာချာလည်ကာ ပုံ
လျက်သား လဲကျသွားသည်
မတက်နိုင်။ ကိုဥသ
ကယောက်ကယက်ဖြစ်
တစ်ပါး စာကြား မရှိ

ဟေ့
ဘယ်သူတွေလဲ
ရပ် ..
ဒါ...
ကျွန်တော်တို့
ရူးထိုးရာကပါ
နံနက်ခင်း နေရောင်ထွက်လာတွင်
လူ ၄ ယောက်ကို တွေ့ရသဖြင့် တက်ခဲ့
ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်ကာ ကြွခြင်းဖော်
ပေးမိသည်။ ဦးဖုန်းလှ စွင် ခန်းသော
တို့၏ မျက်နှာများ သည် တည်
ချက်ချင်း တင်းမာ သွားကြပါသည်။
တော်သေးတာပေါ့ဗျာ
ခင်ဗျားတို့နဲ့ တွေ့ရလို့
ကျုပ်တို့ ဓားပြစု နှစ်ခုကြား
ဒီရွာ ထွက်ကြတာ ကျုပ်တို့
၄ယောက် ပျက်စီးလည်းပြီ
ဒီကို ရောက်..
ဆရာ ပီနံကလေးတစ်ယောက်
ပျောက်သွားလို့ ဗျ... ဟာ..
လီဆန်..
လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ထားကြ
သော်လည်း မောပန်း နွမ်းနယ်
ပုံရသော ရွာသား ၄ဦး
စခန်း အတွင်း၊ အဝင်ဝမှာပင်
လီဆန်ကို ရုတ်တရက်
မြင်တွေ့သွားရာ စကားပင်
မဆက်နိုင်ကြတော့ဘဲ
ကြက်သေ သေကာ ရပ်ကျန်
ကြလေသည်။
နင်.. နင်..
ဘယ်လိုလုပ်
ဒီကို ရောက်

ရွာသားတစ်ယောက်က စကား ဒီ ထစ်ထစ်နှင့်
စာသံ ပြန်ပေါ် လာသောအခါတွင် လီသန် ကား
တစ်ရွာသူသား များကိုပင် ယခုတိုင်
မသိသလို ကြောင်တောင်ငေးတော ဖြစ်နေသည်။
ဒီ.. ဒီတို့
နင့်ကို လိုက် လိုက်ရှာ
နေကြတာဟာ ဒီအသေး
တွေ့မယ် တွေ့တော့
တကယ့်ကို မထင်ဘဲ
လာတွေ့တယ်
ကဲ.. လူပါလ
ဒီတို့ ဒီအော
ရှာ ခွဲနဲ့
ဖြ
လီသန်က သူတို့ကို
စူးစူး ဝါးဝါး ကြည့်သည်။
တက်ပုက ဦးဗျက္ကတကို ဖွင့်ဆိုကာဆက်ပြောတော့
ဦးဗျက္ကတ က ခေါင်း ယမ်းပြီး ခွန်းထောင်ကို
ပခုံး ပုတ်ကာ လှမ်းလိုက်၏။

ဖောင်း

ထိုင်နေသူများသည်။ ဘာဖြစ်မှန်း
မသိ။ ထရပ်လိုက်သည့် စာချီနှင့်
လီဆန်က တစ်ယောက်ကို ထိတုံ့ကာ
မြေပေါ်သို့ ကိုင်ပေါက်ချလိုက်သည်။
နှစ်ယောက်က ယှဉ်ဆော်ပြီး
အံ့အားသင့်နေချိန် ခိုးထောင်က
တစ်ယောက်ကို သူ့လက်ကြမ်း
ကြီးဖြင့် ဦးကိုချလိုက်သည်။
တစ်ယောက် လဲကျသွားတော့
ကျန်တစ်ယောက်က သူ့ဓားရှည်ကို ဓားအိမ်မှ
ဆွဲထုတ်ပြီး ခုတ်ဖို့ ပြင်၏။ ကျောမှ
ဓားဖြုတ်ရန် သိဆိုသလို ထိုသူ၏ဒူးသီက
နောက်ကျသွားခဲ့ချေပြီ။
အား..

ဓားတို့ ပွက်ခါနီး အခိုက်က ဓားကိုင် လူ မြေပေါ် လဲကျ သွားစဉ် ပထမ လဲနေသူက ကျွမ်းထကာ အံ့သက်ရင်း ထွက်ပြေး လေတော့သည်။
သမီး တောင်ပင်၏ လက်ချက်ဖြင့် နှစ်ယောက် သေပြီး ဗိုလ်အနိုင်၏ လက်ချက်ဖြင့် တစ်ယောက် အသက် ပျောက်သွား၏။

သတိတစ်ချို့ သတိပြန်ရလာတော့ ကိုဉာဏ အခြေအနေ အတော်လေး ကောင်းလာ၏။ စိုင်း ကိုလည်း မှတ်မိလာသည်။ စိုင်းက မီးလောက် အရက်ကို တစ်ခွက်ထပ် တိုက်လိုက်သည်။ ကိုဉာဏ စိတ် အတော် တည်ငြိမ်သွားပြီး ဖြစ်ခဲ့သမျှကို ပြန် ပြောပြနိုင် လေသည်။
အိုက်ပိကို ခွဲသွားတဲ့ ကျားဟာ ရိုးရိုးကျား မဟုတ်ဘူး ခနိုးထောင်ကနေ ဖြစ်သွားတဲ့ ကျား သိပ် ကြောက်စရာကောင်း တယ်ကွ
ကိုဉာဏ သေချာရဲ့လား
ဟုတ်ကောင်း သေချာတယ် ငါတို့ နောက်ကို ထိုက် လျှောက်နေတာကွ ပြီးတော့ အဲဒီ ကျား ကျွန်းပစ် လိုက်တော့ ခနိုးထောင် ဖြစ်သွားတာကို ငါ မျက်စိနဲ့ တွေ့လိုက်ရတယ်
ကျုပ်တို့ နယ်မှာ ဒီ ကျားမျိုး အကြောင်း မကြားဖူးဘူး
စိုင်း အနေနှင့် ပြောမည့်အစား ပြော နေရသည်။ ခနိုးထောင်ကို သူ သတိ မထားမိ။
ငါတို့ နယ်မှာ မရှိပေမယ့် အာရှ မင်း ဆေးဆရာကြီး ဦးဖျူရှာ ပေါ်ထွန်းနေမှာပေါ့ ဒီလူကြီးက အောက်လမ်း ဆရာကြီးနဲ့ တူတယ် ဘူ ပညာနဲ့ ကျားဖြစ်အောင် လုပ်တယ်လို့ ပဲ ငါ ထင်တယ်.. ကဲကိုယ်တို့ မီးထောင် ခြံကောင်ကြီး ကလည်း ငါတို့ လိုက်ဖို့တော့ ငါလည်း မြေ့ရင်ခွာ ရင်း ဘယ်လိုဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ မမှတ်တော့ သတိမဲ့ဖြစ်သွားတာ

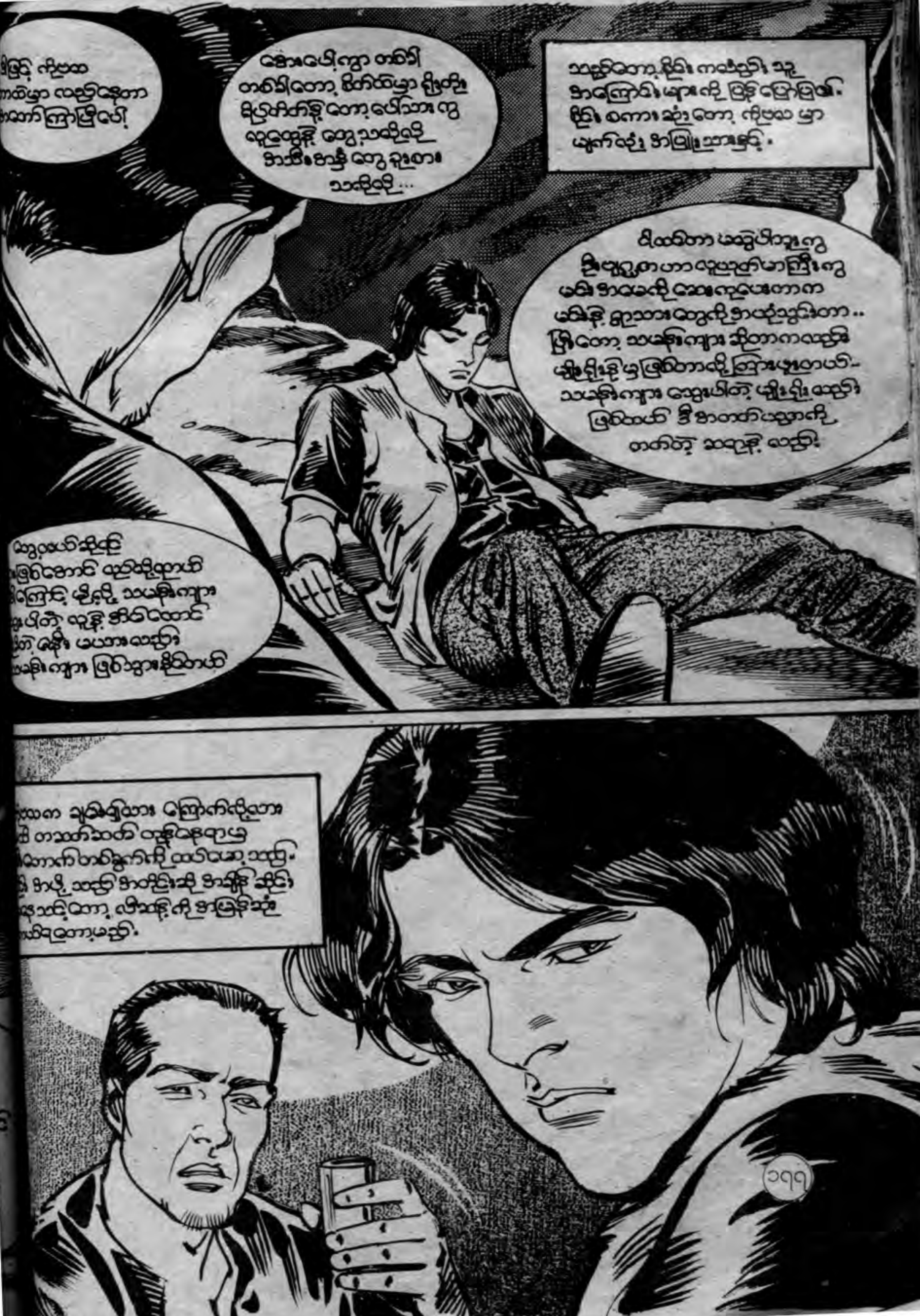
အကြောင်း များ ကို ပြန် ပြောပြပါ.
မိုး စကား ဆုံး တော့ ကိုဗသ မှာ
မျက်လုံး အပြူးသားနှင့်.

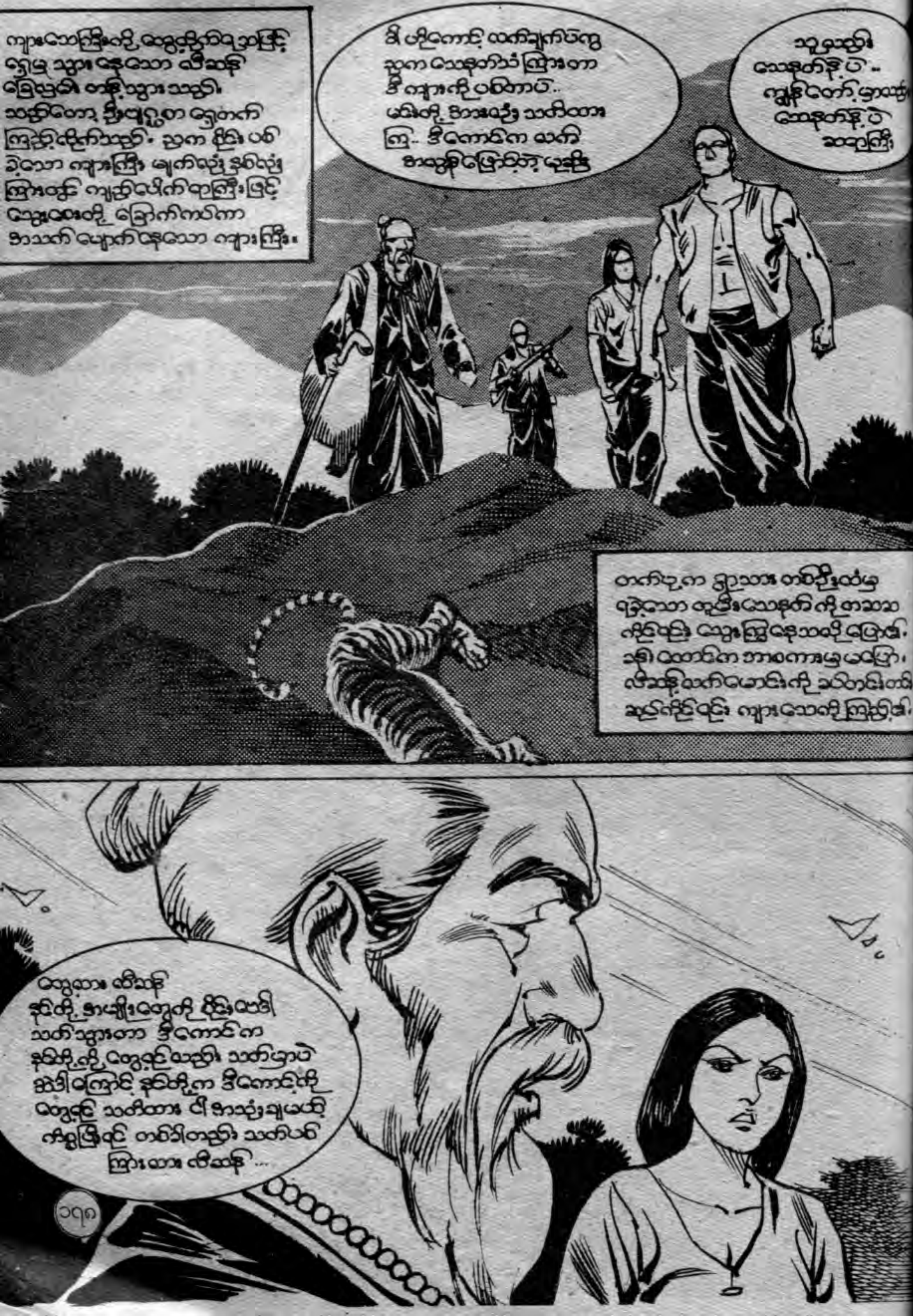
ကျားသေကြီးကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ရှေ့မှ သွားနေသော လီဆန် ခြေလှမ်း တန့်သွားသည်။ သည်တော့ ဦးဖုန့်က ခြေတက် ကြည့်လိုက်သည်။ သူက ဦး ပစ် ခဲ့သော ကျားကြီး မျက်လုံး နှစ်လုံး ကြားတွင် ကျည်ဆံပေါက်ရာကြီးဖြင့် သွေးသံတို့ ခြောက်ကပ်ကာ အသက် ပျောက်နေသော ကျားကြီး။
ဒီ ဟိုကောင့် လက်ချက်ပါကွ.. သူက သေနတ်သံ ကြားတော ဒီ ကျားကို ပစ်တာပဲ.. မင်းတို့ ဒီဘားရဲ့ သတ်ထား ကြ.. ဒီကောင်က ယက် အသွင်ပြောင်းတဲ့ မူးမှူး
သူ့ရှာတာ သေနတ်နဲ့ပဲ.. ကျွန်တော့် မှာလည်း သေနတ်နဲ့ပဲ ဆရာကြီး
တက်ပု့က ရွာသား တစ်ဦး၏လက်မှ ရခဲ့သော တူမီး သေနတ် ကို တဆဆ ကိုင်ရင်း သွေးကြွနေသလို ပြော၏. ဒါ ထောင်က အားလကားမှ မပြော၊ လီဆန့် လက်ဖြောင့်ကို သိတာကိုး ဆုပ်ကိုင်ရင်း ကျားသေကို ကြည့်၏.
တွေ့လား လီဆန် နင်တို့ အမျိုးတွေကို ဗိုလ်စေဝါ သတ်သွားတာ ဒီကောင်က နင်တို့ကို တွေ့ရင်လည်း သတ်မှာပဲ အဲဒါကြောင့် နင်တို့က ဒီကောင့်ကို တွေ့ရင် သတ်ထား ငါ အသုံးချမယ့် ကျွန်ဖြစ်ရင် တစ်ခါတည်း သတ်ပစ် ကြားလား လီဆန် ...

ဟိုမှာ..
ဟာ.. ဒီ

ဒီကျောက် နံရံတွေ ပြိုဖို့က မလွယ်ပါဘူး ဆရာကြီး နေရာသိမှ ဖြစ်မယ်
မဟါ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေစမ်း အသံနဲ့ ဖြစ်လိမ့်မယ်
ကဲ နင့် ပျက်စီးဦးကို ဖြိုက်...
ဟာ.. ဟုတ်ပြီ မသိသေး ကျွန်ုပ်ကို ဘဝ ဒီ အထဲက ထပြီး ဒါတွေကြား သွား
ပေါ်သိုခ် ပျက်ဆုံးကို ဖြိုက်ထားမျက် ခေါင်းမှ လာမှာ ရပ်နေသည်။ ထို့နောက် တစ်ဘက်သို့ ညွှတ်ကာ ရှောက်သွားသည်။ နံရံနှင့် တိုက်မိ တော့မှ ရပ်သွားသည်။
ထိုနေရာမှာ ဦး ဗျူဟ်တတ် ဒါထက်နှင့် ရှာနေသော နေရာနှင့် တခြားပ ဖြစ် ကြီး ဝိုင်းကို ပုန်း ခေါင်း နေရာ ခေါက်တည့် မြေပြိုကျ နေသော နေရာ ဖြစ်သည်။
ဒုန်း ဒုန်း
၁၈၂
ထို့နောက် ခုနီ ထောင်က ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးကို ကောက်ကာ ထိုနေရာမှ နံရံကို ထုသဖြင့် ရသည် ဝိုင်းကို ပုန်း နေသော နေရာမှ မြေများ တချို့ ပြိုကျနေပါ.

ခွန်အားကြောင့် မကြာမီ ကျောက်တုံးတချို့ ပြိုကျပြီး နံရံတွင် အပေါက်ကြီး ဖြစ်သွားသည်နှင့်
အားရဝမ်းသာ ဖြစ်သွားလေသည်။
ဟား ဟား ဟား

မြေခဲတွဲ တချို့နှင့် အတူ ကိုဗလကို ဦးပျဉ္ဇာ က လှမ်းသန်း မြင်လိုက်ရ၏။
သည့်ခါတော့ ခနိဒ်ထောင်က ကျွဲပေါက်ကြီး တစ်ကောင်လို
ပြန်သည့်လာပြီး ကိုဗလကို ကျောက်တုံးကြီးနှင့် ကောက်ထုသည်။
ဝှီး
ကိုဗလ က ရှောင်လိုက်တော့ ကျောက်တုံးသည်
နံရံကို ထိမှန်ကာ ပွာလောင်ကြဲ လွင့်သွားသည်။
ကျောက်တုံး နောက်မှ ခနိဒ်ထောင် က လိုက်၍ ခုန်
ထိုးလာသဖြင့် ကိုဗလက အဲလောင်း လှံကြီးနှင့်
ခနိဒ်ထောင်ကို ခေါက်ပြီး အားထိုး ပစ်လိုက်၏။
အဲလောင်း လှံသွားက ခနိဒ်ထောင်၏ ရင်ဘတ်
တည့်တည့်ကို ဆောင့် ဖိလာသည်။
ခနိဒ်ထောင်က နံရံသို့ ငိုက်ပယ်လိုက်သဖြင့်
ခနိဒ်ထောင် ရင်ဘတ်ကို ပွတ်တိုက်ပြီး
လှံဦး ကျိုးကာ နံရံသို့ စိုက်ဝင်သွား၏။
သည့်နောက် ခနိဒ်ထောင်က လှံဦးကို ဆုံးကိုင်လျက်
ကိုဗလကို အကျိုက် ထိုး၍ က ခနိဒ်ထောင် နံ ဆောင်ကို
ခြေထောင်း ကန်ပစ်လိုက်၏။
ဘုန်း
၁၈၄

ခနိုးထောင် နံရံကို ပြေးတိုက်ကာ
အာကော် အာထီ နာသွားသည်။
သည့်အချိန်မှာ တကာပုဏ လက်
ထဲမှ တူမီးဖြင့် ဗိုလ်ကို ထိုးချိန်
ပစ်လိုက်သည်။
ဗိုလ်၏ နံဘေး တစ်ဘက် ပုညနိ ဖြစ်သွားကာ ထွိုးဖေါ် ဂူသည်။
ထူမိ၏ သွားပြီး ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲ တချို့နှင့် မြေသားများ
တဝေါ်ဝေါ် ပြုတ်ကျလာသဖြင့် အခန်း လှိုဏ်ဂူ တစ်ခုလုံး
မြေမှုန့်များ မွှေးမွှေး ထသွားသည်။

ဦးဗျူဟာ ၏ အသံကြောင့် စိုင်း ကြည့်လိုက်တော့
ထိုသူ၏ သမီးလေးကို ဓားမြှောင် တစ်ချောင်းဖြင့်
ထောက်ထားသော ဦးဗျူဟာ ။
ယခုကောင်မလေးကို
မသေစေချင်ရင်
ဓားကို ချလိုက်
စိုင်း က ဓားကိုင်လက်ကို ရုပ်တန့်လိုက်
ပြီး တောက်တစ်ချက် ခေါက်ပြီး
ပေါက်လိုက်စဉ် ထိုအခွင့်အရေးကို
အနီးထောင့်က အသင့်ချောင်းကာ စိုင်းကို
ဆောင့်တွန်း ပစ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင်
ယိုင်သွားသော စိုင်းကို ဒူးဖြင့်ကျော
ကျောက်နံရံကို ပစ်ပေါက်လိုက်၏။
ကျောရိုးတစ်ခုလုံး စိုင်း
ကျိုးတောက်သွား သလို
နောက်စေ့ တွင်လည်း
ပူညံ ဖြစ်သွားပြီး
မူးနောက် ရီဝေသွား

သော မီးသင်းတန်း
ကြ မျက်နှာပေါ်သို့ ထိုး
နေသည်။ ခံစားရသဖြင့်
မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်၏
ပေါ်မှ ဖောက်ထွင်း
နေသော နေခြည်တန်းက
ကို ထိုးသက်နေ
ကို သိလိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် လဲနေရာမှ ထလိုက်
သော သူသည် ကျောက်ခုံတစ်ခု
ပေါ်သို့ ရောက်နေပြီး ကျယ်ဝန်း
သမ်းနားသည့် ခန်းကြီးတစ်ခု
ဆိုတာ သေချာ သိလိုက်၏။
တံခါးဝ သန့်ရှင်းနှင့် ခေါင်းပေါက်
များတွင် ခြေးသေတံ ပုဆိုး
ဖြည်နှယ်ဝတ်ထားပြီး အမျိုးသမီး
ရဲမက်တော်ပုံ များ တော်သင်
ထားလျက် ဓားမောင်းချွန်
ကိုင်ထားသော အမျိုးသမီး
၂ ဦးကို တွေ့ရသည်။

တော့မှ ဘေး၌ ဝဲယာကို ကြည့်ပြီးတော့မှ သူ့ဘေး တစ်ဘက် တစ်ချက်တွင်လည်း အခွက်ပြား ကြီးသည့်
များကို ကိုင်ထားသော အမျိုးသမီး ရဲမက် ၂ ဦးကို တွေ့ရပြန်သည်။ ထိုရဲမက်များ ကိုင်ထားသည့်
သည် ရွှေကျီးစုများ ထဲမှ သူ ယူခဲ့သော ဓားနှင့် တစ်ပုံစံတည်း တူနေသည် ဖြစ်၏ ဓားကြီး နောက်ပိုင်းမှာ
ပါနေသည်ကို ရိုင်း သတိပြုမိလိုက်၏။ ပြီးတော့ ယင်းကောက် ခေါ်ကြသော် အားလုံး မှာသည်
ကူ။

အဲဒါတွေ ငါ မသိဘူး သီဟန် ငါ သီဟန်ကို ချစ်တယ်ဆို ဒီက ဖြစ်ရပ်က သီဟန့် သက်သေပါပဲ
တို့ဒီနေရာက အမြန်ဆုံး ထွက် ပြေးကြရအောင် သီဟန် ...
သီဟန်၏ ပခုံးစွန်းသားကို ပြောက်လိုက်ကာ ရှင်း။ သီဟန်က အသည်းကွဲသော် ထရပ်လိုက်ပြီး စိုးစိုးကို ညှိုးငယ်စွာ ကြည့်သည်။
မဖြစ်နိုင်ပါဘူး မောင်တော် မောင်တော် အချစ်ကို နှမတော် ယုံပါတယ် ဒါပေမယ့် နှမတော်ဟာ ဒီမှာ ချောက်ချားကြီး ကျန်ရစ် ရမယ် အရှင် နှမတော်ကို ချစ်ရင် နှမတော်ရဲ့ ရှုသို့ ကို မဖျက်ဆီးပါနဲ့လို့ပဲ နှမတော် တောင်းပန်ပါ ရစေ ..
သီဟန်က ပြောရင်း မျက်ရည်ဝဲ လာသည်။ ထို့နောက် စိုးစိုး ညှို့ငင်ဖွယ် ဖြစ်သော ...
နှမတော်ရဲ့ အဖြစ်တွေကို ... ခွင့်လွှတ်ပါ မောင်တော်
မောင်တော်ကို ချစ်ခြင်းမှာ ...

ဒီဂါထာ ဟာ..
နောက်ဆုံးဖြစ်လို့ နောင်ဂါထ
ထက်သတ်ကြည့် ဖွဖွနှစ်နှစ် ချပြင်
အသည်းနဲ့ မောင်တော့ကို
ပါ ယပ် မောင်တော် ဆွေ့ရင်နောက်
ထုံးပါ ရနီး အသိမှာ အဖြစ်နဲ့
မောင်တော့ အပါးက တစ်ခဏ မခွာ
နေပါ ယပ် မောင်တော် ရယ်...
ဒီဂါထာ ဒီမျှသာပဲ ဒွမတော်ကို
ခွင့်လွှတ်တော်ပါနော်
စကား ဤကဲ့သို့ အဆုံး ထိဒေဝီက ပိုင်ကို ပို့သွား ကာနီတော့၏။ ပြီးတော့ နောက်သို့ ယို့ကာ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ပြီး ရဲမြှောက်တော် နှင့်အတူ ခြံရံလျက် ဝင်ပေါက်ဝ၌ ပြန်လည် ထွက်ခွာ သွားလေသည်။
စိုင်း ရပ်တွင် တစ်ဆို့နေလျက် ကြေကွဲစွာဖြင့် ငြိမ်း ခံရသည်။ သို့သော် ယခုလို ကား နောက်သို့ လှည့်စောင်း၍ပင် မကြည့်တော့ပါ။ ခြေချပြီနေ သည့် တောင်ပိုင်မှာ ရပ်နေမိသော စိုင်းက ကာနီးကတန်း ခြေ လိုက်ပြီး ကြည့်တော့ သူ့ အခန်း အပြင်သည် လိုက် ရှု အခန်းကြီး ဖြစ်နေပြီး ကျောက်သားနံရံတွင် ပန်းပုရုပ်လုံးများ ခမ်းနား လှပစွာ ထုဆစ်ထား လေသည်။
ကျောက်သား ကြမ်းပြင်ဖြစ်သည့် လျှော့မြွေ ကာ ပြောင်းလက် ရုပ်လုံး အရိပ် မီးတိုင် အရိပ်တို့ ကြောင့်ပင် ပြန့်ထလျက် အခန်း ထိပ် တစ်နေရာတွင် ရှိ အနီရောင် ချိတ်တောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
၁၉၁
စိုင်း ပြေးသွားကာ ကြည့်တော့ တစ်ဘက်ခန်းမှ အလင်းရောင်များကို အပေါက်ပိုင်းကြီးမှ မြင်နေရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအခန်းတွင်းသို့ စိုင်း ခြေချကာ ဝင်လိုက်သည်။

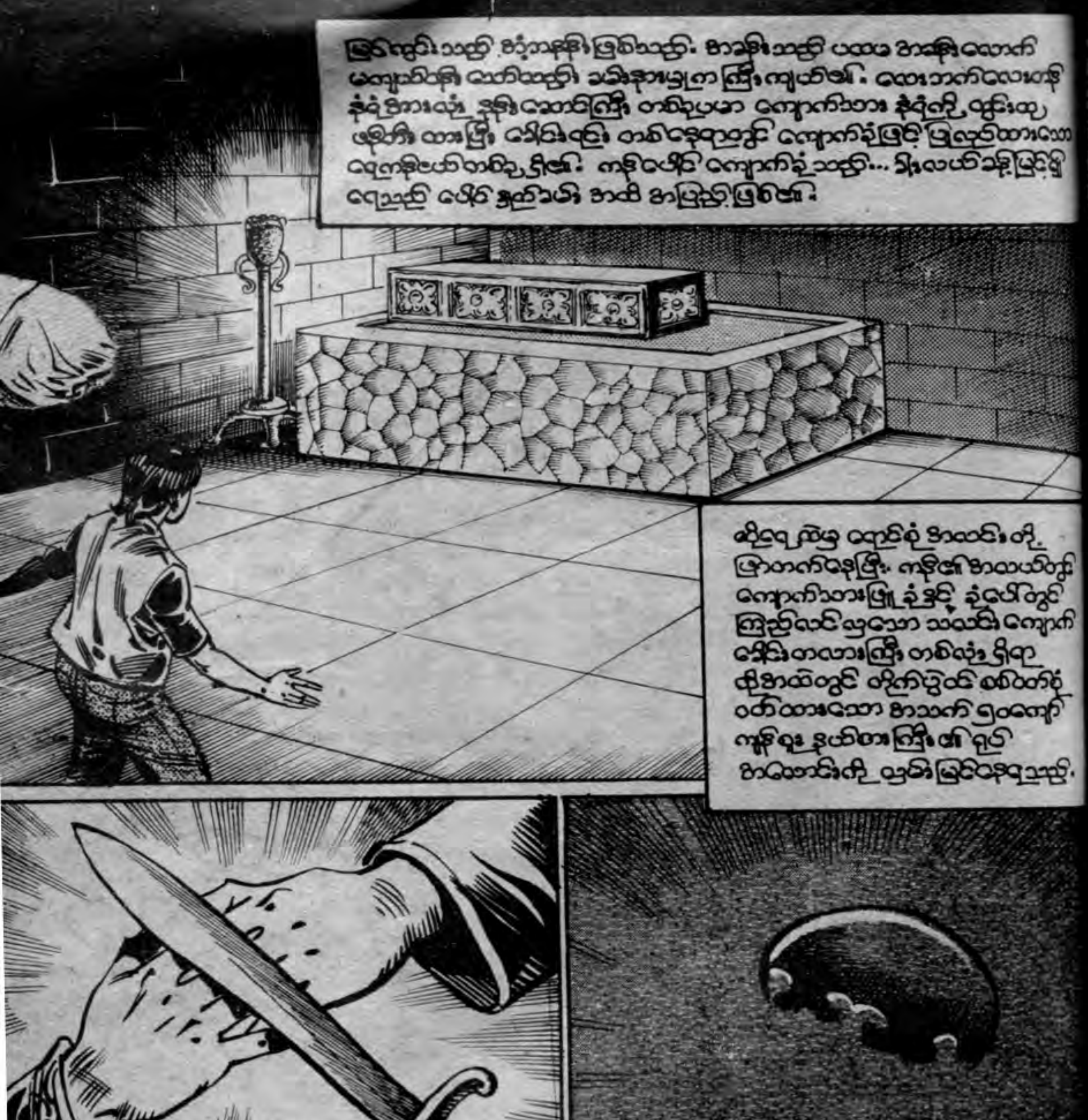

နယ်စားကြီး၏ ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ကြီးမား ပြောင်လက်နေသော ရတနာစီ ဓားကြီး တစ်လက်ကို နယ်စားကြီး၏ လက်ပေါ်တွင် တင်ထား၏။ ဦးခေါင်းတော် သောင်းတွင် လက်မ အရွယ်ရှိ ကြီးမားသည့် အရည်ရွှန်းကား အရောင် ထွက်နေသော ပတ္တမြားကြီး ရှိ၍ ထိုပတ္တမြားကြီး၏ အရောင်သည် ကျောက်သလင်း သေတ္တာ တလား နှင့် ခန်းမ ကျယ်ကြီးကို ဖြန့်ကျက် ထားသဖြင့် အခန်း တစ်ခုလုံး အနီရောင် လွှမ်းနေ

ပြာပင် နံ့လေး
ကကြိမှ စာသင်
ပုံတစ်ခုကို
တိုက်ပါသဘို
ဖြည့်ကြည့်ပြီ
လီဆနီဒွင့်ခတ္တူ
ဂေါက်တစ်ခုကို
ပြဲ့ပြီး
မျက်တွေ့ရသည်.
လီဆနီ...
.. လီဆနီ
ထို့ကြောင့် ခန်းဆီးပါကို
ဖယ်၍ ဝိုင်း ပြေးသွားသော
လီဆနီသည် နယ်တားကြီး၏
ပေါ်ကြီးတသား ပုံစံအတိုင်း
ဖြတ်သွားသည့် ကျောက်ခဲ
သတ္တုမှ ပေါ်ကြီးတသား အတွင်း
ဝင်သွားသည်ကို မြင်လိုက်
ရသည်။
လီဆနီ...
... လီဆနီ
ဝိုင်း တားသော်လည်း
မရပါ။ လီဆနီက
သလင်း ကျောက်ပေါ်ကြီးတသား
အတွင်း ဝင်သွားကာ အိပ်လိုက်
ပြီးသည်နှင့် အပေါ်ဖုံးကို
ရုတ်တရက် ငွေ ပေါက်ကာ
ပိတ်လိုက်ကြလေပြီ.
၁၉၃
ဝိုင်း ပြေးကာ ကန့်ပေါင် ကျောက်ခုံပေါ်တက်၍
သလင်း ကျောက် ပေါ်ကြီး အဖုံးကို တဘုန်းဘုန်း
ထုရ၏. ဖွင့်ရ၏. သို့သော် ဘယ်လိုမှ မရ။
သလင်း ကျောက်ပေါ်ကြီး အတွင်းမှ လီဆနီက
ဝိုင်း ကို ငေးကြည့်ကာ ကြည့်နေပြီး..

မောင်တော်
မောင်တော်နဲ့ နှမတော်ရဲ့
နောက်ဆုံး အချိန်ရောက်ပါပြီ
မောင်တော် ဘယ်လိုမှ ကြိုးစားလို့
မရတော့ပါဘူး နှမတော်တို့ ခွဲခွာ
ရတော့မှာပါ.. နှမတော်ဘဝ
ပြောင်းစက်သွားပေမယ့် မောင်တော်
မှာ စာနာရုပ်တွေ ရှိနေပါတယ်
သခင်တော်ရဲ့ ရင်ဘတ်ပေါ်ကမောင်ကို
မောင်တော် အာရုံပြုပြီး စာနာရုပ်
တွေကို ရှင်းလင်းပါ နှမတော်ကို
သွားခွင့်ပြုပါ..
အလုံပိတ်သော ကျောက်
သေလောင်းခေါင်း အတွင်းမှ
လီသန့် အသံကို စိုင်း
ကြားရသည်။
လီသန့် လီသန့်
ယင်း မသွားပါနဲ့
ထ..ပါ
လီသန့်က နောက်ဆုံး အပြုံးဖြင့် စိုင်းကို
ပြုံးပြကာ အသက်ထွက်ပြီး မျက်လွှာချ
လျက်လုံး အစုံ မှေး မှိတ်သွား သည်။
စိုင်း ရုပ်ရွှေတော်များကို ငေါ် သော်လည်း မကြားယောင်ပြုကာ
ရုပ်ရွှေတော်များက ဝိုးတဝါး အလိုမှာသော ပြုပြီ
အခန်း အပြင်သို့ တိတ်ဆိတ်စွာ ထွက်ခွာ သွားကြတော့၏။

သလင်းကျောက်ခေါင်းတလား
အတွင်း၌ရှိ လီသနီယာ၏ ခေါင်းတွင်
ဆင်ယင်ထားသော ရတနာသရဖူမှ
အပြာရောင် ရှိသော ကျောက်မျက်ကြီးသည်
အရောင်တို့ တဖြည်းဖြည်း တောက်လာကာ
သလင်းကျောက်ခေါင်းနှင့် အသနီး
ပန်းကျင်ကို ဖြိုခွဲ ကျက်လျက် အသနီး
တစ်ခုလုံး ကြည်ပြာရောင် လွှမ်းခြုံ
သွားတော့သည်။

လီဆန်... ...လီဆန်
ဗိုင်း-ဗိုင်း ပော့ကောင် ဗိုင်း သတိရပြီလား
ဗိုင်းကို တစ်စုံတစ်ယောက်က တဆတ်ဆတ် လှုပ်နိုးပြီး ခေါ်နေသဖြင့် လီဆန်သည် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ခုနက ကျယ်ပြန့်သော အမှောင် ဖုံးသွားသည်။ ထို့နောက် ဝေဝါးဝိုးဝါး ဖြစ်နေပြီး ခေါင်း တစ်ခုလုံး မူးဝေနောက်ကျိ နေသည်ကို သတိပြုမိသည်။
ဗျာ-အင်း
ဗိုင်း သတိရပြီလား ပော့ကောင် ဗိုင်း
အသံကို မှတ်မိသွားပြီ ကိုဇလ အသံကြီးတို့ ကလေးနှင့် ကပ်ပါ နေသော အသံ
၁၉၆
အင်း-ကိုဇလ လား
ထို့ကြောင့် မျက်လုံးကို အားယူ၍ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သော မြေခွန့်တို့ ဖွေးဖွေး ဖြူပြီ နေသော အခန်း တစ်ခု တွင် သူနှင့် ကိုဇလ ကို ခြေထောက် တစ်ဖက်စီ ပူးကာ ကြိုးတုပ်ထား ကြောင်း သိရသည်။ မလှမ်း မကမ်း တစ်နေရာမှ ကျောက်နံရံကို ထုထွင်းနေသည့် အသံကို ကြား နေရသည်။ သည်တော့မှ အဖြစ်အပျက်တို့ကို ပြန်သတိရပြီး သူ့ မေ့မြော သွားခဲ့ပုံကိုလည်း အမှတ်ရလာ၏။

ကျွန်တော်တို့ကို ဘာလို့ မသတ်သေး တာလဲ ဗျာ..
မဟုတ်ပါဘူး ဗိုလ်ကြီးရဲ့ ငါတို့ ခြေထောက်ကို ပူးပြီး ကြိုးချည်ထား တာဟာ .. ငါတို့ကို ဒိုင်းစရာ ရှိလို့ ဘဲ ဖြစ်ရေ ဘယ်ပိုထား လိမ့်မလဲကွာ
ဒီဂူ ဒီလှိုဏ်တွေ ဘာသုံးပါမှာ ကြလဲ..
ဒုတိယ ဗိမာန်းကို ဖွင့်နေကြတာ ဒီ ဗိမာန်းက ကျောက်ဆူ ပို့လူတယ်ကွ ဒီကျောက်တွေ ထုနေ တာ ဒါကြောင့်ကြပြီ..
လီဆိုင်က ပြောတယ်ဗျ သူ့ ဂူသချိုင်းကို မဖျက်ပါနဲ့တဲ့ ဗျ
ဘာရယ်
...စကားကို ကြားတော့ ကိုမြလ ...ပြူး သွားသည်။ နားမလည်သည့် ...ဖြင့် ဗိုလ်ကြီး ကို ကြည့်သည်။
ဟို လီဆိုင် ဆိုတာ မင်းသမီး ကျွန်နော် မိန်းမကို ပြော တာ..
ဟော့ဂေါက်
၁၉၇
ကိုမြလ ဗိုလ်ကြီး တကြား ဖြစ်သွားစဉ် ရုတ်ချည်း ခေါင်းထောင်တို့ ပြုနေသော ကျောက်နံရံ ပွင့်သွားသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ဦးပုဂ္ဂတာ၏ အသံကြောင့် စိုင်းတို့ ခေါင်းငြိမ်သွားပြီးတော့ စိုင်း သတိရနေ
သည်ကို သိသွားကာ တက်ပုဏ္ဏ စိုင်းတို့ ကို အပေါ်ကား ကျောက်တုံးများ
ပြယ်ငြိမ်းသည်။

ခြေတစ်ဖက်စီ ပူးချည်ထားသဖြင့် နှစ်ကိုယ် တစ်စိတ်လို လှုပ်ရှားရသည်။
ခြင်း လာခြီးပြီး ၍ လှောင်အိမ်သဘောအောင် ဖြစ်သွားတော့ ထိုအခန်းသည်
စစ်အင်္ဂါ တစ်ရပ်ကို ဖြင့်ဆင် ခင်းကျင်း ထားသလို ရှိသော
အမြင့် ၄ ပေခန့် ရှိ သည့် ရုပ်တုများ ဖြင့် ပြည့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏

ခြေချင်း စစ်သည် မြင်းစီးစစ်သည် စစ်ရထား အစရှိသည်တို့
စုံလင်နေပြီး လေး မြား ဒိုင်း ဓား လှံ အမျိုးမျိုး အစရှိသည့်
လက်နက်များ ကိုင်ဆောင် ထားသည်မှာ စစ်တပ်ကြီးပမာ ရှိသည်။

ထိုစစ်သားရုပ်များ၏ အလယ်ပါတွင်
တစ်လံခွဲ့ ကျယ်ပါသော လှည့်သွားလမ်းရှိရာ
ထိုလမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားတော့
ကြေးဝါ တံခါး ကြီး တစ်ချပ် ပိတ်ထား
သော အခန်း တစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်သွား
ကြသည်။ တံခါး တွင် ပန္နာ ရောင်း
မမြင် လက်ကိုင် လည်း မရှိသော်လည်း
တံခါး ရှေ့ အလယ်ပါတွင် ကျားခေါင်း
ရုပ်လုံး ပုံကြီး ရှိပြီး ထိုကျားခေါင်း
ပါးစပ်တွင် ကြေးဝါ ကွင်းကြီး ကို
ကိုက်ထားရာ ထိုကွင်းကြီး သည်
လက်ကိုင် ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရပေ၏။

ဟား ဟား ဟား
ဖြစ်နေသည်။

သံချေးတက်နေသော
သံသေတ္တာတစ်လုံးကို
၂၀၁

၁၀၂

ဦးဗျူဟာ က ကြေးကွင်းကြီးကို ကိုင်၍ စတင် ခေါက်သည်။
ဒေါက်... ဒေါက်... ဒေါက်
ဒေါက်..ဒေါက် ...ဒေါက်
...ချက်ပြည့် ခေါင်း ခေါက် ...တော့ အားလုံး သည် ...တထိတ်ထိတ်နှင့် စောင့် ...ကြည့်ကြသည်။ တံခါးကြီးက ...ပင် မလှုပ်။
သည့် အချိန်မှာ ဗိုလ်ကြီး ကလည်း အသင့်ယူလာခဲ့ ဓားကို အားနှင့်စိုက်ပြီး ခေါက်ခဲ့သည်။ ဓားက ကျွတ်ထွက်မသွားဘဲ ဝင်သည်။ ရုပ်တုမှာ နောက်သို့ လျှောတိုက် ပါသွားပြီး နောက်တွင်ခံနေသော ကျောက်ခုံနှင့် တိုက်မိကာ လဲကျပြီး ကျိုးပဲ့သွားလေသည်။
ဂျီ..ဂျီ.. ..ဂျီ
...က်သုံးလော်ကျ ...သွားသည်နှင့် ...ကြီးတံခါးဆီမှ ...သံတို့ မြည်လာသည်း ...ကပ်ပေါ်လာသည်။
ဂျမ်း..ဂျမ်း... .....ဂျမ်း
ဟာ..
တံခါးကြီး ပွင့်ပြီ ပွင့်ပြီ အားတိုက် ပွင့်တာ...

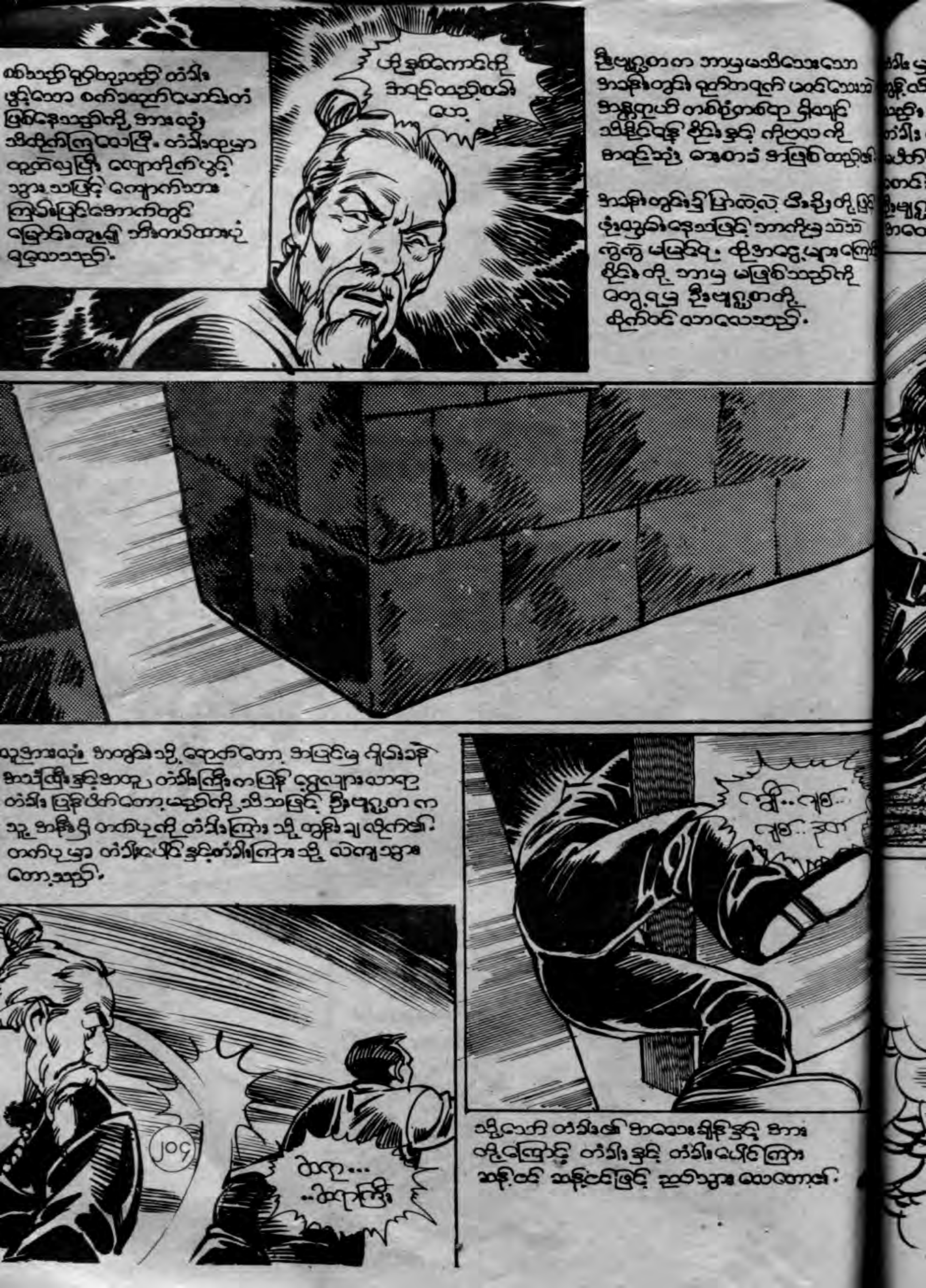

၂၀၇

ဗူဇီယာသချိုး သို့ ရောက်သော ဝိုင်း တွေ့ခဲ့သည့် အဝင်း နယ်တားကြီး ရုပ်ကလာပ်ကို ကျောက်ရေကန်ပေါ်
၌ထားသည် တွင် တွေ့လိုက်ကြရ၏ ။ ကျောက်ဖြူဂူ၏ ပုံသဏ္ဍာန် သသေင်း ကျောက် ခေါင်းတလား
ကျောက်သစ် ရုပ်လုံးများက ဝိုင်း တွေ့ခဲ့သည့် အဝင်း အားလုံး ဖြစ်နေ၏ ။ အနည်းငယ် ကွဲပြား
နေသည်မှာ ကျောက်သစ် ရုပ်လုံးများ ကိုင်ထားသော မီးကျည်များ မီးညှိမ်းနေခြင်း နှင့် ရုပ်ကလာပ်
ထားရာ ရေကန်ငယ်သည် ရေချုံ ချက်ကျောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း စီးကျနေခြင်း ပင် ဖြစ်သည်။
ဟား ဟား ဟား
ဟား ဟား ဟား
ရတနာတွေ ရတနာတွေ
ကျုံးယူစမ်း ခိုင်ကောင်
ခေါင်းတလားပတ်လည်
ကျောက်ရေကန်ငယ်၏
...တောင်ခြင်းကျယ်သော
ရေအောက်တွင်
မီးပြိုက်ပြက်နေသော
ကျောက်မျက်များ နှင့်
ရွှေတုံး ရွှေခဲများ
တချို့မှာ ရွှေငွေ
အတုံးအခဲများ နှင့်
ရွှေဒင်္ဂါးလို ရွှေပြား
များ၊ ခိုင်ကောင်က
ကန်ပေါင်ပေါ်တက်၍
ရေထဲမှ နှိုက်ယူ အိတ်
ကြီး အကျယ်ထဲ ထည့်ရာ
မိနစ်ပိုင်းကာ အိတ်ပေါ်
တစ်ဝက် ကျော်က
တစ်ဝက် ဖြစ်လာခဲ့၏။
၁၀၆
ဂလုံး..ဂလုံး...ဒိုင်း
ထိုစဉ် အပြင်မှ မိုးကြိုးသံများ တဒိုင်းဒိုင်း
ကြားလိုက်ရပြီး ဂူတစ်ခုလုံး လှုပ်
ခါသွား သည် ...

ပျူ့စာ က ယီဆန်ဂါလက်မောင်းကို
မဲ ဆွဲကာ တင်းတင်း ကိုင်ထားလိုက်
ပြီ .
ချင်းတောင် အဲဒီ
ဗိုက်ကို ဟိုနှစ်ကောင်ကို
ထယ်လိုင်းလိုက် ပါကွ
အရေးကြီးတာ အချိန်
ရှိပါကြဲ့ဗျိုး .
ချင်းတောင် ဘယ်ပါလောက် ကျော့ထားသည် မသိ .
ဗိုက်က အကောင် ဒေါနေပြီ . ဦးပျူ့စာ က ယီဆန်ကို
ဆွဲ၍ မင်းသည်း ကျောက် ပိုနံ ၏ ရုပ်ကလေယ် ရှိရာ
သသင်္ချ ကျော်က် ပေါ်င်းကသား ဆီသို့ ပြေး သည် .
ချင်းတောင်က စိုင်း နှင့် ကိုဗလ တို့ ၏ နောက်၌ အမောင်း
ဖွဲ့ကြီး ကို ကိုင်ကာ လိုက်ပါ ။
ထိုကြောင့် အတွင်း ၌ အသံ တို့ သည်
ဖြူ ကျယ်လာ၏ . တောင်ကြား
တံခွန် ပျိုးစုံ တို့ ၏ အသံများ လို
ဖြစ်လာသည် .
ဟာ
၂၀၇
ဦးပျူ့စာ ပင် သေနိုင်ကာ ရုပ်အုပ်ကြွား ဘဖြင့် စိုင်း တို့ သည် လှမ်းကြည့်
လိုက်ရာ တောတောက အပြင်ချင်း တွင် တွေ့ ရသော
စစ်သည်တော် ရုပ်များ သည် အသက်ဝင် လှုပ်ရှား လာကာ
အသံမျိုး စုံ ဟောက်ဟစ်၍ တိုက်ခိုက်ရန် ပြေးဝင်လာကြသည်ကို
တွေ့ လိုက်ကြရ၏ .

က် ဉာဏ်ပေး ဓာတ်ပစ္စည်းများ ဖွံ့တို့ဖြင့် ဦးငြိမ်းက တို့ကို ထိုးကပ်ပြီး ဝါ ခြောက်သံများသည် ဂူတစ်ခုလုံး ဟ်ကွဲ သွားလေသည်။
ဦးဗျူဟာက မင်းသင်္ချိုင်း ကျမ်းဖိုဒါ ကျောက်သင်ပုန်း ပေါ်ရှိ စာသားကို တချိန်းချိန်း ထွက်လာ ဖွင့်ပါ။ အဖုံးက မပွင့်။ ထိုအခါမှ ကျောက် သင်ပုန်းပေါ်ရှိ အတွင်း၌ သူ နှင့် တစ်ပုံစံတည်းတူ သည့် မင်းသင်္ချိုင်း ကျမ်းဖိုဒါကို ရှာဖွေတွေ့ရှိ နေသည်။
ထိုသခင်-မဖွင့်နဲ့ မဖွင့်နဲ့
ဦးငြိမ်းက ဓားမြှောင်ကို ထားသည်။ ပြီးတော့ ကြိုးစကို ဖြတ်သွားစေရန် ဓားစိုက်ကာ ထိုးဖြတ် လိုက်သည်။
ဦးငြိမ်းအောင် မင်း လာမယ် အဖုံးကို ရအောင် ဖွင့်
ဦးငြိမ်းအောင်က အဲမောင်း ညှဲဖြင့် အဖုံးကို ကန့်သန့်ကာ ဖွင့်ပါ။ ထိုစဉ် အမှိုက်သရိုက်အများ သင်္ချိုင်း ရှိမှ
၂၀၉
အမှောင်ထဲမှ ထွက်ပြေးဖြစ်ပြီ ဦးဗျူဟာက အဖုံးကို ဖွင့်ရန် ကြိုးစား ဖြစ်ပါ။

ဒုန်းသတင်းမှာ ၃ ယောက်နှင့်
တစ်ယောက် ချုံ့နေရသည်။
သခင်ကြီး
သခင်ကြီး၊ ဒီဟာတွေ
ကို လွှတ်ပါဦး များ
လာရင် မနိုင်တော့
ဘူး
အဲ့ဒါတွေက မသေသေးဘူး၊
ကိုယ်ပိုင်ဝံ့တော်တွေ ဘာနဲ့မှ
လှုပ်လို့ မရဘူး ဟ
အသေခံဖွင့်ပြီး သတ်ရမှ
ရမှ ဖြစ်မှာ
ဦးပုဏ္ဏတွေး ချွေးသီးချွေးပေါက်ကျအောင် အခေါင်းဖုံးကို
ဖွင့်သော်လည်း မရသဖြင့် ဒူးကိုချ၍ အခေါင်း၏
ခေါင်းရင်းတွင်ရှိသော ပိတ်ဆို့ခံကို ဆွဲ ကိုင်လိုက်
တော့မှ အခေါင်း အဖုံး ကျွီခနဲ ပွင့်သွားလေ၏။

ထိုင်၊ ရပ်သိုင်း နေရသော ချမ်းကြာသည်
ယိမ်းမသွား သို့သော် လေထွက် ကျပ်လျှံ၏
သူ ကိုင်ထားသော ဓားကြီးမှာလည်း
ဓား အပြားကြီး၌ လေးလံလှသည်
ဖြစ်သော်လည်း သူ ထိုးခုတ် နေပုံမှာ
ပေါ့ပေါ့ ပါးပါးလေး ဖြစ်သည်။
ချပ်တက်ကာဆိုက်တို့သည် သပ်ရပ်ချိုင်းနှင့်
သဖြင့် ထိုင်၊ အပို့ အလှပတစ်ခု ရပ်သိုင်း
၏ အသက်အာခံတွေ ရှိ၏။
ဦးပုဂ္ဂိုလ်တ တ အာယေါင်း အပုံ့ပွင့်
သွားသည်နှင့် ယင်းသမီး
ကျိုက်ထိုဖန် ရုပ်ကလေးဝိမှ
နီလာဖြူပါထားသော သရဖူကို
ကယ်နစ်ကာကာ ချွတ်ယူပြီး
ဇော်သန်ဒေါ်ငိုးကို ရှပ်ပေးလိုက်၏
ခုငါက
ယင်းသမီး ကျိုက်ထိုဖန်
ဖြစ်ပြီ... ယင်းသမီး
ကျိုက်ထိုဖန် ဖြစ်ပြီ
ဇော်သန်ဒေါ်သည် ယက်တကဂုဏ်
နေရင်းမှ သက်သက်တည့်
သွားသည်။ ထို့နောက်
နီနေသော မျက်လုံးက
တဖြည်းဖြည်း အပြာရောင်
သမ်း သွားသည်။

ဘာသာစကားဖြင့် ဆော်ဟစ်အမိန့်ပေး
လိုက်သော အခါ တိုက်ခိုက်နေသော
အချို့သော ရဲမက်တို့ ရပ်သွားပြီး

...ကာ ငါ့ ဘာသိနိုင် ကို
...ငါ နာခံရမယ် ငါ
...ကျနေ စေရာ
သွားရမယ်
သန်းထောင်က လောဘဇောဖြင့် နဂါးကြီး ရေကန်ထဲမှ ရတနာများကို
နှိုက်ယူနေသည်။
ကိုဗလကသော်လည်း ရတနာများကို
နှိုက်ယူ ကျုံးရင်း မင်းသားပြီး
ကျူရှိ ပိန်ရှိ ရုပ်ပွားတော်ကို
အတိတ်ထားပါသည်။ လှိုင်း မှ လှိုင်း
ဘာစစ်၊ ချွဲလရ ဒေါ်ကဘ် တွေ့ရှိသည်။
သို့ရာတွင် သူကြည့် နေရင်းမှ ပင်
ရုပ်ပွားတော် အသွင် တဖြည်းဖြည်း
ညှိုးရော် သွားလေတော့၏။
...သန့်စင်သော ဦးဇာ့ပုဏ္ဏား တို့က တစ်ဦး နှင့် တစ်ဦး
...ကြိုင် နေကြသည်။ ထိုထိုမှာ ယော်ဆင်က
...ပါတားကြီး ရင်ဘတ် ပေါ်မှ ဓားကြီး ကို
...ဆွဲနှုတ် ကောက် ယူလိုက်သည်။
၂၁၃
တစ်ပြိုင်တည်းပင် ရတနာတို့ ပျော့ပါးသွားသော
ရေကန်ငယ်ထဲမှ ရေတို့ တဖွက်ဖွက် ဆူညံကာ လျှံ
တက်လာလေ၏။ အစ ပထမ၌ ဖြည်း ဖြည်း ငြိမ်ငြိမ်သာ၊
ထို့နောက် ရေတို့သည် အရှိန်ပြင်းစွာ တဝေါဝေါ
ဖြစ်လာတော့၏။

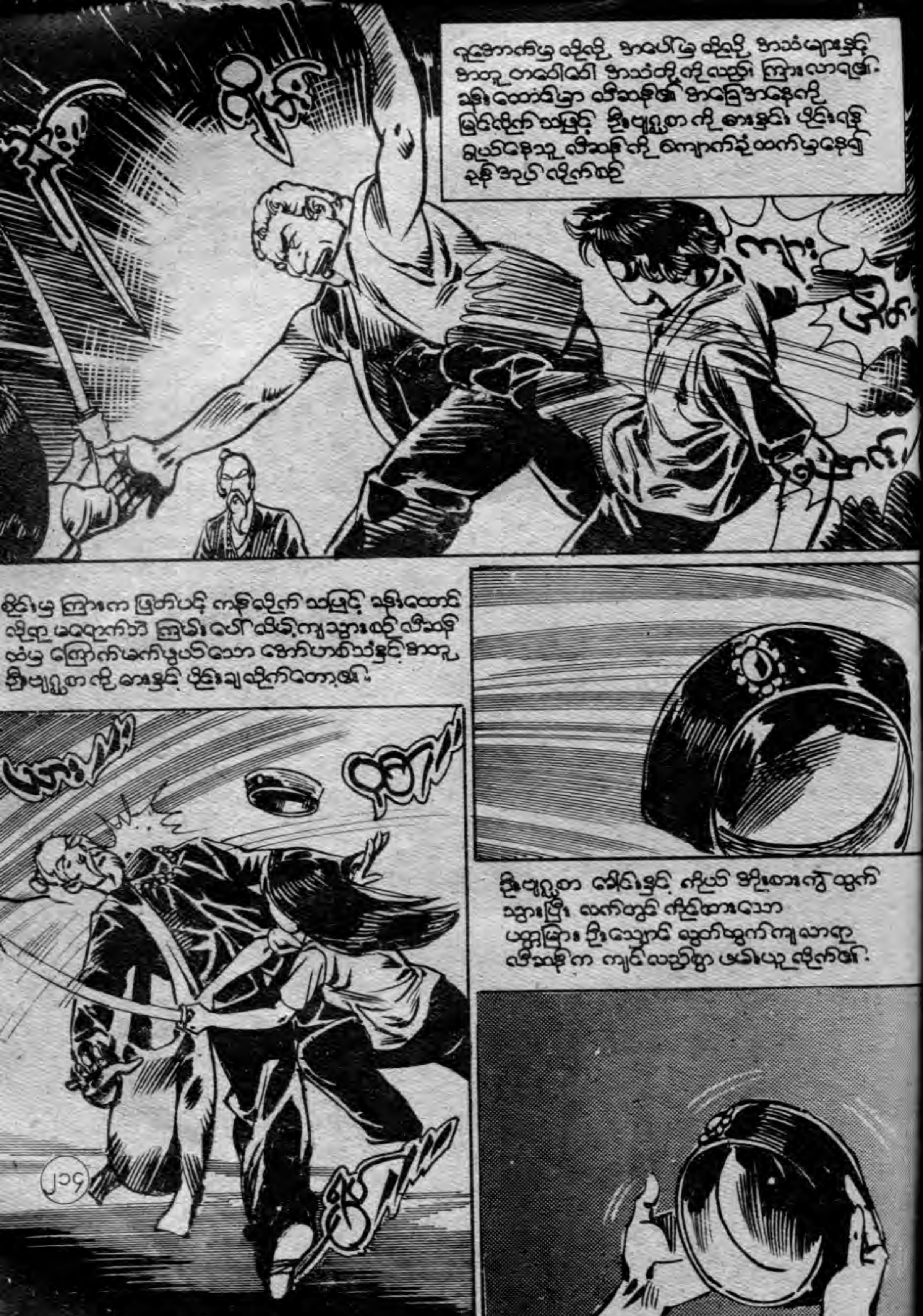
ရှေ့ဘက်မှ ထိုးလို့ အပေါ်မှ ခုတ်လို့ ဓားသွားများနှင့်
ဓားတူ တဝေါ်ဝေါ် ဓားသံတို့ကို လည်း ကြားလာရပြီ။
သို့သော်လည်း လီသန်၏ ဓားခြေဓားနေကို
မြင်လိုက်သဖြင့် ဦးပုဏ္ဏတ ကို ဓားနှင့် ပိုင်းရန်
ရွယ်နေသူ လီသန်ကို ကျောက်ခဲ့ထက်မှနေ၍
ခုန်အုပ်လိုက်လေ၏
စိုင်းမှ ကြားက ဖြတ်ပင့် ကန်လိုက်သဖြင့် ခရိုးတောင်
လိုရာ မရောက်ဘဲ ဓားမြှား ပေါ်ယိမ်းကျသွားလေ လီသန်
ထံမှ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အော်ဟစ်သံနှင့် ဓားတူ
ဦးပုဏ္ဏတ ကို ဓားနှင့် ပိုင်းချလိုက်တော့၏။
ဦးပုဏ္ဏတ ခေါင်းနှင့် ကိုယ် မိုးတားကျွံ ထွက်
သွားပြီး လက်တွင် ကိုင်ထားသော
ပတ္တမြား ဦးသျှောင် လွတ်ထွက်ကျလာရာ
လီသန်က ကျင်လည်စွာ ဖမ်းယူလိုက်၏။

စိုင်းက လီသန်ကို သော်၍ လီသန်က စိုင်းကို ပြန် ကြည့်သည်။
ကိုယ်ပသ စကားကြောင့် စိုင်း တစ်စုံတစ်ခုကို
ဖျတ်ခနဲ သတိရ လိုက်သည်။
သတိထား
၂၁၉

ကြော်ဟစ်ခါ နေသည့်
ကြားမှပင် သတိ
ပေးသည်။ သို့သော်
လီသန် ကား မရပ်။
ခါးကြိုး ဓားတော ကြိုးမှာ
နှင့် ဖြစ်နေသည်။
သတ်မယ် နင့်ကို
ငါ သတ်မယ် သမည့်တော်ကို
သတ်ပြီး ငါတို့ပြည်နယ်ကို သိမ်း
တဲ့ကောင် ငါ့နယ်သူတွေ ဒုက္ခ
ရောက်ကြတယ် ငါ့နယ်က ပစ္စည်း
တွေကို နင်တို့ သိမ်းမယ် ငါ့
နယ်သူတွေကို နင့် စစ်သားတွေ
မယား ပြုကြတယ်
မြို့တော့ ငါ့ကိုသိမ်းပိုက်
တယ်.. ကဲ
ဟယ်
စိုင်းက နောက်သို့ ခုန်ဆင်းသည့်
လီသန်က ဓားကို ရွှေ့ယမ်း
နေရာမှ လှုပ်ခဲ့ ပစ်ပေါက်
လိုက်သည်။
စိုင်း၏ လက်မောင်း ရင်းမှ ဓားရှည်ကို တည့်တည့်
ပွတ်ခြုပ်ကာ ထိသွားပြီး ဓားဦးသည် သူ့
နောက်မှ ကျောက်သားတွင် စိုက်ဝင်သွား၏။
ထိုစဉ် ကြယ်ပြင်ပေါ် လဲကျနေသော အမိုးထောင်
အဲမောင်း လှံကြီး ကို ကောက်ကာ စိုင်းကို
ပြေးထိုး၏။

ဖြောင်း—
စိုင်း က နံရံမှ ဓားကို ဆွဲ
ဖြုတ်ကာ ဓားမြှောင်ကို
ပစ်တင် လိုက်သည်။
အံ့ဩဖွယ်ကောင်းပေစွ
သံကဲ့သို့ မာကျောလှသော
သတ္တုတစ်မျိုးနှင့် ပြုလုပ်
ထားသည့် ဓားမြှောင်း အရိုး
ထိခနဲ ပြတ်သွားရာ အရိုး
တစ်ပိုင်း ကိုကိုင်၍ ခုန်ထောင်
ကြောင် သွားစဉ် လီဆန်က
လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားလေ၏။
လီဆန်
လီဆန်
လီဆန်က ရေတောထဲ ဖြတ်ကာ
ပန်းသီး ကျွန်း ပိုင်
ရုပ်အာဆောင်း ရှိရာအဆောက်
ပြေး သည်။
၂၁၇
လှမ်းအော်ကာ တားဖြေ - ခန်ထောင်က
ဓားမြှောင်း အရိုး ကျိုး ကို ပစ်ချကာ
ခန်း ထဲမှ ပြေး ထွက် သွား တော့သည်။
များ က တဖော်ဖော် ဖြင့် ရေကန်ထဲမှ ပန်း
ကနေသည်မှာ လူတစ်ရပ်ခန့် မြင့်၍
ပြိုး ပြိုက်တွင် ရေတို့က မြီးလည်း
တစ်ဝက်ခန့် မြုပ်နေပြီ။

ကျောက်သလင်းခေါင်း အတွင်းမှ ကျိန်စာမိနေသော
ရုပ်သည် အေးခဲခြင်းက ပြေအတိ ကျသွားပြီ
လီအန်
လီအန်
မောင်တော် ချစ်ခြင်း
တစ်ဝက် မုန်းခြင်း တစ်ဝက်
အသည်းနဲ့ မောင်တော့်
ဓားပါးမှာ နှမတော် မသေ
လိုတော့ပါဘူး
နောင်ဘဝ
အသက်သက်ကျမှပဲ
ချစ်ခြင်း အပြည့် အသည်း
နဲ့ မောင်တော့်ထံ
နှမတော် ပြန်လာခဲ့
တော့မယ်ပါ
လီအန်...
...လီအန်
ခွင့်လွှတ်ပါ
မောင်တော်
ဂိုင်း ဘယ်လိုမှ တားဆီးလို့
မရလိုက်မီမှာပင်
လီအန်က ကျောက်သလင်း
ခေါင်းတသား အတွင်း၌
ဝင်၍ လဲချလိုက်တော့၏
ခေါင်း အဖုံး ကလည်း
ချက်ချင်းပင် ပိတ်ကျသွား၏

ယ်အတွင်းမှ ရေသည် ဝုန်းခနဲ တက် ပွင့်ထွက် ကာ မြေအောက် ဂူကြီး ပေါက်ထွက် သွားသလို ခိုတက်လာပြီး ကျောက်ခဲ နှင့် ကျောက်ကန်ငယ်သည် အစိတ်စိတ် ကျိုးပြတ် ဒ်ထိုက ကျောက်သလင်း ခေါင်း တားသည် ယင်းအနိုက်ကို သယ်ယူလျက် သို့ ဝေါခနဲ ကျသင်း သွားတော့၏·
ဗိုလ်ကြီး...လာ လာ မြန်မြန်
နယ်ပါတေးကြီး နေရာမှာသည့် ရေတွေ ပွင့်အန်ထွက်လာပြီး ဒီအဆောင် ကျိုးပဲ တွေ့တော့ကျွန်ုပ်ပြီ
ဗိုလ်ကြီးနှင့် ကိုဂျလာ တက်ပြီ ညာပါပါနေသော တံခါး ပေါက်မှ အပြင်သို့ ထွက်သည် · ကိုဂျလာ တရှုံ့ရှုံ့ အားထားသော ဂုဏ်ဂါး ဗိုလ်ကြီးက အပေါက်နှင့် မသိန့်၍ ထုတ်၍ မရတော့·
၂၁၉
ဖွဲ့ကျော် ဂူတစ်ခုလုံး ဒိမ်ဒိမ်ဒိမ် တုန်ကာ အမိုးနှင့် နံရံ တချို့ ပြိုကျလာချေပြီ·

ကိုဇော
တားခဲ့တော့
မရဘူး
ဘယ်ပါရိုမှ မကောက်သာတော့သည့်
အချဉ်း အပေါက်တစ်ခုနေသော
အိတ်ကြီးကို သည့်အိတ်ဦး ထားခဲ့၍
နှစ်ယောက်သား အားသက်ရှိ ပြေး
တော့သည်·
ဝုန်း
ရှုကြီး မြို့ကျောင်း ရေတို့တပေါ်ပေါ်
ထိုက်စား၍ နံရံကို ရိုက်ခတ်၍
ထွက်ပေါ်လာသောပဲ့တင်သံတို့က
ကမ္ဘာပျက်သည့် အသံသဲ့ နောက်တွင်
ဆူညံနေပြီး စက်သည့် အချပ်များ
ကြား၍ တစ်ခါ ပြတ်ပြေး ရသော
အခါတွင်လည်း ကျောချမ်းရပြန်
တို့ ဦးခေါင်းပေါ်မှ ကျောက်တုံးကြီးများ ပေါ်
ကျောက်ပြင်တွင် ရေထုံးတို့သည်
အပိုင်းများကို ထိုက်ခတ် မြို့ပျက်ကာ
ကျောက်တုံးကြီး တစ်ချက်ချင်း အဆက်မပြတ်
ကျက်လာကြတော့၏·
ဝုန်း!!
ဒိုင်း..ဒိုင်း!!
သည့်နောက်တော့ နံရံတို့ ပြိုသည်· အလျှိုတို့ အိုကျော်
သည်ကြိုး ရှုကြီးကား ရေတိုက်စားမှု နောက်တွင်
တစ်ဝက် မြို့ပျက်လျက် နစ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ·
၂၂၀

ထိခါသည့်တွင် ဗာဝဂိုင်းပင် ချုံကြားပင်မှ ကျားကြီး တစ်ကောင် ခုန်အုပ် ဝင်လာသည်ကို လှစ်ခနဲ မြင်လိုက် ရသည်။
ဗိုလ်ကြီးက ကိုယ်လက်ကိုကျုံ့လျှောက် ဖယ်ဆိုက်ပြီး ဓားကိုမြှောက်ကာ ကိုယ်ပါကို တစ်ပတ်လှည့်လိုက်ရ၏။ ပြီးတော့ သူ့ ဦးခေါင်းပေါ်လွှားခနဲ ကျော်သွားသော ကျားကြီး၏ နံကြားသို့ ဓားတစ်ချက် ထိုးပစ်လိုက်၏။

ျားဟိန်းသံသည် တညွှန်ညွှန်းသွား၏။ ထို့နောက်
ခြုံတွင် ရှေ့ခြေဖြင့် သွားပြီး ယာနိုဘူဆီက
ချုံကြားသို့ ပြေးဝင် ပျောက်ကွယ်သွား
လေတော့သည်။
ဝိုင်းက ကိုပုသာကို တွဲကာထူ၏။ ပြီးတော့ ကျားသံကို နားထောင်သည်။ အတန်ကြာ၍ ကျားကြီး၏အသံ ငြိမ်သက်သွားတော့မှ ဝိုင်းနှင့် ကိုပုသာ ချုံကွယ်ကို သွားကြည့်ကြ၏။
ချုံကွယ်တွင် လဲကျပြီး အသက်ပျောက်နေသည်ကား လူတစ်ယောက်။ လက်ရှောင် ရှေ့ရှေ့ဆောင်မှတွင် ဖြစ်ရွေ့ ရသည်ကား နယ်ပယ်ကြီး၏ ဓားကြီး စိုက်ကာ အသက် ပျောက်နေသူ လူတစ်ယောက်။ ခွန်ထောင်။
ဝိုင်းက ဓားကို ဆွဲနှုတ်လိုက်၏။ ခွန်ထောင် ဓား ဖြစ်ပြီတော့။
၂၂၄

ပြီး

* စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၃၀၀၄၈၈၀၈၀၉
* မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၃၀၀၇၁၂၁၂၀၉
* ထုတ်ဝေသူ
ဦးညွန့်တင် (၃၅၆၉)
စိုင်းပေဒါလစဉ်

* ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

* ပထမအကြိမ် – ၂၀၀၉ ခုနှစ်
အုပ်ရေ – ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၃၀) ကျပ်
--- --- --- --- --- --- --- ---
စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး (ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)